เอกสารประกอบ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570)

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
มีนาคม 2566

คำนำ

เอกสารฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อขยายความเป้าหมายและตัวชี้วัดทั้งหมดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) โดยมุ่งเน้นการอธิบายความหมายของคำเฉพาะต่าง ๆ รวมถึงแสดงรายละเอียดของวิธีการคำนวณและวัดผลสัมฤทธิ์ตามตัวชี้วัด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้หน่วยงานและภาคีการพัฒนาต่าง ๆ ที่มีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 มีความเข้าใจที่ตรงกัน ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินงานให้สามารถสนองตอบต่อเป้าหมายได้ดีมากยิ่งขึ้น

สำหรับความหมายของคำเฉพาะต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในเอกสารฉบับนี้ ส่วนหนึ่งนำมาจากคำนิยามที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้กำหนดไว้แล้ว ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ และมีบางส่วนที่ได้กำหนดขึ้นใหม่เพื่อใช้เฉพาะในบริบทนี้เท่านั้น โดยไม่ได้มีเจตนาที่จะกำหนดให้เป็นคำนิยามสำหรับใช้เป็นการทั่วไป นอกจากนี้ข้อมูลทั้งหมดที่ปรากฏในเอกสารฉบับนี้เป็นความก้าวหน้า ณ เดือนกุมภาพันธ์ 2566 โดยยังคงมีตัวชี้วัดบางส่วนที่มีการกำหนดความหมายหรือจัดทำข้อมูลประกอบไม่แล้วเสร็จ ซึ่ง สศช. จะดำเนินการต่อร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เสร็จสมบูรณ์โดยเร็ว และจัดทำเป็นเอกสารประกอบที่มีรายละเอียดครบถ้วนในลำดับถัดไป

สารบัญ

	หน้า
คำอธิบายเป้าหมายและตัวชี้วัดสำหรับเป้าหมายหลัก	**4**
คำอธิบายเป้าหมายและตัวชี้วัดสำหรับเป้าหมายระดับหมุดหมาย	**19**
หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง	20
หมุดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน	33
หมุดหมายที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก	44
หมุดหมายที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง	55
หมุดหมายที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค	61
หมุดหมายที่ 6 ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน	69
หมุดหมายที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้	79
หมุดหมายที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน	93
หมุดหมายที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม	103
หมุดหมายที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ	112
หมุดหมายที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	120
หมุดหมายที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต	131
หมุดหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน	143

คำอธิบายเป้าหมายและตัวชี้วัด
สำหรับเป้าหมายหลัก

เป้าหมายหลัก

เป้าหมายหลักที่ 1 การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม

รหัสเป้าหมาย M01

คำอธิบายเป้าหมาย

การยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญ ผ่านการผลักดันส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ที่ตอบโจทย์พัฒนาการของสังคมยุคใหม่และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
M0101	รายได้ประชาชาติต่อหัว 9,300 เหรียญสหรัฐต่อปี (300,000 บาท) ในปี 2570	รายได้ประชาชาติต่อหัว เป็นเครื่องชี้วัดที่สะท้อนถึงระดับฐานะทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยการประมวลรายได้ประชาชาติสามารถจัดทำได้ 3 ดาน คือ ดานการผลิต (Production approach) ดานรายจาย (Expenditure approach) และดานรายได้ (Income approach) แต่ในกรณีของประเทศไทยจะใชดานการผลิตเปนดานหลัก ซึ่งคำนวณมาจากมูลค่าเพิ่ม (มูลค่าผลผลิต ลบด้วยต้นทุนค่าใช้จ่ายขั้นกลาง) ที่รวมจากทุกสาขาการผลิตในประเทศ แล้วหารด้วยจำนวนประชากรในประเทศ	ใช้ข้อมูลรายได้ประชาชาติต่อหัวของ สศช. โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อรายได้ประชาชาติต่อหัวในปี 2570 มีมูลค่าไม่ต่ำกว่า 9,300 เหรียญสหรัฐ หรือ 300,000 บาทต่อปี	7,097 เหรียญสหรัฐต่อปี (227,000 บาท) ในปี 2564	สศช.

เป้าหมายหลักที่ 2 การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่

รหัสเป้าหมาย M02

คำอธิบายเป้าหมาย

การพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมและเร่งรัดการเตรียมพร้อมกำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิต และบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมที่สามารถส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
M0201	ดัชนีความก้าวหน้าของคนมีค่าเท่ากับ 0.7209 (ความก้าวหน้าของคนอยู่ในระดับสูง) ในปี 2570	**ดัชนีความก้าวหน้าของคน** เป็นดัชนีชี้วัดคุณภาพในการดำรงชีวิตและการพัฒนาคน โดยมีดัชนีย่อยทั้งหมด 8 ดัชนีย่อย ได้แก่ (1) ดัชนีย่อยด้านสุขภาพ (2) ดัชนีย่อยด้านการศึกษา (3) ดัชนีย่อยด้านชีวิตการงาน (4) ดัชนีย่อยด้านเศรษฐกิจ (5) ดัชนีย่อยด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม (6) ดัชนีย่อยด้านชีวิตครอบครัวและชุมชน (7) ดัชนีย่อยด้านการคมนาคมและการสื่อสาร และ (8) ดัชนีย่อยด้านการมีส่วนร่วม โดยดัชนีย่อยในแต่ละด้านมีตัวชี้วัด 4 ตัว รวมทั้งสิ้น 32 ตัวชี้วัด และแต่ละตัวชี้วัดมีน้ำหนักเท่ากันภายในดัชนีย่อย และแต่ละดัชนีย่อยมีน้ำหนักเท่ากันภายในดัชนีความก้าวหน้าของคน	ใช้ข้อมูลดัชนีความก้าวหน้าของคนในระดับประเทศ ที่จัดทำโดย สศช. โดยตัวชี้วัดจะบรรลุเป้าหมายเมื่อดัชนีความก้าวหน้าของคนในปี 2570 มีค่าไม่ต่ำกว่า 0.7209	0.6411 (ความก้าวหน้าของคนอยู่ในระดับปานกลาง) ในปี 2564	สศช.

รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
		โดยตัวชี้วัดภายใต้แต่ละดัชนีย่อยมีดังนี้ **1) ดัชนีย่อยด้านสุขภาพ** มีตัวชี้วัดประกอบด้วย (1) ทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ (ร้อยละ) (2) ประชากรที่เจ็บป่วยที่เป็นผู้ป่วยใน (ร้อยละ) (3) ประชากรที่พิการ (ร้อยละ) และ (4) การฆ่าตัวตายสำเร็จ (รายต่อประชากรแสนคน) **2) ดัชนีย่อยด้านการศึกษา** มีตัวชี้วัดประกอบด้วย (1) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย (ปี) (2) การเข้าเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษา (ร้อยละ) (3) เด็ก 0 - 5 ปีที่มีพัฒนาการสมวัย (ร้อยละ) และ (4) คะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-NET ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ร้อยละ) **3) ดัชนีย่อยด้านชีวิตการงาน** มีตัวชี้วัดประกอบด้วย (1) อัตราการว่างงาน (ร้อยละ) (2) อัตราการทำงานต่ำระดับ (ร้อยละ) (3) แรงงานที่มีหลักประกันทางสังคม (ร้อยละ) และ (4) อัตราการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน (ต่อลูกจ้าง 1,000 คน) **4) ดัชนีย่อยด้านเศรษฐกิจ** ตัวชี้วัดประกอบด้วย (1) ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อ			

รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
		หัว (บาทต่อคนต่อปี) (2) สัดส่วนประชากรยากจน (ร้อยละ) (3) ครัวเรือนที่มีหนี้สินเพื่อการอุปโภคบริโภค (ร้อยละ) และ (4) ดัชนีความไม่เสมอภาคด้านรายจ่าย (ร้อยละ) **5) ดัชนีย่อยด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม** มีตัวชี้วัดประกอบด้วย (1) ครัวเรือนที่มีที่อยู่อาศัยใช้วัสดุคงทนและเป็นของตนเอง (ร้อยละ) (2) สัดส่วนกำลังการผลิตติดตั้งไฟฟ้าจากพลังงานทดแทนต่อการใช้พลังงานไฟฟ้ารวม (กิโลวัตต์ต่อ 1,000 กิกะวัตต์) (3) อัตราการร้องเรียนปัญหามลพิษ (เรื่องต่อประชากรแสนคน) และ (4) ประชากรที่ประสบภัยพิบัติ (ร้อยละ) **6) ดัชนีย่อยด้านชีวิตครอบครัวและชุมชน** มีตัวชี้วัดประกอบด้วย (1) เด็กและเยาวชนที่เข้าสู่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน (ต่อประชากรกลุ่มอายุพันคน) (2) ครัวเรือนที่มีหัวหน้าครัวเรือนเดี่ยว (ร้อยละ) (3) ผู้สูงอายุที่อยู่ลำพังคนเดียว (ร้อยละ) และ (4) การแจ้งความคดี ชีวิตร่างกาย เพศ และคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ (รายต่อประชากรแสนคน)			

รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
		7) ดัชนีย่อยด้านการคมนาคมและการสื่อสาร มีตัวชี้วัดประกอบด้วย (1) หมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดปี (ร้อยละ) (2) อัตราการตายจากอุบัติเหตุบนท้องถนน (รายต่อประชากรแสนคน) 75.47 12.75 27. (3) ประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือ (ร้อยละ) (4) ประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต (ร้อยละ) **8) ดัชนีย่อยด้านการมีส่วนร่วม** มีตัวชี้วัดประกอบด้วย (1) ประชากรที่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง (ร้อยละ) (2) จำนวนองค์กรชุมชน (แห่งต่อประชากรแสนคน) (3) ครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กรในท้องถิ่น (ร้อยละ) และ (4) ครัวเรือนที่มีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน (ร้อยละ)			

เป้าหมายหลักที่ 3 การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม

รหัสเป้าหมาย M03

คำอธิบายเป้าหมาย

การลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในเชิงรายได้ พื้นที่ ความมั่งคั่ง และการแข่งขันของภาคธุรกิจ ด้วยการสนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจ และจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมในทุกพื้นที่ พร้อมทั้งเพิ่มโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจให้เปิดกว้างและเป็นธรรม

รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
M0301	ความแตกต่างของความเป็นอยู่ (รายจ่าย) ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงสุดร้อยละ 10 และต่ำสุดร้อยละ 40 ต่ำกว่า 5 เท่า ในปี 2570	**ความแตกต่างของความเป็นอยู่ (รายจ่าย)** เป็นการเปรียบเทียบรายจ่ายเฉลี่ยของกลุ่มประชากรที่จำแนกตามระดับรายจ่าย โดยใช้ข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ **กลุ่มประชากรที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงสุดร้อยละ 10** หมายถึง กลุ่มประชากรในสัดส่วนร้อยละ 10 ของประชากรทั้งหมด ที่มีระดับรายจ่ายสูงที่สุด **กลุ่มประชากรที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำสุดร้อยละ 40** หมายถึง กลุ่มประชากรในสัดส่วนร้อยละ 40 ของประชากรทั้งหมด ที่มีระดับรายจ่ายต่ำที่สุด	ใช้สูตรการคำนวณ $$R_{2570} = \frac{ET_{2570}}{EB_{2570}}$$ โดยที่ R_{2570} คือ สัดส่วนระหว่างรายจ่ายเฉลี่ยระหว่างกลุ่มประชากรร้อยละ 10 ที่มีระดับรายจ่ายสูงที่สุด และกลุ่มประชากรร้อยละ 40 ที่มีระดับรายจ่ายต่ำที่สุด ในปี 2570 (เท่า) ET_{2570} คือ รายจ่ายเฉลี่ยของกลุ่มประชากรร้อยละ 10 ที่มีระดับรายจ่ายสูงที่สุด ในปี 2570 (บาท) EB_{2570} คือ รายจ่ายเฉลี่ยของกลุ่มประชากรร้อยละ 40 ที่มีระดับรายจ่ายต่ำที่สุด ในปี 2570 (บาท) โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหายเมื่อ $R_{2570} < 5$ เท่า	5.68 เท่า ในปี 2563	การคำนวณโดย สศช.

เป้าหมายหลักที่ 4 การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน

รหัสเป้าหมาย M04

คำอธิบายเป้าหมาย

การลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในเชิงรายได้ พื้นที่ ความมั่งคั่ง และการแข่งขันของภาคธุรกิจ ด้วยการสนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจ และจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมในทุกพื้นที่ พร้อมทั้งเพิ่มโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจให้เปิดกว้างและเป็นธรรม

รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
M0401	ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 เมื่อเทียบกับปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกรณีปกติในปี 2570	**ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก** หมายถึง ปริมาณของก๊าซเรือนกระจกทั้งหมดที่เป็นผลมาจากกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในประเทศไทย โดยในกรณีนี้นับรวมเฉพาะก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากกิจกรรมดังต่อไปนี้ ได้แก่ การผลิตและการใช้พลังงาน กระบวนการทางอุตสาหกรรม และการจัดการของเสีย โดยไม่นำไปหักลบกับก๊าซเรือนกระจกที่ถูกดูดกลับโดยการใช้ที่ดิน การเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดิน และการทำป่าไม้ **ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกรณีปกติ** หมายถึง ประมาณการของปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในอนาคต โดยพิจารณาถึงแนวโน้มในอดีตร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยต่าง ๆ	ใช้ข้อมูลของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการผลิตและการใช้พลังงาน กระบวนการทางอุตสาหกรรม และการจัดการของเสีย ในปี 2570 ลดลงจากปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกรณีปกติเป็นสัดส่วนอย่างน้อยร้อยละ 20	การปล่อยก๊าซเรือนกระจกในจากการผลิตและใช้พลังงาน ในปี 2562 ลดลงร้อยละ 17 เมื่อเทียบกับปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกรณีปกติ	การคำนวณโดย สศช.

รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
		ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น อาทิ การเติบโตทางเศรษฐกิจ จำนวนประชากร ภายใต้เงื่อนไขว่าไม่มีการดำเนินมาตรการลดก๊าซเรือนกระจกใด ๆ โดยตัวเลขของประมาณการการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกรณีปกติเป็นไปตามยุทธศาสตร์ระยะยาวในการพัฒนาแบบปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำของประเทศไทย			

เป้าหมายหลักที่ 5 การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่

รหัสเป้าหมาย M05

คำอธิบายเป้าหมาย

การสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ รวมถึงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล ตลอดจนการปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลา มีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
M0501	ขีดความสามารถของการปฏิบัติตามกฎอนามัยระหว่างประเทศและการเตรียมความพร้อมฉุกเฉินด้านสุขภาพ ร้อยละ 90 โดยสมรรถนะหลักแต่ละด้านไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ในปี 2570	**กฎอนามัยระหว่างประเทศ (International Health Regulations: IHR)** เป็นข้อตกลงระหว่างประเทศสำหรับประเทศภาคีขององค์การอนามัยโลก มีวัตถุประสงค์และขอบเขตเพื่อป้องกัน ควบคุม และตอบโต้ภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขระหว่างประเทศที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนในระดับสากล โดยได้กำหนดสมรรถนะหลักของประเทศในการปฏิบัติงานตามกฎอนามัยระหว่างประเทศไว้จำนวน 8 สมรรถนะหลัก ได้แก่ (1) กฎหมายและนโยบาย (2) กลไกการประสานความร่วมมือ (3) การเฝ้าระวังทางระบาดวิทยา (4) การตอบโต้ภาวะฉุกเฉินทางสาธารณสุข (5) การเตรียมความพร้อมในการรองรับภัยฉุกเฉินด้านสาธารณสุข	ใช้ข้อมูลคะแนนของประเทศไทยตามรายงานผลการประเมินผลสมรรถนะหลักในการปฏิบัติตามกฎอนามัยระหว่างประเทศ โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อในปี 2570 ประเทศไทยได้คะแนนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 90 และได้คะแนนในแต่ละสมรรถนะหลักไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80	คะแนนเฉลี่ยจากการประเมินผลการปฏิบัติตามกฎอนามัยระหว่างประเทศในปี 2565 เท่ากับร้อยละ 85 สำหรับคะแนนของสมรรถนะหลักแต่ละด้านในปี 2565 อยู่ระหว่างการรวบรวมข้อมูล	องค์การอนามัยโลก

รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
		(6) การสื่อสารความเสี่ยง (7) การพัฒนาบุคลากร และ (8) ด้านห้องปฏิบัติการ **ขีดความสามารถของการปฏิบัติตามกฎอนามัยระหว่างประเทศและการเตรียมความพร้อมฉุกเฉินด้านสุขภาพ** หมายถึง คะแนนของประเทศไทยจากการประเมินผลการปฏิบัติตามกฎอนามัยระหว่างประเทศ ประกอบด้วย คะแนนเฉลี่ย และคะแนนในแต่ละสมรรถนะหลัก			
M0502	อันดับความเสี่ยงด้านภูมิอากาศ อันดับเฉลี่ย 5 ปี (2566-2570) ไม่น้อยกว่า 40 ในปี 2570	**อันดับความเสี่ยงด้านภูมิอากาศ** หมายถึง อันดับของประเทศไทยตามดัชนีความเสี่ยงด้านภูมิอากาศ (Climate Risk Index: CRI) ที่จัดทำโดยองค์กร Germanwatch โดยดัชนีความเสี่ยงด้านภูมิอากาศบ่งบอกถึงระดับของความอ่อนไหวของแต่ละประเทศต่อสถานการณ์ทางภูมิอากาศที่รุนแรง (Extreme weather events) ได้แก่ พายุ น้ำท่วม คลื่นความร้อน และคลื่นความหนาว โดยไม่รวมถึงสถานการณ์จากการเปลี่ยนแปลงทางธรณีวิทยา อาทิ แผ่นดินไหว ภูเขาไฟระเบิด และสึนามิ ทั้งนี้ ดัชนีความเสี่ยงด้านภูมิอากาศได้มาจากการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล	ใช้ข้อมูลอันดับของประเทศไทยตามดัชนีความเสี่ยงด้านภูมิอากาศขององค์กร Germanwatch โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่ออันดับเฉลี่ยของประเทศไทยในช่วงปี 2566-2570 ไม่น้อยกว่า 40	อันดับเฉลี่ย 5 ปี (2558-2562) เท่ากับ 36.8	องค์กร Germanwatch

รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
		ความสูญเสีย ประกอบด้วย จำนวนผู้เสียชีวิต จำนวนผู้เสียชีวิตต่อประชากร 1 แสนคน มูลค่าความเสียหายของทรัพย์สิน และมูลค่าความเสียหายของทรัพย์สินต่อ GDP โดยตัวเลขอันดับที่น้อย แสดงถึงระดับผลกระทบที่สูง (ประเทศที่ได้อันดับที่ 1 คือประเทศไทยที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ทางภูมิอากาศสูงที่สุด)			
M05803	อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล อันดับที่ 30 ในปี 2570	**อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล** หมายถึง อันดับความสามารถของประเทศไทยในการแข่งขันด้านดิจิทัลจากการจัดอันดับของสถาบันการจัดการนานาชาติ (IMD World Digital Competitiveness Ranking) โดย IMD แบ่งปัจจัยที่ใช้พิจารณาเพื่อจัดอันดับออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้ **1) องค์ความรู้** ประกอบด้วย ทักษะของคนในประเทศ การอบรมและการศึกษา และความเข้มข้นทางด้านวิทยาศาสตร์และการวิจัย **2) เทคโนโลยี** ประกอบด้วย กฎระเบียบ เงินทุน และโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยี	ใช้ข้อมูลอันดับของประเทศไทยตามรายงานผลการจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลของ IMD โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อในปี 2570 ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ดีกว่าอันดับที่ 30	อันดับที่ 40 ในปี 2565	สถาบันการจัดการนานาชาติ

รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
		3) ความพร้อมในอนาคต ประกอบด้วย ความตื่นตัวในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ความคล่องตัวของภาคธุรกิจ และความพร้อมของภาครัฐ ทั้งนี้ ในปี 2565 มีจำนวนประเทศ/เขตเศรษฐกิจ ที่ได้รับการจัดอันดับทั้งหมด 63 ประเทศ/เขตเศรษฐกิจ			
M05804	อันดับประสิทธิภาพของรัฐบาล อันดับที่ 15 ในปี 2570	**อันดับประสิทธิภาพของรัฐบาล** หมายถึง อันดับของประเทศไทยจากการการจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันของสถาบันการจัดการนานาชาติ (IMD World Digital Competitiveness Ranking) ในปัจจัยหลักด้านประสิทธิภาพของรัฐบาล (Government Efficiency) โดยในการประเมินเพื่อจัดอันดับด้านประสิทธิภาพของรัฐบาลมีประเด็นที่ใช้ในการประเมินประกอบด้วย ความโปร่งใส การปรับปรุงระบบราชการ การแก้ไขกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการดำเนินธุรกิจ และการมีเสถียรภาพและวินัยการคลังของประเทศ ทั้งนี้ ในปี 2565 มีจำนวนประเทศ/เขตเศรษฐกิจ ที่ได้รับการจัดอันดับทั้งหมด 63 ประเทศ/เขตเศรษฐกิจ	ใช้ข้อมูลอันดับของประเทศไทยตามรายงานผลการจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันของ IMD ในปัจจัยหลักด้านประสิทธิภาพของรัฐบาล โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อในปี 2570 ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ดีกว่าอันดับที่ 15	อันดับที่ 31 ในปี 2565	สถาบันการจัดการนานาชาติ

รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
ดัชนีรวมสะท้อนความสามารถในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ) เป็นดัชนีที่รวมผลของทั้ง 4 ตัวชี้วัดย่อยข้างต้น คำนวณโดยใช้สูตรการคำนวณดังนี้ $$CI = \frac{I1 \ + \ I2 \ + \ I3 + I4}{4}$$ โดยที่ I1 ถึง I4 คือ ค่าคะแนนของแต่ละตัวชี้วัดย่อย M0501 ถึง M0504 ตามลำดับ ซึ่งคำนวณได้ดังนี้ **1) I1** $$I1 = \frac{1}{2} \times \left[A + \left(\frac{CC1 + \cdots + CC8}{8} \times 100\right)\right]$$ โดยที่ A คือ ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของไทยในการประเมินผลการปฏิบัติตามกฎอนามัยระหว่างประเทศในปี 2570 CC1 ถึง CC8 คือ ผลการประเมินในแต่ละสมรรถนะหลักในปี 2570 โดยมีค่าเท่ากับ 1 เมื่อคะแนนสมรรถนะหลักด้านนั้น ๆ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 และเท่ากับ 0 เมื่อต่ำกว่าร้อยละ 80 **2) I2** $I2 = 100$ เมื่อ $RC \geq 40$ หรือ $I2 = \frac{RC}{40} \times 100$ เมื่อ $RC < 40$ โดยที่ RC คือ อันดับเฉลี่ยของประเทศไทยตามดัชนีความเสี่ยงด้านภูมิอากาศในช่วงปี 2566-2570 **3) I3** $I3 = 100$ เมื่อ $RD \leq 30$ หรือ $I3 = \frac{N-RD}{N-30} \times 100$ เมื่อ $RD > 30$ โดยที่ RD คือ อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลของประเทศไทยในปี 2570 N คือ จำนวนประเทศทั้งหมดที่ได้รับการจัดอันดับ		อยู่ระหว่างการรวบรวมข้อมูล	การคำนวณโดย สศช.

รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
4) I4 $I4 = 100$ เมื่อ $RG \leq 20$ หรือ $I4 = \frac{N-RG}{N-20} \times 100$ เมื่อ $RD > 20$ โดยที่ RG คือ อันดับประสิทธิภาพของรัฐบาลของประเทศไทยในปี 2570 N คือ จำนวนประเทศทั้งหมดที่ได้รับการจัดอันดับในปี 2570 **โดยค่าเป้าหมายสำหรับดัชนีรวมสะท้อนความสามารถในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงเท่ากับร้อยละ 100 ในปี 2570**					

คำอธิบายเป้าหมายและตัวชี้วัด
สำหรับเป้าหมายระดับหมุดหมาย

หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

เป้าหมายที่ 1 มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

รหัสเป้าหมาย 0101

คำอธิบายเป้าหมาย

สินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปของไทยมีมูลค่าต่อหน่วยที่สูงขึ้น ผ่านกระบวนการต่าง ๆ เช่น การปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิต การปรับปรุงคุณภาพของผลผลิต และการประยุกต์ใช้นวัตกรรมในการแปรรูปผลผลิต เป็นต้น

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
1.1	010101	ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรเติบโตร้อยละ 4.5 ต่อปี	**ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตร** หมายถึง มูลค่าเพิ่ม (Value Added) ที่มาจากการประกอบกิจกรรมภายในประเทศทางด้านการกสิกรรม การเลี้ยงปศุสัตว์ บริการทางการเกษตร การล่าสัตว์ การทำป่าไม้ และการประมง	ใช้สูตรการคำนวณ $g_t = \frac{y_t - y_{t-1}}{y_{t-1}} \times 100$ โดยที่ g_t คือ อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรในปี t (ร้อยละต่อปี) y_t คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรในปี t (บาท) t คือ ปี 2566 ถึง 2570 โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ g_{2566} ถึง g_{2570} มีค่าไม่ต่ำกว่าร้อยละ 4.5 ในแต่ละปี	ในปี 2564 ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรเติบโตร้อยละ 1.73	สศช.

หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
1.2	010102	รายได้สุทธิต่อครัวเรือนเกษตรกรไม่ต่ำกว่า 537,000 บาทต่อครัวเรือน เมื่อสิ้นสุดแผน	**รายได้สุทธิต่อครัวเรือนเกษตรกร** หมายถึง รายได้เงินสดสุทธิเฉลี่ยของครัวเรือนเกษตรกรทั้งประเทศ โดยนับรวมรายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตร (รายได้เงินสดทางการเกษตรหักลบด้วยรายจ่ายทางการเกษตร) และรายได้เงินสดนอกภาคเกษตร	ใช้สูตรการคำนวณ $NI_{2570} = (IA_{2570} - EA_{2570}) + IN_{2570}$ โดยที่ NI_{2570} คือ รายได้สุทธิของครัวเรือนเกษตรกรในปี 2570 (บาท) IA_{2570} คือ รายได้เงินสดทางการเกษตรในปี 2570 (บาท) EA_{2570} คือ รายจ่ายทางการเกษตรในปี 2570 (บาท) IN_{2570} คือ รายได้เงินสดนอกภาคเกษตรในปี 2570 (บาท) โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ $NI_{2570} \geq 537,000$ บาท	ในปี 2564 รายได้สุทธิของครัวเรือนเกษตรกรอยู่ที่ 288,459 บาท/ครัวเรือน/ปี)	สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร
1.3	010103	พื้นที่เกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้นเป็น 2.0 ล้านไร่ พื้นที่เกษตรที่ได้รับการรับรองตามหลักการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP) เพิ่มขึ้นเป็น 2.5 ล้านไร่ เมื่อสิ้นสุดแผน	**พื้นที่เกษตรอินทรีย์** หมายถึง พื้นที่ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์สำหรับพืช ปศุสัตว์ และประมง ทั้งของภาครัฐและเอกชน **พื้นที่เกษตรที่ได้รับการรับรองตามหลักการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP)** หมายถึง พื้นที่เกษตรที่ได้รับ	- นับรวมจำนวนพื้นที่เกษตรอินทรีย์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานทั้งของภาครัฐและเอกชนทั้งหมดจนถึงปี 2570 (ไร่) - นับรวมจำนวนพื้นที่เกษตรที่ได้รับการรับรองตามหลักการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP) ในทั้ง 3 ประเภท ได้แก่ พืชผล ปศุสัตว์ และประมง จนถึงปี 2570 (ไร่)	- ในปี 2564 พื้นที่เกษตรอินทรีย์มีจำนวน 1.52 ล้านไร่ - จำนวนพื้นที่เกษตรที่ได้รับการรับรองตามหลักการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP) อยู่ระหว่าง	- ข้อมูลพื้นที่เกษตรอินทรีย์จากสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร - ข้อมูลพื้นที่เกษตรที่ได้รับการรับรองตามหลักการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP)

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			การรับรองว่ามีกระบวนการผลิตทางการเกษตรที่เหมาะสมตามข้อกำหนดของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพและปลอดภัย โดยนับรวมพื้นที่ที่ได้รับการรับรองทั้ง 3 ประเภท ได้แก่ พืชผล ปศุสัตว์ และประมง	- ตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อพื้นที่เกษตรอินทรีย์จนถึงปี 2570 มีจำนวนไม่ต่ำกว่า 2.0 ล้านไร่ และพื้นที่ที่ได้รับการรับรอง GAP จนถึงปี 2570 มีจำนวนไม่ต่ำกว่า 2.5 ล้านไร่	การรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	จากกรมวิชาการเกษตร กรมปศุสัตว์ กรมประมง กรมการข้าว และกรมหม่อนไหม
1.4	010104	พื้นที่เพาะปลูกพืชที่ไม่เหมาะสมลดลงร้อยละ 10 เมื่อสิ้นสุดแผน	**พื้นที่เพาะปลูกพืชที่ไม่เหมาะสม** หมายถึง พื้นที่ที่มีการเพาะปลูกพืชชนิดที่ไม่สอดคล้องกับลักษณะทางกายภาพ หรือศักยภาพของพื้นที่ หรือความต้องการของตลาด ซึ่งเป็นเหตุให้ผลผลิตต่อไร่ต่ำ หรือต้นทุนการผลิตต่อไร่สูง หรือเกษตรกรได้รับผลตอบแทนต่ำกว่าที่ควรจะเป็น ทั้งนี้ จะให้ความสำคัญกับพื้นที่เพาะปลูกไม่เหมาะสม (N) ตามโครงการ Zoning by Agri-map ก่อนเป็นอันดับแรก	ใช้สูตรการคำนวณ $D_{2566-2570} = \frac{A_{2565} - A_{2570}}{A_{2565}}$ x 100 โดยที่ $D_{2566-2570}$ คือ สัดส่วนที่ลดลงของพื้นที่เพาะปลูกพืชที่ไม่เหมาะสมในช่วงปี 2566-2570 (ร้อยละ) A คือ จำนวนพื้นที่เพาะปลูกพืชที่ไม่เหมาะสมทั้งหมดในปีนั้น ๆ (ไร่) โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ $D_{2566-2570} \geq$ ร้อยละ 10	ในปี 2564 พื้นที่เพาะปลูกพืชที่ไม่เหมาะสมมีจำนวน 11,256,760 ไร่	กรมพัฒนาที่ดิน

เป้าหมายที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพ ความมั่นคงทางอาหาร และความยั่งยืนของภาคเกษตร

รหัสเป้าหมาย 0102

คำอธิบายเป้าหมาย

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการที่สามารถเอื้อประโยชน์ต่อภาคการเกษตร ทั้งในด้านการเพิ่มปริมาณผลผลิต การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานความปลอดภัยของผลผลิต การเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ปัจจัยการผลิต การลดมลภาวะจากการผลิต รวมถึงประสิทธิภาพในการขนส่งสินค้าและการจำหน่ายสินค้า

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
2.1	010201	ภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตรวม เฉลี่ยร้อยละ 1.5 เมื่อสิ้นสุดแผน	**ผลิตภาพการผลิตรวม** หมายถึง อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ในส่วนที่ไม่ได้เกิดจากการเพิ่มขึ้นของจำนวนปจจัยการผลิต โดยผลิตภาพการผลิตรวมเป็นผลมาจากปัจจัยต่าง ๆ ที่นำไปสู่การเพิ่มขึ้นของประสิทธิภาพของการใช้ปัจจัยการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการ อาทิ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การเพิ่มขึ้นของทักษะแรงงาน การประยุกต์ใช้องค์ความรู้และนวัตกรรม การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	ใช้สูตรการคำนวณ $\text{TFPA}_{2566-2570} = \frac{TFP_{2566} + \ldots + TFP_{2570}}{5}$ โดยที่ $\text{TFPA}_{2566-2570}$ คือ ผลิตภาพการผลิตรวมของภาคเกษตรเฉลี่ยในช่วงปี 2566-2570 (ร้อยละต่อปี) TFP คือ ผลิตภาพการผลิตรวมของภาคเกษตรในปีนั้น ๆ (ร้อยละ) โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ $\text{TFPA}_{2566-2570} \geq$ ร้อยละ 1.5 ต่อปี	ผลิตภาพการผลิตรวมของภาคเกษตรเฉลี่ยในช่วงแผนฯ 12 (2560-2564) เท่ากับร้อยละ 0.26	สศช.

หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
2.2	010202	มีตลาดกลางสินค้าเกษตรภูมิภาค ในภาคเหนือ 2 แห่ง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2 แห่ง ภาคใต้ 2 แห่ง ภาคกลาง 1 แห่ง และภาคตะวันออก 1 แห่ง เมื่อสิ้นสุดแผน	**ตลาดกลางสินค้าเกษตรภูมิภาค** หมายถึง ตลาดที่จัดตั้งขึ้นสำหรับการซื้อขายสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ที่เป็นผลผลิตภายในภูมิภาคของเกษตรกรและผู้ประกอบการ โดยมีผู้ซื้อและผู้ขายจำนวนมากเข้ามาทำการซื้อขายโดยตรง ด้วยวิธีการตกลงราคาหรือประมูลราคากันอย่างเปิดเผย โดยตลาดกลางสินค้าเกษตรภูมิภาคต้องมีระบบโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่สามารถรองรับปริมาณการซื้อขายสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์จากหลายจังหวัดในภูมิภาคนั้น	นับจำนวนตลาดกลางสินค้าเกษตรภูมิภาคที่ได้รับการพัฒนาขึ้นในช่วงปี 2566-2570 ทั้งตลาดกลางที่ได้รับการก่อสร้างขึ้นใหม่หรือได้รับการปรับปรุงจากตลาดกลางเดิม โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อจำนวนของตลาดกลางสินค้าเกษตรภูมิภาคที่ได้รับการพัฒนาขึ้นในพื้นที่ภาคเหนือมีจำนวนไม่ต่ำกว่า 2 แห่ง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือไม่ต่ำกว่า 2 แห่ง ภาคใต้ไม่ต่ำกว่า 2 แห่ง ภาคกลางไม่ต่ำกว่า 1 แห่ง และภาคตะวันออกไม่ต่ำกว่า 1 แห่ง	ในปี 2565 ตลาดกลางสินค้าเกษตร<u>ระดับจังหวัด</u>ที่อยู่ในภูมิภาคต่าง ๆ ประกอบด้วย ภาคเหนือจำนวน 41 แห่ง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 21 แห่ง ภาคใต้ 6 แห่ง ภาคกลาง 29 แห่ง และภาคตะวันออก 3 แห่ง โดยตลาดกลางฯ เหล่านี้เป็นกลุ่มเป้าหมายในการพัฒนาไปสู่ตลาดกลางสินค้าเกษตรระดับภูมิภาคต่อไป	กรมการค้าภายใน
2.3	010203	น้ำไหลลงอ่างเก็บน้ำทั้งประเทศ มีปริมาณอย่างน้อย 40,000 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี เมื่อสิ้นสุดแผน	**น้ำไหลลงอ่างเก็บน้ำทั้งประเทศ** หมายถึง ปริมาณน้ำสะสมที่ไหลลงอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ทุกแห่งทั่วประเทศภายในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง	นับรวมปริมาณน้ำสะสมที่ไหลลงอ่างเก็บขนาดใหญ่ทุกแห่งทั่วประเทศ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม ถึง 31 ธันวาคม ของปี 2566 ถึงปี 2570 โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อน้ำที่ไหลลงอ่างเก็บน้ำทั้งหมดมีปริมาณไม่ต่ำกว่า 40,000 ล้านลูกบาศก์เมตรในแต่ละปี	ในปี 2565 น้ำไหลลงอ่างเก็บน้ำทั้งประเทศมีปริมาณรวม 54,054 ล้านลูกบาศก์เมตร	กรมชลประทาน

หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
2.4	010204	ระบบชลประทานมีประสิทธิภาพ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75 เมื่อสิ้นสุดแผน	**ประสิทธิภาพของระบบชลประทาน** หมายถึง ประสิทธิภาพเฉลี่ยในการส่งน้ำของโครงการชลประทาน โดยคำนวณจากสัดส่วนระหว่างปริมาณน้ำที่พื้นที่เพาะปลูกได้รับต่อปริมาณน้ำที่ส่งเข้าระบบส่งน้ำ แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ยตามความยาวของคลองชลประทาน โดยปัจจุบันกรมชลประทานมีโครงการชลประทานขนาดใหญ่ จำนวน 101 โครงการ โดยมีโครงการที่มีอายุมากกว่า 30 ปี จำนวน 77 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 76.24 ของโครงการขนาดใหญ่ทั้งหมด ซึ่งโครงการจำนวนหนึ่งมีความเสียหาย ทำให้มีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการน้ำเหลือต่ำกว่าร้อยละ 50 ดังนั้น หากมีการปรับปรุงอาคารชลประทานและระบบชลประทานให้สามารถกลับใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพตามเดิม ก็จะทำให้ระบบ	นับจำนวนโครงการชลประทานขนาดใหญ่ที่มีอายุมากกว่า 30 ปีที่ได้รับการปรับปรุงให้สามารถกลับมาใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อโครงการชลประทานขนาดใหญ่ที่มีอายุมากกว่า 30 ปีทั้ง 77 โครงการ ได้รับการปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพ แล้วเสร็จภายในปี 2570	ปัจจุบันกรมชลประทานมีแผนการปรับปรุงอาคารชลประทานและระบบชลประทานขนาดใหญ่ที่มีอายุมากกว่า 30 ปี จำนวน 73 โครงการ จากทั้งหมด 77 โครงการ (โดยแบ่งเป็นอยู่ระหว่างปรับปรุง 33 โครงการ และอยู่ระหว่างทำการศึกษาเพื่อปรับปรุง 40 โครงการ)	กรมชลประทาน

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			ชลประทานมีประสิทธิภาพ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75 เมื่อสิ้นสุดแผน ทั้งนี้ ตัวชี้วัดนี้จะวัดจากการปรับปรุงอาคารชลประทานและระบบชลประทานขนาดใหญ่ที่มีอายุมากกว่า 30 ปี จำนวน 77 โครงการ ให้สามารถกลับมาใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพตามเดิม			
2.5	010205	เกิดการใช้น้ำซ้ำในพื้นที่เกษตรนอกเขตชลประทานไม่ต่ำกว่าร้อยละ 20 ของพื้นที่ เมื่อสิ้นสุดแผน	**การใช้น้ำซ้ำ** หมายถึง การนำน้ำที่ผ่านการใช้ประโยชน์ต่าง ๆ แล้ว กลับมาใช้ซ้ำ โดยในที่นี้นับรวมเฉพาะการใช้น้ำซ้ำเพื่อประโยชน์ในการเกษตร **พื้นที่เกษตรนอกเขตชลประทาน** หมายถึง พื้นที่เพาะปลูกพืชต่าง ๆ รวมถึงการเลี้ยงสัตว์และการประมง ซึ่งไม่ได้รับน้ำจากการชลประทาน	ใช้สูตรการคำนวณ $R_{2570} = \frac{AR_{2570}}{AT_{2570}}$ x 100 โดยที่ R_{2570} คือ สัดส่วนของพื้นที่เกษตรนอกเขตชลประทานที่มีการใช้น้ำซ้ำในปี 2570 (ร้อยละ) AR_{2570} คือ จำนวนพื้นที่นอกเขตชลประทานที่มีการใช้น้ำซ้ำในปี 2570 (ไร่) AT_{2570} คือ จำนวนพื้นที่นอกเขตชลประทานทั้งหมดในปี 2570 (ไร่)	สศช. อยู่ระหว่างการประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล	

หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
				โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ $R_{2570} \geq$ ร้อยละ 20		
2.6	010206	มีพื้นที่ที่สามารถลดความเสี่ยงภัยน้ำท่วม-น้ำแล้ง และเกิดระบบจัดการน้ำชุมชน จำนวนไม่น้อยกว่า 4,000 ตำบล เมื่อสิ้นสุดแผน	**ระบบจัดการน้ำชุมชน** อ้างอิงจากคู่มือการจัดการทรัพยากรน้ำชุมชนของสถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำและการเกษตร (องค์การมหาชน) หมายถึง การจัดการแหล่งน้ำตามธรรมชาติและที่สร้างขึ้นเอง หรือการจัดรูปที่ดิน ที่ดำเนินการโดยชุมชน ซึ่งประกอบด้วย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และคณะกรรมการน้ำชุมชน/หมู่บ้าน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ชุมชนมีแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภค และทำการเกษตร หรือเป็นแหล่งรับน้ำเพื่อป้องกันน้ำท่วม และสำรองไว้ใช้ในฤดูแล้ง	สศช. อยู่ระหว่างการประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดวิธีการวัดผลและพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล		

เป้าหมายที่ 3 การเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสม และเป็นธรรม

รหัสเป้าหมาย 0103

คำอธิบายเป้าหมาย

การพัฒนาความสามารถของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรในการบริหารจัดการการผลิตและการดำเนินธุรกิจการเกษตร รวมถึงการส่งเสริมให้เกิดความร่ วมมือทางธุรกิจระหว่างเกษตรกรหรือสถาบันเกษตรกรกับผู้ประกอบการ ที่มีการแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
3.1	010301	จำนวนสหกรณ์ภาคเกษตรในชั้นที่ 1 ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งสหกรณ์ เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 18 เมื่อสิ้นสุดแผน	**สหกรณ์ภาคเกษตร** หมายถึง สหกรณ์การเกษตร สหกรณ์ประมง และสหกรณ์นิคม ตามการแบ่งประเภทของสหกรณ์ในกฎกระทรวงกำหนดประเภทของสหกรณ์ที่จะรับจดทะเบียน พ.ศ. 2548 และได้จดทะเบียนเป็นสหกรณ์ตามพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. 2542 **เกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งสหกรณ์** เป็นเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยกรมส่งเสริมสหกรณ์ร่วมกับกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ มีองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ (1) ความสามารถในการบริการสมาชิก (2) ประสิทธิภาพในการดำเนิน	ใช้สูตรการคำนวณ $R_{2570} = \frac{AC1_{2570}}{ACE_{2570}}$ x 100 โดยที่ R_{2570} คือ สัดส่วนของสหกรณ์ภาคเกษตรในชั้นที่ 1 ในปี 2570 (ร้อยละ) $AC1_{2570}$ คือ จำนวนสหกรณ์ภาคเกษตรในชั้นที่ 1 ในปี 2570 (แห่ง) ACE_{2570} คือ จำนวนสหกรณ์ภาคเกษตรทั้งหมดที่นำมาจัดระดับชั้นความเข้มแข็งในปี 2570 (แห่ง) โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ $R_{2570} \geq$ ร้อยละ 18	อยู่ระหว่างการจัดทำข้อมูล	กรมส่งเสริมสหกรณ์

หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			ธุรกิจ (3) ประสิทธิภาพในการจัดการองค์กร และ (4) ประสิทธิภาพของการบริหารงาน **สหกรณ์ในชั้นที่ 1** คือ สหกรณ์ที่ผ่านมาตรฐานและเป็นสหกรณ์ทีมีอัตราส่วนของสมาชิกที่มีส่วนร่วมในการดำเนินธุรกิจมากกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 70 และมีระดับเสถียรภาพทางการเงินอยู่ในระดับมาตรฐานขึ้นไป มีชั้นคุณภาพการควบคุมภายในระดับดีถึงดีมากและไม่มีข้อบกพร่องจากการดำเนินงานหรือมีข้อบกพร่องแต่ได้ดำเนินการแก้ไขแล้วเสร็จสมบูรณ์ ทั้งนี้ หากกรมส่งเสริมสหกรณ์ปรับเปลี่ยนหลักเกณฑ์การจัดระดับชั้นความเข้มแข็งของสหกรณ์ในภายหลัง หลักเกณฑ์ที่ใช้ในตัวชี้วัดนี้จะปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกัน			

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
3.2	010302	จำนวนกลุ่มเกษตรกรในชั้นที่ 1 ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งกลุ่มเกษตรกร เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 6 เมื่อสิ้นสุดแผน	**กลุ่มเกษตรกร** หมายถึง กลุ่มเกษตรกรที่จดทะเบียนจัดตั้งตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยกลุ่มเกษตรกร พ.ศ. 2547 **เกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งกลุ่มเกษตรกร** เป็นเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยกรมส่งเสริมสหกรณ์ร่วมกับกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ มีองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ (1) ความสามารถในการบริการสมาชิก (2) ประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจ (3) ประสิทธิภาพในการจัดการองค์กร และ (4) ประสิทธิภาพของการบริหารงาน **กลุ่มเกษตรกรในชั้นที่ 1 ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งกลุ่มเกษตรกร** หมายถึง กลุ่มเกษตรกรที่ผ่านมาตรฐานและเป็นกลุ่มเกษตรกรที่มีอัตราส่วนของสมาชิกที่มีส่วนร่วมในการดำเนินธุรกิจมากกว่าหรือ	ใช้สูตรการคำนวณ $R_{2570} = \frac{FG1_{2570}}{FGE_{25_{70}}}$ x 100 โดยที่ R_{2570} คือ สัดส่วนของกลุ่มเกษตรกรในชั้นที่ 1 ในปี 2570 (ร้อยละ) $FG1_{2570}$ คือ จำนวนกลุ่มเกษตรกรในชั้นที่ 1 ในปี 2570 (กลุ่ม) FGE_{2570} คือ จำนวนกลุ่มเกษตรกรทั้งหมดที่นำมาจัดระดับชั้นความเข้มแข็งในปี 2570 (กลุ่ม) โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ $R_{2570} \geq$ ร้อยละ 6	อยู่ระหว่างการจัดทำข้อมูล	กรมส่งเสริมสหกรณ์

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			เท่ากับ ร้อยละ 70 และมีระดับเสถียรภาพทางการเงินอยู่ในระดับมาตรฐานขึ้นไป มีชั้นคุณภาพการควบคุมภายในระดับดีถึงดีมากและไม่มีข้อบกพร่องจากการดำเนินงาน หรือมีข้อบกพร่องแต่ได้ดำเนินการแก้ไขแล้วเสร็จสมบูรณ์ ทั้งนี้ หากกรมส่งเสริมสหกรณ์ปรับเปลี่ยนหลักเกณฑ์การจัดระดับชั้นความเข้มแข็งของกลุ่มเกษตรกรในภายหลัง หลักเกณฑ์ที่ใช้ในตัวชี้วัดนี้จะปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกัน			
3.3	010303	จำนวนวิสาหกิจชุมชนในระดับดี ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งวิสาหกิจชุมชน เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 35 เมื่อสิ้นสุดแผน	**วิสาหกิจชุมชนในระดับดีตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งวิสาหกิจชุมชน** หมายถึง วิสาหกิจชุมชนที่ผ่านการประเมินศักยภาพตามหลักเกณฑ์และขั้นตอนที่กำหนดโดยกรมส่งเสริมการเกษตร และมีผลสรุปการประเมินอยู่ในระดับดี โดยเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน	ใช้สูตรการคำนวณ $R_{2570} = \frac{CEG_{2570}}{CEE_{2570}} \times 100$ โดยที่ R_{2570} คือ สัดส่วนของวิสาหกิจชุมชนในระดับดีในปี 2570 (ร้อยละ) CEG_{2570} คือ จำนวนวิสาหกิจชุมชนในระดับดีในปี 2570 (แห่ง)	ณ 30 กันยายน 2565 วิสาหกิจชุมชนในระดับดีตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งวิสาหกิจชุมชน มีจำนวนทั้งหมด 21,156 แห่ง คิด	กรมส่งเสริมการเกษตร

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			ศักยภาพวิสาหกิจชุมชนของกรมส่งเสริมการเกษตรแบ่งออกเป็น 7 หมวด ได้แก่ (1) ผู้นำและการบริหารวิสาหกิจชุมชน (2) การวางแผนการดำเนินงานวิสาหกิจชุมชน (3) การบริหารตลาด (4) การจัดการความรู้และข้อมูล (5) การบริหารสมาชิกวิสาหกิจชุมชน (6) การจัดการสินค้าหรือบริการ และ (7) ผลลัพธ์การดำเนินงานวิสาหกิจชุมชน	CEE_{2570} คือ จำนวนวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับการประเมินศักยภาพในปี 2570 (แห่ง) โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ $R_{2570} \geq$ ร้อยละ 35	เป็นสัดส่วนร้อยละ 26.43	
3.4	010304	ผู้ประกอบการเกษตรเพิ่มขึ้นปีละ 4,000 ราย	**ผู้ประกอบการเกษตร** อ้างอิงจากแนวทางการพัฒนาเกษตรกรเป็นผู้ประกอบการเกษตรของกรมส่งเสริมการเกษตร หมายถึง เกษตรกรที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นเกษตรกรปราดเปรื่อง (Smart Farmer) และได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้สำหรับผู้ประกอบการเกษตร และมีความสามารถในการจัดทำแผนธุรกิจเกษตรเบื้องต้นได้	นับรวมจำนวนผู้ประกอบการเกษตรที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปี โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อจำนวนผู้ประกอบการเกษตรที่เพิ่มขึ้นในช่วงปี 2566-2570 มีจำนวนไม่ต่ำกว่าปีละ 4,000 ราย	ในปี 2565 ผู้ประกอบการเกษตรมีจำนวนเพิ่มขึ้น 1,978 ราย	กรมส่งเสริมการเกษตร

หมุดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

เป้าหมายที่ 1 การเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพอื่น

รหัสเป้าหมาย 0201

คำอธิบายเป้าหมาย

การปรับเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทย จากการเน้นการเพิ่มปริมาณนักท่องเที่ยว มาเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับการท่องเที่ยว เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวคุณภาพ ผ่านการพัฒนากิจกรรม แหล่งท่องเที่ยว สินค้า และบริการการท่องเที่ยว ให้น่าประทับใจ ได้มาตรฐาน มีความหลากหลาย รวมทั้งเชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวกับอุตสาหกรรมและบริการอื่นที่เกี่ยวเนื่อง อาทิ บริการสุขภาพ และอุตสาหกรรมอาหาร

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
1.1	020101	นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติมีค่าใช้จ่ายต่อวัน เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 10 ต่อปี	**นักท่องเที่ยว** หมายถึง ผู้ที่เดินทางไปเยือนและพำนักอยู่ในสถานที่ต่าง ๆ ในประเทศไทย ซึ่งไม่ใช่ไม่ถิ่นพำนักปกติ เป็นเวลาอย่างน้อย 1 คืน แต่น้อยกว่า 1 ปี **ค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว** ประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายใน 7 หมวด ได้แก่ (1) ค่าที่พัก (2) ค่าอาหารและเครื่องดื่ม (3) ค่าซื้อสินค้าและของที่ระลึก (4) ค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง (5) ค่าบริการท่องเที่ยวภายในจังหวัด (6) ค่าพาหนะเดินทาง	นำข้อมูลค่าใช้จ่ายรายวันเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว ทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่ได้จากผลการสำรวจค่าใช้จ่ายนักท่องเที่ยวโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างในแต่ละปี ซึ่งดำเนินการโดยสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มาหาอัตราการเปลี่ยนแปลงเมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อนหน้า โดยใช้สูตรการคำนวณ $GTE_t = \frac{TE_t - TE_{t-1}}{TE_{t-1}} \times 100$ โดยที่ GTE_t คือ อัตราการเพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายต่อวันของนักท่องเที่ยว (ชาวไทย/ต่างชาติ) ในปี t (ร้อยละต่อปี)	ในปี 2562 ค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวไทย เท่ากับ 2,916 บาท/วัน/คน โดยเพิ่มขึ้นจากปี 2561 ร้อยละ 1.77 และค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในปี 2562 เท่ากับ 6,046 บาท/วัน/คน โดยเพิ่มขึ้นจากปี 2561 ร้อยละ 0.12	สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			ในจังหวัด และ (7) ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ	TE_t คือ ค่าใช้จ่ายต่อวันของนักท่องเที่ยว (ชาวไทย/ต่างชาติ) ในปี t (บาท) t คือ ปี 2566 ถึงปี 2570 โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อค่าเฉลี่ยของ GTE_{2566} ถึง GTE_{2570} ของทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติ มีค่าไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10 ต่อปี		
1.2	020102	อันดับดัชนีการพัฒนาการเดินทางและการท่องเที่ยวดีขึ้น โดยมีอันดับรวมไม่เกินอันดับที่ 25 ด้านความปลอดภัยและการรักษาความปลอดภัยไม่เกินอันดับที่ 50 ด้านความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมไม่เกินอันดับที่ 50 ด้านสุขภาพและสุขอนามัยไม่เกินอันดับที่ 50 และด้านทรัพยากรทางวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจไม่เกินอันดับที่ 25	**ดัชนีการพัฒนาด้านการเดินทางท่องเที่ยว (Travel & Tourism Development Index - TTDI)** เป็นดัชนีที่จัดทำโดย World Economic Forum ประกอบด้วยการประเมินขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการเดินทางและการท่องเที่ยวของประเทศต่าง ๆ ใน 17 ด้าน ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 5 หมวด ได้แก่ (1) สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการท่องเที่ยวเดินทาง อาทิ ด้านความปลอดภัยและการรักษาความปลอดภัย ด้านสุขภาพและสุขอนามัย (2) นโยบายและเงื่อนไขที่เอื้อ	ใช้ข้อมูลผลการจัดอันดับของประเทศไทยตามดัชนีการพัฒนาการเดินทางและการท่องเที่ยวในปี 2570 โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่ออันดับของประเทศไทย ทั้งอันดับรวมและอันดับในแต่ละด้านไม่เกินอันดับตามค่าเป้าหมาย	อันดับของประเทศไทยในปี 2564 เป็นดังนี้ - อันดับรวม 3 - ด้านความปลอดภัยและการรักษาความปลอดภัย อันดับที่ 92 - ด้านความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม อันดับที่ 97 - ด้านสุขภาพและสุขอนามัย อันดับที่ 74	สภาเศรษฐกิจโลก (World Economic Forum)

หมุดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			ต่อการท่องเที่ยวเดินทาง อาทิ ด้านนโยบายการเปิดประเทศ ด้านความสามารถในการแข่งขันด้านราคา (3) โครงสร้างพื้นฐาน (4) ปัจจัยผลักดันอุปสงค์ด้านการท่องเที่ยว อาทิ ด้านทรัพยากรทางธรรมชาติ ด้านทรัพยากรทางวัฒนธรรม ด้านทรัพยากรเพื่อการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ และ (5) ความยั่งยืนทางการท่องเที่ยวเดินทาง อาทิ ด้านความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม โดยการจัดอันดับมีขึ้นทุก ๆ 2 ปี		- ด้านทรัพยากรทางวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ อันดับที่ 32	
1.3	020103	ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว เพิ่มขึ้น 0.05 คะแนนต่อปี	**ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว** เป็นผลที่ได้จากการสำรวจทัศนคติและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติที่เดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย ซึ่งจัดทำโดยสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยมีการสำรวจความพึงพอใจของ	ใช้ข้อมูลคะแนนเฉลี่ยของความพึงพอใจโดยรวมของนักท่องเที่ยว ทั้งในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติจากการสำรวจของปีปัจจุบันมาหักลบกับค่าคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการสำรวจของปีก่อนหน้า โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อคะแนนความพึงพอใจของทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติในแต่ละปี ในช่วงปี	ในปี 2564 ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยเท่ากับ 4.57 คะแนน เพิ่มขึ้นจากปี 2563 เ 0.24 คะแนน และระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (แผนวิสาหกิจ ททท. ปี 2566-2570)

หมุดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			นักท่องเที่ยวใน 14 ประเด็น ได้แก่ (1) ประชาชน (2) มัคคุเทศก์ (3) สถานที่พักแรม (4) แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ (5) บริการนำเที่ยว (6) แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (7) สนามบิน (8) ร้านขายสินค้า/ของที่ระลึก (9) ภัตตาคาร/ร้านอาหาร (10) แหล่งท่องเที่ยวทางทะเลและชายหาด (11) เว็บไซต์ Thailand Tourism Directory (12) ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว (13) บริการเชิงสุขภาพ (สภาและนวดแผนไทย) และ (14) บริการขนส่งโดยรถโดยสารสาธารณะ โดยที่ค่าคะแนนความพึงพอใจอยู่ระหว่าง 1-5 (1 คะแนน หมายถึง ความพึงพอใจน้อยมาก และ 5 คะแนน หมายถึง ความพึงพอใจมากที่สุด)	2566-2570 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าอย่างน้อย 0.05 คะแนน	ชาวต่างชาติในปี 2564 เท่ากับ 4.86 คะแนน เพิ่มขึ้นจากปี 2563 เท่ากับ 0.32 คะแนน	

หมุดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
1.4	020104	จำนวนนักท่องเที่ยวกลุ่มเดินทางซ้ำเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 15 ต่อปี	**นักท่องเที่ยวกลุ่มเดินทางซ้ำ** หมายถึง นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางกลับมาเที่ยวในประเทศไทยซ้ำ (ไม่ใช่การเดินทางมาเที่ยวประเทศไทยครั้งแรก)	ใช้สูตรการคำนวณ $GRT_t = \left(\frac{RT_t - RT_{t-1}}{RT_{t-1}}\right) \times 100$ โดยที่ GRT_t คือ อัตราการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวกลุ่มเดินทางซ้ำในปี t (ร้อยละต่อปี) RT_t คือ จำนวนนักท่องเที่ยวกลุ่มเดินทางซ้ำในปี t (คน) t คือ ปี 2566 ถึงปี 2570 โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อค่าเฉลี่ยของ GRT_{2566} ถึง GRT_{2570} ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 15 ต่อปี	ในปี 2562 จำนวนนักท่องเที่ยวกลุ่มเดินทางซ้ำเท่ากับ 26.34 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 66 ของนักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งหมด	สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (แผนวิสาหกิจ ททท. ปี 2566-2570)

เป้าหมายที่ 2 การปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศและมีการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจมากขึ้น

รหัสเป้าหมาย 0202

คำอธิบายเป้าหมาย

การส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศของนักท่องเที่ยวไทยเพื่อเพิ่มสัดส่วนของรายได้จากนักท่องเที่ยวในประเทศให้สูงขึ้น และสนับสนุนให้เกิดการกระจายตัวของการเดินทางท่องเที่ยวไปยังพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศ โดยเฉพาะพื้นที่เมืองท่องเที่ยวรองที่มีศักยภาพ เพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจที่เพิ่มขึ้นในพื้นที่

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
2.1	020201	รายได้จากการท่องเที่ยวเมืองรองเฉลี่ยทุกเมือง เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ต่อปี (ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของเมืองรองทั้งหมด)	**การท่องเที่ยวเมืองรอง** หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทั้งหมดที่เกิดขึ้นในพื้นที่ 55 จังหวัด ที่ถูกจัดให้เป็นพื้นที่เมืองท่องเที่ยวรอง ตามการกำหนดของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	ใช้สูตรการคำนวณ $GR_{i,t} = \left(\frac{R_{i,t} - R_{i,t-1}}{R_{i,t-1}}\right) \times 100$ โดยที่ $GR_{i,t}$ คือ อัตราการเติบของรายได้จากการท่องเที่ยวของเมืองรอง i ในปี t (ร้อยละต่อปี) $R_{i,t}$ คือ รายได้จากการท่องเที่ยวของเมืองรอง i ในปี t (บาท) i คือ เมืองรองทั้ง 55 จังหวัด t คือ ปี 2566 ถึงปี 2570 จากนั้น นำค่าที่ได้มาคำนวณโดยใช้สูตร $WAG_t = \frac{\sum_{i=1}^{55}(GR_{i,t} \times R_{i,t-1})}{\sum_{i=1}^{55} R_{i,t-1}}$	ในปี 2564 รายได้จากการท่องเที่ยวของเมืองรองทั้งหมด เท่ากับร้อยละ 0.06 ล้านล้านบาท หดตัวจากปี 2563 ร้อยละ 124.14 อันเนื่องมาจากสถานการณ์โควิด-19	สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
				โดยที่ WAG_t คือ ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของอัตราการเติบของรายได้จากการท่องเที่ยวของเมืองรองทั้งหมด (ร้อยละ) โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ WAG_{2566} ถึง WAG_{2570} มีค่าไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10 ในแต่ละปี		
2.2	020202	รายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทย เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ต่อปี	**รายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทย** หมายถึง รายรับจากกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่มีถิ่นพำนักอยู่ในประเทศไทย	ใช้สูตรการคำนวณ $GTR_t = \left(\frac{TTR_t - TTR_{t-1}}{TTR_{t-1}}\right) \times 100$ โดยที่ GTR_t คือ อัตราการเติบโตต่อปีของรายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทยในปี t (ร้อยละต่อปี) TTR_t คือ รายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทยในปี t (บาท) t คือ ปี 2566 ถึงปี 2570 โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ GTR_{2566} ถึง GTR_{2570} มีค่าไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10 ในแต่ละปี	ในปี 2565 รายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทยเท่ากับ 641,553 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2564 ร้อยละ 77.75 (ขยายตัวค่อนข้างมาก เนื่องจากเป็นการฟื้นตัวจากสถานการณ์โควิด - 19)	สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

หมุดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
2.3	020203	มีชุมชนที่เป็นวิสาหกิจเพื่อสังคม เพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละ 50 ชุมชน	**ชุมชนที่เป็นวิสาหกิจเพื่อสังคม** หมายถึง ชุมชนที่มีกิจการที่ได้รับการจดทะเบียนเป็นวิสาหกิจเพื่อสังคม ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม พ.ศ. 2562	นับจำนวนชุมชนที่ได้รับการจดทะเบียนเป็นวิสาหกิจชุมชนภายในช่วงปี 2566-2570 โดยตัวชี้วัดจะบรรลุเป้าหมายเมื่อจำนวนเฉลี่ยต่อปีของชุมชนที่ได้รับการจดทะเบียนเป็นวิสาหกิจชุมชน ไม่ต่ำกว่า 50 ชุมชน	ในปี 2563 ชุมชนที่เป็นวิสาหกิจเพื่อสังคมมีจำนวนรวมทั้งสิ้น 29 ชุมชน	สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม

เป้าหมายที่ 3 การท่องเที่ยวไทยต้องมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

รหัสเป้าหมาย 0203

คำอธิบายเป้าหมาย

การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว สถานประกอบการด้านการท่องเที่ยว รวมถึงผู้ให้บริการการท่องเที่ยวและบริการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้รับการพัฒนาบนหลักการของความยั่งยืน ซึ่งหมายความรวมถึง การคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับธรรมชาติและระบบนิเวศ การสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน การกระจายผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจอย่างเป็นธรรมให้กับท้องถิ่น การคงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมดั้งเดิมของท้องถิ่น และการมอบประสบการณ์ที่มีคุณค่าให้กับนักท่องเที่ยว

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
3.1	020301	ผู้ประกอบการและแหล่งท่องเที่ยวได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ต่อปี	**มาตรฐานการท่องเที่ยวไทย** หมายถึง มาตรฐานการท่องเที่ยวที่กรมการท่องเที่ยวได้จัดทำขึ้นและได้มีการประกาศกำหนดเป็นมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย โดยผู้ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทยต้องผ่านการตรวจประเมินตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด และได้รับการรับรองจากกรมการท่องเที่ยว มาตรฐานการท่องเที่ยวไทยแบ่งออกเป็น 6 ประเภท ได้แก่ (1) มาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยว ประเภทโรงแรม	ใช้สูตรคำนวณ $GE_t = \left(\frac{TE_t - TE_{t-3}}{TE_{t-3}}\right) \times 100$ โดยที่ GE_t คือ อัตราการเติบโตของจำนวนผู้ประกอบการและแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยวไทยในปี t (ร้อยละ) TE_t คือ จำนวนผู้ประกอบการและแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมด (สะสม) ที่ได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย ณ ปี t (ราย/แห่ง) t คือ ปี 2566 ถึงปี 2570	ในปี 2565 ผู้ประกอบการและแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยวไทยมีจำนวน 704 แห่ง/ราย	กรมการท่องเที่ยว

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			(2) มาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยว ประเภทรีสอร์ท (3) มาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว (4) มาตรฐานที่พักสัมผัสวัฒนธรรมชนบท (Homestay) (5) มาตรฐานกิจกรรม และ (6) มาตรฐานสินค้าและบริการ ทั้งนี้ มาตรฐานการท่องเที่ยวไทยมีอายุ 3 ปี โดยสถานประกอบการต้องขอต่อทุก ๆ 3 ปี	โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ GE_{2566} ถึง GE_{2570} มีค่าไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10 ในแต่ละปี		
3.2	020302	ชุมชนท่องเที่ยวได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชนเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าปีละ 50 ชุมชน	**ชุมชนท่องเที่ยว** หมายถึง ชุมชนที่มีการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน ซึ่งมีการกำหนดนิยามไว้โดยกรมการท่องเที่ยว หมายถึง รูปแบบการท่องเที่ยวที่ส่งเสริมให้ชุมชน มีความเข้มแข็ง สามารถพึ่งพาตนเองได้ และมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยผ่านกระบวนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการกำหนดทิศทางการพัฒนายกระดับ คุณภาพชีวิต และการกระจายรายได้ในท้องถิ่น	นับจำนวนชุมชนท่องเที่ยวที่ได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชนในแต่ละปี โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อจำนวนชุมชนท่องเที่ยวที่ได้รับมาตรฐานฯ ในช่วงปี 2566-2570 มีจำนวนไม่น้อยกว่า 50 ชุมชน ในแต่ละปี	ในปี 2565 ชุมชนท่องเที่ยวที่ได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชน มีจำนวน 50 ชุมชน	กรมการท่องเที่ยว

หมุดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			มาตรฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชน หมายถึง หลักเกณฑ์และการตรวจสอบการดำเนินการของกลุ่ม/องค์กรท่องเที่ยวโดยชุมชน ซึ่งมีการตรวจประเมินและรับรองโดยกรมการท่องเที่ยว โดยหลักเกณฑ์ของมาตรฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชนมี 6 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน (2) ด้านการจัดการเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิตที่ดี (3) ด้านการอนุรักษ์ และส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมชุมชน (4) ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน (5) ด้านคุณภาพการบริการการท่องเที่ยวโดยชุมชน และ (6) ด้านส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ ด้านการเข้าถึงตลาด และการทำงานร่วมกับผู้ประกอบการนำเที่ยวภายนอก			

หมุดหมายที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

เป้าหมายที่ 1 การสร้างอุปสงค์ของรถยนต์ไฟฟ้าประเภทต่างๆ เพื่อการใช้ในประเทศและส่งออก

รหัสเป้าหมาย 0301

คำอธิบายเป้าหมาย

การสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการปรับเปลี่ยนการใช้รถยนต์ ทั้งรถยนต์ส่วนบุคคลและรถโดยสารสาธารณะ มาเป็นรถยนต์ไฟฟ้า รวมถึงการส่งเสริมการส่งออกรถยนต์ไฟฟ้าและชิ้นส่วน

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
1.1	030101	ปริมาณการใช้ยานยนต์ไฟฟ้า คิดเป็นร้อยละ 26 ของยานยนต์ทั้งหมด ภายในปี 2570 (จำนวน 282,240 คัน)	**ยานยนต์ไฟฟ้า** หมายถึง รถยนต์ประเภทรถยนต์นั่งและรถยนต์บรรทุก (กระบะ) ที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าจากแบตเตอรี่ (Battery electric vehicle: BEV) หรือขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าจากเซลล์เชื้อเพลิง (Fuel cell electric vehicle: FCEV) **ปริมาณการใช้ยานยนต์ไฟฟ้า** หมายถึง จำนวนรถยนต์ไฟฟ้าที่มีการจดทะเบียนรถยนต์ใหม่กับกรมการขนส่งทางบกในช่วงระยะเวลา 1 ปี	ใช้สูตรการคำนวณ $EVR_{2570} = \left(\frac{EV_{2570}}{AV_{2570}}\right) \times 100$ โดยที่ EVR_{2570} คือ สัดส่วนปริมาณการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าในปี 2570 (ร้อยละ) EV_{2570} คือ จำนวนยานยนต์ไฟฟ้าที่มีการจดทะเบียนรถยนต์ใหม่ในช่วงปี 2570 (คัน) AV_{2570} คือ จำนวนยานยนต์ทั้งหมดที่มีการจดทะเบียนรถยนต์ใหม่ในช่วงปี 2570 (คัน) โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ $EVR_{2570} \geq$ ร้อยละ 26 และ $EV_{2570} \geq$ 282,240 คัน	จำนวนยานยนต์ไฟฟ้าที่มีการจดทะเบียนรถยนต์ใหม่ในช่วงปี 2565 มีจำนวน 9,614 คัน คิดเป็นร้อยละ 1.08 ของยานยนต์ทั้งหมด	กรมการขนส่งทางบก สถาบันยานยนต์

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
1.2	030102	ปริมาณการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า คิดเป็นร้อยละ 17 ของยานยนต์ทั้งหมด ภายในปี 2570 (จำนวน 380,250 คัน)	**ปริมาณการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า** หมายถึง จำนวนรถยนต์ไฟฟ้าซึ่งได้แก่ รถยนต์ประเภทรถยนต์นั่งและรถยนต์บรรทุก (กระบะ) ที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าจากแบตเตอรี่ (Battery electric vehicle: BEV) หรือขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าจากเซลล์เชื้อเพลิง (Fuel cell electric vehicle: FCEV) ที่มีการผลิตภายในประเทศ	ใช้สูตรการคำนวณ $EVPR_{2570} = \left(\frac{EVP_{2570}}{AVP_{2570}}\right) \times 100$ โดยที่ $EVPR_{2570}$ คือ สัดส่วนของการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าในปี 2570 (ร้อยละ) EVP_{2570} คือ ปริมาณการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าในปี 2570 (คัน) AVP_{2570} คือ ปริมาณการผลิตยานยนต์ทั้งหมดในปี 2570 (คัน) โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ $EVPR_{2570} \geq$ ร้อยละ 17 และ $EVP_{2570} \geq$ 380,250 คัน	อยู่ระหว่างการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล	สถาบันยานยนต์ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
1.3	030103	ปริมาณรถยนต์ที่ได้ปรับเปลี่ยนเป็นยานยนต์ไฟฟ้าดัดแปลงเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า 40,000 คัน ภายในปี 2570	**ปริมาณรถยนต์ที่ได้ปรับเปลี่ยนเป็นยานยนต์ไฟฟ้าดัดแปลง** หมายถึง จำนวนของรถยนต์ประเภทสันดาปภายในที่ได้รับการดัดแปลงเครื่องยนต์ให้เป็นการขับเคลื่อนด้วยพลังงานรถไฟฟ้า และได้รับอนุญาตให้ดัดแปลงรถและอนุญาตให้ใช้รถจากกรมการขนส่งทางบก	นับจำนวนรถยนต์ที่ได้ปรับเปลี่ยนเป็นยานยนต์ไฟฟ้าดัดแปลงในช่วงปี 2566-2570 โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อรถยนต์ที่ได้ปรับเปลี่ยนเป็นยานยนต์ไฟฟ้าดัดแปลงในช่วงปี 2566-2570 มีจำนวนรวมไม่น้อยกว่า 40,000 คัน	อยู่ระหว่างการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล	กรมการขนส่งทางบก

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
1.4	030104	อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ต่อปี หรืออัตราการขยายตัวของมูลค่าส่งออกชิ้นส่วนยานยนต์ไฟฟ้าของไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ต่อปี	**มูลค่าการส่งออกยานยนต์ไฟฟ้า** หมายถึง มูลค่าการส่งออกยานยนต์ไฟฟ้าสำเร็จรูปของไทย **มูลค่าการส่งออกชิ้นส่วนยานยนต์ไฟฟ้า** หมายถึง มูลค่าการส่งออกชิ้นส่วนที่เป็นส่วนประกอบสำคัญในการขับเคลื่อนของรถยนต์ไฟฟ้า อาทิ มอเตอร์ แบตเตอรี่ อุปกรณ์ชาร์จไฟในตัวรถ	ใช้สูตรการคำนวณ $GEX_t = \left(\frac{EX_t - EX_{t-1}}{EX_{t-1}}\right) \times 100$ โดยที่ GEX_t คือ อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกยานยนต์ไฟฟ้า (หรือชิ้นส่วนยานยนต์ไฟฟ้า) ในปี t (ร้อยละต่อปี) EX_t คือ มูลค่าการส่งออกยานยนต์ไฟฟ้า (หรือชิ้นส่วนยานยนต์ไฟฟ้า) ในปี t (ล้านบาท) โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ GEX_{2566} ถึง GEX_{2570} สำหรับยานยนต์ไฟฟ้าหรือชิ้นส่วนยานยนต์ไฟฟ้า มีค่าไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5 ในแต่ละปี	มูลค่าการส่งออกยานยนต์ไฟฟ้าในปี 2564 เท่ากับ 288 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2563 ร้อยละ 63.14	กระทรวงพาณิชย์ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม สถาบันยานยนต์

เป้าหมายที่ 2 ผู้ประกอบการเดิมสามารถปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้าและมีการลงทุนเทคโนโลยียานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญภายในประเทศ

รหัสเป้าหมาย 0302

คำอธิบายเป้าหมาย

ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมยานยนต์เดิมได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมให้สามารถเป็นผู้ผลิตในห่วงโซ่อุปทานของยานยนต์ไฟฟ้า รวมทั้งมีการลงทุนเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีที่สำคัญสำหรับยานยนต์ไฟฟ้า อาทิ เทคโนโลยีแบตเตอรี่ เทคโนโลยีระบบอิเล็กทรอนิกส์ในยานยนต์ไฟฟ้า

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
2.1	030201	อุตสาหกรรมยานยนต์ไทยเป็นฐานการผลิตอันดับ 1 ในอาเซียน และอยู่อันดับ 1 ใน 10 ของโลก	**อันดับการเป็นฐานการผลิตของอุตสาหกรรมยานยนต์ไทย** เป็นการเปรียบเทียบมูลค่ารวมของการผลิตยานยนต์ทุกประเภท และชิ้นส่วนยานยนต์ทุกชนิดของไทย กับประเทศต่าง ๆ ในอาเซียนและในโลก	เปรียบเทียบมูลค่ารวมของการผลิตยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ของไทย กับประเทศต่าง ๆ ในอาเซียนและในโลก ในปี 2570	อยู่ระหว่างการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล	สถาบันยานยนต์
2.2	030202	มูลค่าส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและชิ้นส่วน รวมไม่น้อยกว่า 130,000 ล้านบาท ภายในปี 2570	**มูลค่าส่งเสริมการลงทุน** หมายถึง มูลค่าเงินลงทุนของโครงการที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนมีการออกบัตรส่งเสริม **มูลค่าส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและชิ้นส่วน** นับรวมเงินลงทุนของโครงการประเภทต่าง ๆ ดังนี้ (1) โครงการผลิต Hybrid Electric Vehicle (HEV)	นับรวมมูลค่าส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและชิ้นส่วน โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อมูลค่าส่งเสริมการลงทุนฯ ในช่วงปี 2566-2570 มีมูลค่ารวมไม่น้อยกว่า 130,000 ล้านบาท	อยู่ระหว่างการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล	สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			(2) โครงการผลิต Plug-in Hybrid Electric Vehicle (PHEV) (3) โครงการผลิต Battery Electric Vehicle (BEV) และ (4) โครงการผลิตรถบัสไฟฟ้า (E-bus)			
2.3	030203	จำนวนผู้ประกอบการห่วงโซ่อุปทานของยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 14 ราย และเกิดการลงทุนเทคโนโลยีสำคัญของยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศไทยภายในปี 2570	**ผู้ประกอบการในห่วงโซ่อุปทานของยานยนต์ไฟฟ้า** หมายถึง ผู้ประกอบการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในกิจการผลิตรถยนต์ไฟฟ้าและชิ้นส่วน ประกอบด้วย (1) โครงการผลิต Hybrid Electric Vehicle (HEV) (2) โครงการผลิต Plug-in Hybrid Electric Vehicle (PHEV) (3) โครงการผลิต Battery Electric Vehicle (BEV) และ (4) โครงการผลิตรถบัสไฟฟ้า (E-bus) **การลงทุนเทคโนโลยีสำคัญของยานยนต์ไฟฟ้า** หมายถึง การลงทุนในโครงการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าหรือชิ้นส่วนยานยนต์ไฟฟ้าที่ได้รับการ	นับรวมจำนวนผู้ประกอบการในห่วงโซ่อุปทานของยานยนต์ไฟฟ้าที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน และจำนวนโครงการที่เป็นการลงทุนเทคโนโลยีสำคัญของยานยนต์ไฟฟ้า ในช่วงปี 2566-2570 โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อผู้ประกอบการฯ ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในช่วงปี 2566-2570 มีจำนวนไม่น้อยกว่า 14 ราย และมีโครงการที่เป็นการลงทุนเทคโนโลยีสำคัญของยานยนต์ไฟฟ้าในช่วงปี 2566-2570 อย่างน้อย 1 โครงการ	ณ เดือนเมษายน 2565 ผู้ประกอบการในห่วงโซ่อุปทานของยานยนต์ไฟฟ้าที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนมีจำนวนทั้งหมด 30 ราย	สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			ส่งเสริมการลงทุน โดยมีการใช้เทคโนโลยีที่ที่ได้รับการพัฒนาขึ้นใหม่ ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่มีความสำคัญต่อระบบขับเคลื่อนของยานยนต์ไฟฟ้า			
2.4	030204	สัดส่วนจำนวนผู้ประกอบการเดิมที่สามารถปรับเปลี่ยนธุรกิจไปสู่ธุรกิจใหม่เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ภายในปี 2570	**ผู้ประกอบการเดิม** หมายถึง ผู้ประกอบการในกลุ่มเครื่องยนต์และระบบส่งกำลังของรถยนต์สันดาปภายใน **ธุรกิจใหม่** หมายถึง ธุรกิจในห่วงโซ่อุปทานยานยนต์ไฟฟ้าหรือธุรกิจประเภทอื่น ๆ	ใช้สูตรการคำนวณ $NER_{2566-2570} = \left(\frac{NE_{2566-2570}}{OE_{2566}}\right)$ x 100 โดยที่ $NER_{2566-2570}$ คือ สัดส่วนของผู้ประกอบการเดิมที่มีการปรับเปลี่ยนธุรกิจไปสู่ธุรกิจใหม่ในช่วงปี 2566-2570 (ร้อยละ) $NE_{2566-2570}$ คือ จำนวนผู้ประกอบการเดิมที่มีการปรับเปลี่ยนธุรกิจไปสู่ธุรกิจใหม่ในช่วงปี 2566-2570 (ราย) OE_{2565} คือ จำนวนผู้ประกอบการเดิมทั้งหมด ณ สิ้นปี 2565 (ราย) โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ $NER_{2566-2570} \geq$ ร้อยละ 10	อยู่ระหว่างการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล	สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สถาบันยานยนต์ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
2.5	030205	จำนวนแรงงานเดิมที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงานด้านยานยนต์ไฟฟ้า และเข้ามาเป็น	**แรงงานเดิม** หมายถึง แรงงานในอุตสาหกรรมยานยนต์	นับรวมจำนวนแรงงานเดิมที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงานด้านยานยนต์ไฟฟ้าและเข้ามาเป็นแรงงานในอุตสาหกรรมใหม่ทั้งหมดในช่วงปี 2566-2570	อยู่ระหว่างการรวบรวมข้อมูล	กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน)

หมุดหมายที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
		แรงงานในอุตสาหกรรมใหม่เพิ่มขึ้น 5,000 คน ภายในปี 2570	**อุตสาหกรรมใหม่** หมายถึง อุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและยานยนต์สมัยใหม่	โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อแรงงานข้างต้นมีจำนวนรวมไม่ต่ำกว่า 5,000 คน		สถาบันยานยนต์ สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

เป้าหมายที่ 3 การสร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ

รหัสเป้าหมาย 0303

คำอธิบายเป้าหมาย

การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนของอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าในทุกมิติ อาทิ โครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงาน การวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม แรงงาน มาตรฐานด้านคุณสมบัติและความปลอดภัย

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
3.1	030301	มูลค่าการลงทุนด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 20 ต่อปี	**มูลค่าการลงทุนด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรม** หมายถึง ค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนา อาทิ การค้นคว้าองค์ความรู้หรือการใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ การออกแบบ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การปรับปรุงกระบวนการผลิตและการให้บริการ	ใช้สูตรการคำนวณ $GRD_t = \left(\frac{RD_t - RD_{t-1}}{RD_{t-1}}\right)$ x 100 โดยที่ GRD_t คือ อัตราการขยายตัวของมูลค่าการลงทุนด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ในปี t (ร้อยละ) RD_t คือ มูลค่าการลงทุนด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ในปี t (ล้านบาท) โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ RD_t ในช่วงปี 2566-2570 มีค่าไม่ต่ำกว่าร้อยละ 20 ในแต่ละปี	มูลค่าการลงทุนด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ในปี 2563 มีมูลค่า 8,608 ล้านบาท ลดลงจากปี 2562 ร้อยละ 13.40	สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
3.2	030302	แรงงานที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงานด้านยานยนต์ไฟฟ้า มีจำนวนไม่น้อยกว่า 30,000 คน ภายในปี 2570	**การพัฒนาฝีมือแรงงานด้านยานยนต์ไฟฟ้า** หมายถึง การฝึกอบรมเพื่อยกระดับฝีมือแรงงานในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าหรือชิ้นส่วนยานยนต์ไฟฟ้า	นับรวมจำนวนแรงงานที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงานด้านยานยนต์ไฟฟ้า ในช่วงปี 2566-2570 โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อจำนวนแรงงาน ที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงานด้านยานยนต์ไฟฟ้าในช่วงปี 2566-2570 มีจำนวนรวมไม่ต่ำกว่า 30,000 คน	ในปี 2564 จำนวนแรงงานที่จบการฝึกทักษะฝีมือแรงงานในด้าน ยานยนต์สมัยใหม่ มีจำนวน 2,725 คน	กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) สถาบันยานยนต์ สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
3.3	030303	จำนวนสถานีอัดประจุไฟฟ้าสาธารณะ/หัวจ่ายชาร์จเร็ว เพิ่มขึ้น 5,000 หัวจ่าย ภายในปี 2570	**สถานีอัดประจุไฟฟ้าสาธารณะ/หัวจ่ายชาร์จเร็ว** หมายถึง สถานีให้บริการอัดประจุไฟฟ้าสำหรับยานยนต์ไฟฟ้า ที่มีหัวจ่ายแบบธรรมดาด้วยไฟฟ้ากระแสสลับ (AC Charger) หรือหัวจ่ายแบบเร็วด้วยไฟฟ้ากระแสตรง (DC Charger)	นับรวมจำนวนหัวจ่ายของสถานีอัดประจุไฟฟ้าสาธารณะ ทั้งหัวจ่ายแบบธรรมดาและหัวจ่ายแบบเร็ว ที่ได้รับการพัฒนาขึ้นในช่วงปี 2566-2570 โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อจำนวนหัวจ่ายที่มีการติดตั้งในช่วงปี 2566-2570 มีจำนวนรวมไม่ต่ำกว่า 5,000 หัวจ่าย	ณ วันที่ 20 กันยายน 2565 จำนวนหัวจ่ายของสถานีอัดประจุไฟฟ้าสาธารณะ ทั้งหัวจ่ายแบบธรรมดาและหัวจ่ายแบบเร็ว มีจำนวนรวม 3,346 หัวจ่าย	สมาคมยานยนต์ไฟฟ้าไทย สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน
3.4	030304	จำนวนมาตรฐานด้านคุณสมบัติและความปลอดภัยของชิ้นส่วนหลักทั้งหมดของยานยนต์ไฟฟ้า เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 15 ฉบับต่อปี	**มาตรฐานด้านคุณสมบัติและความปลอดภัยของชิ้นส่วนหลักทั้งหมดของยานยนต์ไฟฟ้า** หมายถึง มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ไฟฟ้า ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 9 กลุ่ม	นับจำนวนมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ไฟฟ้าที่มีการประกาศใช้ในแต่ละปี ในช่วงปี 2566-2570 โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อจำนวนมาตรฐานที่มีการประกาศใช้มีจำนวนไม่ต่ำกว่า 15 ฉบับต่อปี	ณ เดือนธันวาคม 2565 มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ไฟฟ้าที่มีการประกาศใช้แล้วมีจำนวนรวม 56 ฉบับ	สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			ได้แก่ (1) เต้าเสียบและเต้ารับของยานยนต์ไฟฟ้า (2) ระบบประจุไฟฟ้าของยานยนต์ไฟฟ้า (3) ความปลอดภัยของยานยนต์ไฟฟ้า (4) สมรรถนะของยานยนต์ไฟฟ้า (5) มอเตอร์สำหรับยานยนต์ไฟฟ้า (6) เซลล์แบตเตอรี่สำหรับยานยนต์ไฟฟ้า (7) อุปกรณ์อื่น ๆ ของยานยนต์ไฟฟ้า (8) ระบบสื่อสารของยานยนต์ไฟฟ้า และ (9) อื่น ๆ อาทิ มาตรฐานที่เกี่ยวกับยานยนต์อัจฉริยะ เช่น ระบบตรวจจับคนเดินถนน			
3.5	030305	มลพิษทางอากาศ (ฝุ่นละอองที่มีขนาดเล็กกว่า 2.5 ไมครอน) และปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคคมนาคมขนส่ง ลดลงร้อยละ 4 ต่อปี	**ปริมาณฝุ่นละอองที่มีขนาดเล็กกว่า 2.5 ไมครอน (PM2.5) ในภาคคมนาคมขนส่ง** วัดโดยใช้ปริมาณการใช้น้ำมันดีเซลในภาคขนส่งทางบกเป็นตัวชี้วัดเทียบเคียง เนื่องจากไม่มีการเก็บข้อมูลปริมาณ PM2.5 แยกตามแหล่งกำเนิด โดยการใช้น้ำมันดีเซลเป็นสาเหตุที่สำคัญที่สุด	ใช้สูตรการคำนวณ $DPT_t = \left(\frac{PT_{t-1} - PT_t}{PT_{t-1}}\right)$ x 100 โดยที่ DPT_t คือ สัดส่วนที่ลดลงของปริมาณการใช้น้ำมันดีเซลในภาคขนส่งทางบก หรือ สัดส่วนที่ลดลงของปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในภาคคมนาคมขนส่งในปี t (ร้อยละ)	ปริมาณการใช้น้ำมันดีเซลในภาคขนส่งทางบก ในปี 2564 เท่ากับ 15,348 ล้านลิตร ลดลงจากปี 2563 ร้อยละ 3.8 และปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในภาคคมนาคมขนส่งในปี 2565 เท่ากับ 79.57 ล้านตัน เพิ่มขึ้น	กรมธุรกิจพลังงาน สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			ของ PM2.5 ในภาคคมนาคมขนส่ง **ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคคมนาคมขนส่ง** วัดเฉพาะก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่เกิดจากการเผาไหม้ของเชื้อเพลิงฟอสซิลทุกประเภทในภาคคมนาคมขนส่ง	PT_t คือ ปริมาณการใช้น้ำมันดีเซลในภาคขนส่งทางบกในปีปัจจุบัน (ล้านลิตร) หรือ ปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในภาคคมนาคมขนส่งในปี t (ล้านตัน) โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ DPT_{2566} ถึง DPT_{2570} สำหรับทั้งน้ำมันดีเซลและก๊าซเรือนกระจกมีค่าไม่ต่ำกว่าร้อยละ 4 ในแต่ละปี	จากปี 2564 ร้อยละ 14.88	

หมุดหมายที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

เป้าหมายที่ 1 ไทยมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากสินค้าและบริการสุขภาพ

รหัสเป้าหมาย 0401

คำอธิบายเป้าหมาย

สินค้าและบริการสุขภาพของไทยได้รับการส่งเสริมและต่อยอด โดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี นวัตกรรม ทรัพยากร อัตลักษณ์ และองค์ความรู้ ที่หลากหลายของไทย เพื่อยกระดับมาตรฐานและพัฒนาศักยภาพในการสร้างรายได้ให้เพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
1.1	040101	สัดส่วนมูลค่าเพิ่มของสินค้าและบริการสุขภาพต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ อยู่ที่ร้อยละ 1.7	**มูลค่าเพิ่มของสินค้าและบริการสุขภาพ** หมายถึง มูลค่าเพิ่มที่มาจากการประกอบกิจกรรมภายในประเทศของอุตสาหกรรมการแพทย์และสุขภาพ อาทิ การผลิตยาและเวชภัณฑ์ เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ ผลิตภัณฑ์เสริมสุขภาพ บริการทางการแพทย์ รวมถึงการให้บริการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมด้านสุขภาพ	ใช้สูตรการคำนวณ $HVAR_{2570} = \left(\frac{HVA_{2570}}{GDP_{2570}}\right)$ x 100 โดยที่ $HVAR_{2570}$ คือ สัดส่วนมูลค่าเพิ่มของสินค้าและบริการสุขภาพต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในปี 2570 (ร้อยละ) HVA_{2570} คือ มูลค่าเพิ่มของสินค้าและบริการสุขภาพในปี 2570 (บาท) GDP_{2570} คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในปี 2570 (บาท) โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ $HVAR_{2570} \geq$ ร้อยละ 1.7	ในปี 2565 สัดส่วนมูลค่าเพิ่มของสินค้าและบริการสุขภาพ ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ อยู่ที่ร้อยละ 1.33	สศช. กระทรวงพาณิชย์

เป้าหมายที่ 2 องค์ความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพ เอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการทางสุขภาพ

รหัสเป้าหมาย 0402

คำอธิบายเป้าหมาย

องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมด้านการแพทย์และสาธารณสุข ได้รับการพัฒนาและนำไปใช้ต่อยอดในเชิงพาณิชย์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าและบริการทางสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
2.1	040201	มูลค่าการนำเข้าครุภัณฑ์ทางการแพทย์ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 (20,000 ล้านบาท) เมื่อสิ้นสุดแผน	**มูลค่าการนำเข้าครุภัณฑ์ทางการแพทย์** หมายถึง มูลค่าการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศที่เป็นสิ่งของที่มีลักษณะคงทนถาวรใช้ในทางการแพทย์ มีอายุการใช้งานมากกว่า 1 ปี อาทิ รถเข็นผู้ป่วย เตียงคนไข้ เครื่องเอกซเรย์ เครื่องวินิจฉัยโรคด้วยไฟฟ้า อุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ทางวิทยาศาสตร์การแพทย์/ศัลยกรรม/ทันตกรรม	ใช้สูตรการคำนวณ $MEIR_{2566-2570} = \left(\frac{MEI_{2565}-MEI_{2570}}{MEI_{2565}}\right) \text{x } 100$ โดยที่ $MEIR_{2566-2570}$ คือ อัตราการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าการนำเข้าครุภัณฑ์ทางการแพทย์ในช่วงปี 2566-2570 (ร้อยละ) MEI คือ มูลค่าการนำเข้าครุภัณฑ์ทางการแพทย์ในปีนั้น ๆ (บาท) โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ $MEIR_{2566-2570} \geq$ ร้อยละ 20 และ $MEI_{2565} - MEI_{2570} \geq$ 20,000 ล้านบาท	ในปี 2565 มูลค่าการนำเข้าครุภัณฑ์ทางการแพทย์เท่ากับ 200,065.5 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2564 ร้อยละ 32.88 (150,566.59 ล้านบาท)	กระทรวงพาณิชย์

เป้าหมายที่ 3 ประชาชนไทยได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ

รหัสเป้าหมาย 0403

คำอธิบายเป้าหมาย

ประชาชนไทยสามารถเข้าถึงบริการทางการแพทย์และสุขภาพตามความจำเป็นได้อย่างครอบคลุมทั่วถึง โดยค่าใช้จ่ายจากการเข้ารับบริการสุขภาพไม่เป็นภาระทางการเงินจนทำให้ต้องหลีกเลี่ยงการเข้ารับบริการสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
3.1	040301	สัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพของครัวเรือนต่อค่าใช้จ่ายสุขภาพทั้งหมด ไม่เกินร้อยละ 12	**ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพของครัวเรือน** หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่ครัวเรือนทั้งหมดใช้ในการรักษาสุขภาพในรอบ 1 ปี ซึ่งได้แก่ ค่ารักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายในการซื้อยาและเวชภัณฑ์ **ค่าใช้จ่ายสุขภาพทั้งหมด** หรือ รายจ่ายรวมด้านสุขภาพ (Total Health Expenditure: THE) เป็นยอดรวมของรายจ่ายของประเทศในการดำเนินการด้านสุขภาพและรายจ่ายเพื่อการลงทุนด้านสุขภาพในรอบ 1 ปี โดยครอบคลุมรายจ่ายที่เกิดขึ้นจากการให้การบริการด้านสุขภาพ รวมทั้งรายจ่ายในการดำเนินงาน และรายจ่ายสะสม	ใช้สูตรการคำนวณ $HHER_{2570} = \left(\frac{HHE_{2570}}{AHE_{2570}}\right) \times 100$ โดยที่ $HHER_{2570}$ คือ สัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพของครัวเรือนต่อค่าใช้จ่ายสุขภาพทั้งหมดในประเทศไทยในปี 2570 (ร้อยละ) HHE_{2570} คือ ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพของครัวเรือน (บาท) AHE_{2570} คือ ค่าใช้จ่ายสุขภาพทั้งหมด (บาท) โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ $HHER_{2570} \leq$ ร้อยละ 12	ในปี 2565 ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพของครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 11.64 ของค่าใช้จ่ายสุขภาพทั้งหมด	- รายงานค่าใช้จ่ายครัวเรือน จากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน จากสำนักงานสถิติแห่งชาติ - บัญชีรายจ่ายสุขภาพแห่งชาติ สำนักงานพัฒนานโยบายสุขภาพระหว่างประเทศ (IHPP) จากกระทรวงสาธารณสุข - National Health Account จากองค์กรอนามัยโลก (WHO)

หมุดหมายที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			ทุนจากแหล่งการคลังทั้งภาครัฐและนอกภาครัฐ รายจ่ายสำหรับสินค้าและบริการที่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อสุขภาพ นอกจากนี้ยังรวมถึงรายจ่ายเพื่อการสะสมทุน ได้แก่ รายจ่ายหมวดครุภัณฑ์ ค่าซื้อที่ดิน ค่าก่อสร้างสิ่งปลูกสร้าง สถานพยาบาล ในภาคสาธารณสุข โดยอ้างอิงตามข้อแนะนำขององค์การอนามัยโลก			

เป้าหมายที่ 4 ระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพมีความพร้อมรองรับภัยคุกคามสุขภาพ

รหัสเป้าหมาย 0404

คำอธิบายเป้าหมาย

ระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพ โดยเฉพาะการควบคุมและจัดการโรคระบาด ได้รับการปรับปรุงในด้านโครงสร้าง ระบบ อุปกรณ์ และกำลังคน ให้มีประสิทธิภาพ เพื่อป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดต่อระบบสาธารณสุขและเศรษฐกิจของประเทศ

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
4.1	040401	การประเมินผลสมรรถนะหลักในการปฏิบัติตามกฎอนามัยระหว่างประเทศ ทุกตัวชี้วัด มีค่าไม่ต่ำกว่า 4	**สมรรถนะหลักตามกฎอนามัยระหว่างประเทศ** ประกอบด้วยสมรรถนะด้านต่าง ๆ ของระบบสาธารณสุข ซึ่งจะทำการประเมินทุก 5 ปี โดยผู้เชี่ยวชาญภายนอกประเทศร่วมกัน (Joint External Evaluation หรือ JEE) ดังนี้ 1. ด้านกฎหมายและนโยบาย 2. ด้านกลไกประสานความร่วมมือ 3. ด้านการเฝ้าระวังทางระบาดวิทยา 4. ด้านการตอบโต้ภาวะฉุกเฉินทางสาธารณสุข 5. ด้านการเตรียมความพร้อมในการรองรับภัยฉุกเฉินด้านสาธารณสุข	ใช้ข้อมูลจากผลการรายงานการประเมินผลสมรรถนะหลักในการปฏิบัติตามกฎอนามัยระหว่างประเทศของไทย รอบการประเมินปี 2570 โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อคะแนนของตัวชี้วัดทุกตัวภายใต้ 8 สมรรถนะหลัก ในการประเมินรอบปี 2570 มีคะแนนไม่ต่ำกว่า 4	อยู่ระหว่างขั้นตอนการประเมินของปี 2565	กรมควบคุมโรค

หมุดหมายที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			6. ด้านการสื่อสารความเสี่ยง 7. ด้านการพัฒนาบุคลากร 8. ด้านการพัฒนาห้องปฏิบัติการ			

หมุดหมายที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

เป้าหมายที่ 1 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนในภูมิภาค

รหัสเป้าหมาย 0501

คำอธิบายเป้าหมาย

ไทยมีบทบาทสำคัญในการขยายโอกาสและเชื่อมโยงการค้าการลงทุนระหว่างภายในภูมิภาคกับภายนอกภูมิภาค ผ่านการพัฒนาหุ้นส่วนเศรษฐกิจ และคว ามตกลงด้านการค้าและการลงทุนกับประเทศต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกภูมิภาค รวมถึงการมีระบบอำนวยความสะดวกด้านการค้าและการลงทุนระหว่างประเท ศที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
1.1	050101	อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ (IMD) มีอันดับดีขึ้น	**อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ** หมายถึง ผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศในด้านเศรษฐกิจ โดยสถาบันการจัดการนานาชาติ (International Institute for Management Development: IMD) โดยการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศในด้านเศรษฐกิจ ประกอบด้วยการประเมิน 5 ปัจจัยย่อย ได้แก่ (1) เศรษฐกิจภายในประเทศ (Domestic economy) (2) การค้าระหว่างประเทศ	ใช้ข้อมูลจากรายงานการประเมินอันดับความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ ของ IMD โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่ออันดับของประเทศไทยในปี 2570 ดีกว่าอันดับในปี 2565	ในปี 2565 อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจของไทยอยู่ในอันดับที่ 34	สถาบันการจัดการนานาชาติ

หมุดหมายที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			(International trade) (3) การลงทุนระหว่างประเทศ (International investment) (4) การจ้างงาน (Employment) (5) ระดับราคา (Prices)			

เป้าหมายที่ 2 ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค

รหัสเป้าหมาย 0502

คำอธิบายเป้าหมาย

ไทยมีความสำคัญต่อการผลิตสินค้าและบริการต่าง ๆ ของภูมิภาค โดยการผลิตของไทยมีความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
2.1	050201	1) มูลค่าการลงทุนรวมในประเทศขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 6 ต่อปี หรือ 2) สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลผลิตมวลรวมในประเทศเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 27 ต่อปี	**1) การขยายตัวของมูลค่าการลงทุนรวมในประเทศ** หมายถึง การขยายตัวของมูลค่าของการลงทุนจากทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกิดขึ้นในประเทศ ได้แก่ การสะสมทุนถาวร (Gross fixed capital formation) ประกอบด้วย การก่อสร้าง และการลงทุนในเครื่องจักรเครื่องมือ ทั้งนี้ อัตราการขยายตัวของมูลค่าการลงทุนรวมในประเทศ จะคำนวณโดยใช้มูลค่าที่แท้จริง โดยไม่นำผลของเงินเฟ้อเข้ามาเกี่ยวข้อง **2) การลงทุนรวม** หมายถึง มูลค่าของการลงทุนจากทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกิดขึ้นในประเทศ ซึ่งประกอบด้วย 2	1) อัตราการขยายตัวเฉลี่ยของมูลค่าการลงทุนรวมในประเทศ ใช้สูตรการคำนวณดังนี้ $AGI_{2566-2570} = \frac{\left[\left(\frac{TI_{2566} - TI_{2565}}{TI_{2565}}\right) + \ldots + \left(\frac{TI_{2570} - TI_{2569}}{TI_{2569}}\right)\right] \times 100}{5}$ โดยที่ $AGI_{2566-2570}$ คือ อัตราการขยายตัวเฉลี่ยของมูลค่าการลงทุนรวมในประเทศในช่วงปี 2566-2570 (ร้อยละ) TI คือ มูลค่าการลงทุนรวมในประเทศในปีนั้น ๆ (ล้านบาท) 2) สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลผลิตมวลรวมในประเทศเฉลี่ย ใช้สูตรการคำนวณดังนี้	1) ในปี 2564 มูลค่าการลงทุนรวมในประเทศขยายตัวร้อยละ 3.1 2) ในปี 2564 สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลผลิตมวลรวมในประเทศคิดเป็นร้อยละ 28.6	สศช.

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			ส่วน ได้แก่ (1) การสะสมทุนถาวร (Gross fixed capital formation) ประกอบด้วย การก่อสร้าง และการลงทุนในเครื่องจักรเครื่องมือ และ (2) ส่วนเปลี่ยนสินค้าคงเหลือ (Change in Inventory) ทั้งนี้ สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลผลิตมวลรวมในประเทศ จะคำนวณโดยใช้มูลค่า ณ ราคาประจำปี (Current market prices)	$API_{2566-2570} = \left[\frac{\left(\frac{TI_{2566}}{GDP_{2566}}\right) + \cdots + \left(\frac{TI_{2570}}{GDP_{2570}}\right)}{5}\right] \times 100$ โดยที่ $API_{2566-2570}$ คือ สัดส่วนการลงทุนต่อผลผลิตมวลรวมในประเทศเฉลี่ยในช่วงปี 2566-2570 TI คือ มูลค่าการลงทุนรวมในประเทศในปีนั้น ๆ (ล้านบาท) GDP คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในปีนั้น ๆ (ล้านบาท) โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ $AGI_{2566-2570} \geq$ ร้อยละ 6 หรือ $API_{2566-2570} \geq$ ร้อยละ 27		
2.2	050202	1) มูลค่าการส่งออกสินค้าของไทยกับประเทศทั่วโลกขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 7 ต่อปี หรือ 2) สัดส่วนการเติบโตของปริมาณการส่งออกสินค้าของไทย	**มูลค่าการส่งออกสินค้า** หมายถึง มูลค่าของสินค้าที่ประเทศต้นทางส่งออกไปยังประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก โดยคิดจากราคาของสินค้า ณ ท่าเรือต้นทาง (F.O.B) ซึ่งไม่รวมค่าระวางเรือ และค่าประกันภัยเพื่อคุ้มครองความเสี่ยงต่อ	1) อัตราการขยายตัวเฉลี่ยของมูลค่าส่งออกของไทย ใช้สูตรการคำนวณดังนี้ $GEX_{2566-2570} = \frac{\left[\left(\frac{EX_{2566} - EX_{2565}}{EX_{2565}}\right) + \ldots + \left(\frac{EX_{2570} - EX_{2569}}{EX_{2569}}\right)\right] \times 100}{5}$	1) ในปี 2565 มูลค่าการส่งออกสินค้าของไทยกับประเทศทั่วโลกขยายตัวร้อยละ 16.1 2) ในปี 2564 สัดส่วนการเติบโตของปริมาณการ	กระทรวงพาณิชย์ การประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา (UNCTAD)

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
		ต่อการเติบโตของปริมาณการส่งออกสินค้าของโลกเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 1.5 ต่อปี	ความเสียหายของสินค้าจากท่าเรือต้นทาง **การเติบโตของปริมาณการส่งออกสินค้า** คำนวณโดยใช้ข้อมูลดัชนีปริมาณการส่งออกสินค้า (Export volume index) ของ UNCTAD ซึ่งได้มาจากสัดส่วนระหว่างดัชนีมูลค่าการส่งออกกับดัชนีราคาสินค้าส่งออก	โดยที่ $GEX_{2566\text{-}2570}$ คือ อัตราการขยายตัวเฉลี่ยต่อปีของมูลค่าการส่งออกสินค้าของไทยในช่วงปี 2566-2570 (ร้อยละ) EX คือ มูลค่าการส่งออกสินค้าของไทยในปีนั้น ๆ (ล้านบาท) 2) สัดส่วนการเติบโตของปริมาณการส่งออกสินค้าของไทยต่อการเติบโตของปริมาณการส่งออกสินค้าของโลกโดยเฉลี่ย ใช้สูตรการคำนวณดังนี้ $$RIV_{2566-2570} = \frac{1}{5} \times \left[\frac{\left(\frac{TVI_{2566} - TVI_{2565}}{TVI_{2565}}\right)}{\left(\frac{WVI_{2566} - WVI_{2565}}{WVI_{2565}}\right)} + \ldots + \frac{\left(\frac{TVI_{2570} - TVI_{2569}}{TVI_{2569}}\right)}{\left(\frac{WVI_{2570} - WVI_{2569}}{WVI_{2570}}\right)} \right]$$ โดยที่ $RIV_{2566\text{-}2570}$ คือ สัดส่วนการเติบโตเฉลี่ยของปริมาณการส่งออกสินค้าของไทยต่อการเติบโตของปริมาณการส่งออกสินค้าของโลกในช่วงปี 2566-2570 TVI คือ ดัชนีปริมาณการส่งออกสินค้าของไทยในปีนั้น ๆ	ส่งออกสินค้าของไทยต่อการเติบโตของปริมาณการส่งออกสินค้าของโลกคิดเป็น 2.0	

หมุดหมายที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
				WVI คือ ดัชนีปริมาณการส่งออกสินค้าของโลกในปีนั้น ๆ โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ GEX ≥ ร้อยละ 7 หรือ RIV ≥ 1.5		

เป้าหมายที่ 3 ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

รหัสเป้าหมาย 0503

คำอธิบายเป้าหมาย

ไทยมีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคมขนส่งและสิ่งอำนวยความสะดวก สามารถเป็นจุดเชื่อมต่อที่สำคัญของโครงข่ายโลจิสติกส์ภายในภูมิภาค รวมทั้งมีการพัฒนาปัจจัยแวดล้อมที่ช่วยให้ระบบการขนส่งสินค้าและโลจิสติกส์ทั้งภายในและระหว่างประเทศมีประสิทธิภาพและมีต้นทุนที่ต่ำลง

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
3.1	050301	ดัชนีวัดประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ระหว่างประเทศของประเทศไทย อยู่ในอันดับไม่ต่ำกว่าอันดับที่ 25 หรือคะแนนไม่ต่ำกว่า 3.60	**ดัชนีวัดประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ระหว่างประเทศของประเทศไทย** เป็นการประเมินประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ระหว่างประเทศ (International Logistics Performance Index) ของประเทศต่าง ๆ ซึ่งจัดทำโดยธนาคารโลก โดยใช้ข้อมูลจากการสำรวจความพึงพอใจในประสิทธิภาพของระบบโลจิสติกส์ของแต่ละประเทศใน 6 ด้าน ได้แก่ พิธีการศุลกากร โครงสร้างพื้นฐาน การเตรียมการขนส่งระหว่างประเทศ สมรรถนะผู้ให้บริการโลจิสติกส์ทั้งภาครัฐและธุรกิจ ความตรงต่อเวลา	ใช้ข้อมูลจากรายงานการวัดประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ระหว่างประเทศของธนาคารโลก โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อดัชนีวัดประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ระหว่างประเทศของไทยในปี 2570 อยู่ในอันดับไม่ต่ำกว่าอันดับที่ 25 หรือมีคะแนนไม่ต่ำกว่า 3.60	ในปี 2561 ดัชนีวัดประสิทธิภาพระบบโลจิสตจิกส์ระหว่างประเทศของไทยอยู่ในอันดับที่ 32 และมีคะแนน 3.41 คะแนน	ธนาคารโลก

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			ของการบริการ และระบบการติดตามและตรวจสอบ			
3.2	050302	สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศน้อยกว่าร้อยละ 11	**ต้นทุนโลจิสติกส์** หมายถึง ต้นทุนค่าขนส่งสินค้า การเก็บรักษาสินค้าคงคลัง และการบริหารจัดการในระบบการขนส่ง	ใช้สูตรการคำนวณ $LCR_{2570} = \left(\frac{LCR_{2570}}{GDP_{2570}}\right) \times 100$ โดยที่ LCR_{2570} คือ สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในปี 2570 (ร้อยละ) LC_{2570} คือ ต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยในปี 2570 (บาท) GDP คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในปี 2570 (บาท) โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ LCR_{2570} < ร้อยละ 11	ในปี 2564 สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ อยู่ที่ร้อยละ 13.8	สศช.

หมุดหมายที่ 6 ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

เป้าหมายที่ 1 เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

รหัสเป้าหมาย 0601

คำอธิบายเป้าหมาย

การขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในรูปแบบดิจิทัลเป็นกลไกสำคัญในการเพิ่มผลผลิต พัฒนาประสิทธิภาพ ปรับปรุงรูปแบบการประกอบกิจการ รวมถึงการสร้างสรรค์โอกาสทางธุรกิจใหม่ ๆ ที่ทำให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ และการพัฒนาการบริหารงานภาครัฐและการให้บริการสาธารณะในด้านต่าง ๆ

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
1.1	060101	สัดส่วนมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 30 ภายในปี 2570	**อุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัล** ประกอบด้วย อุตสาหกรรมการผลิตและการให้บริการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้ 1) อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ได้แก่ Digital Content, Digital Platform, Software อุตสาหกรรมและบริการโทรคมนาคม 2) อุปกรณ์อัจฉริยะและอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ ได้แก่ หุ่นยนต์ โดรน Smart Phone Smart Watch Smart TV	ใช้สูตรการคำนวณ $DVAR_{2570} = \left(\frac{DVA_{2570}}{GDP_{2570}}\right) \times 100$ โดยที่ $DVAR_{2570}$ คือ สัดส่วนมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในปี 2570 (ร้อยละ) DVA_{2570} คือ มูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลในประเทศไทยในปี 2570 (บาท) GDP_{2570} คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในปี 2570 (บาท) โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ $DVAR_{2570} \geq$ ร้อยละ 30	สัดส่วนมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในปี 2561 คิดเป็นร้อยละ 9.2	สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจดิจิทัลและสังคม สศช.

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			Wafer Fabrication Semiconductor IC Design 3) ระบบอัจฉริยะ ได้แก่ Smart Factory, Smart Hospital, Smart Home			
1.2	060102	มีกระดานข้อมูลดิจิทัลของภาครัฐที่สามารถติดตามจำนวนธุรกรรมงานบริการภาครัฐที่ปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลได้ภายในปี 2566 และงานบริการภาคประชาชนของภาครัฐต้องปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลทั้งหมดภายในปี 2570	**กระดานข้อมูลดิจิทัล** หมายถึง ซอฟต์แวร์ที่ช่วยในการเชื่อมโยง วิเคราะห์ และแสดงผลข้อมูลในเชิงรูปภาพ (Data visualization) ที่เข้าใจง่าย **การปรับเปลี่ยนงานบริการของภาครัฐเป็นดิจิทัล** ได้แก่ การปรับเปลี่ยนช่องทางการให้บริการของภาครัฐในกระบวนงานต่าง ๆ มาเป็นช่องทางออนไลน์เพื่อให้การให้บริการมีความสะดวกและรวดเร็ว อาทิ การแจ้งข้อมูลข่าวสาร การติดต่อขอรับบริการ การยื่นเอกสาร การออกเอกสารหลักฐานของทางราชการ การชำระค่าบริการ	ใช้การรายงานข้อมูลจากสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) (สพร.) โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อมีการพัฒนากระดานข้อมูลดิจิทัลฯ แล้วเสร็จภายในปี 2566 และงานบริการประชาชนทั้งหมดของภาครัฐมีการปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลแล้วเสร็จภายในปี 2570	อยู่ระหว่างการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล	สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
1.3	060103	มูลค่าของค่าใช้จ่ายทางการวิจัยและพัฒนาด้านนวัตกรรมเพิ่มขึ้นเป็นอย่างน้อยร้อยละ 5 ของปีฐานภายในปี 2570	**ค่าใช้จ่ายทางการวิจัยและพัฒนาด้านนวัตกรรม** หมายถึง ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ใช้ไปเพื่อการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ทั้งที่ดำเนินการโดยหน่วยงานภาคธุรกิจ สถาบันการศึกษา หน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานภาคเอกชนที่ไม่แสวงหาผลกำไร **ปีฐาน** หมายถึง ปี 2563	ใช้สูตรการคำนวณ $RRD_{2570} = \left(\frac{RD_{2570} - RD_{2563}}{RD_{2563}}\right) \times 100$ โดยที่ RRD_{2570} คือ สัดส่วนที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าค่าใช้จ่ายทางการวิจัยและพัฒนาด้านนวัตกรรมในปี 2570 เมื่อเทียบกับปีฐาน (ร้อยละ) RD คือ ค่าใช้จ่ายทางการวิจัยและพัฒนาด้านนวัตกรรมในปีนั้น ๆ (ล้านบาท) โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ $RRD_{2570} \geq$ ร้อยละ 5	มูลค่าของค่าใช้จ่ายทางการวิจัยและพัฒนาด้านนวัตกรรมในปี 2563 เท่ากับ 1.77 ล้านบาท	สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ
1.4	060104	มีบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงที่สามารถเข้าถึงและพร้อมใช้แก่ประชาชนโดยครอบคลุมพื้นที่ทุกหมู่บ้าน พื้นที่ชุมชน และสถานที่ท่องเที่ยว	**บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง** ได้แก่ การให้บริการอินเทอร์เน็ตที่มีความเร็วของการรับส่งข้อมูลขั้นต่ำอยู่ที่ 256 กิโลบิตต่อวินาที **บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงที่สามารถเข้าถึงและพร้อมใช้** หมายถึง บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงที่ผู้ใช้งานสามารถเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์มือถือเข้ากับระบบอินเทอร์เน็ตได้	ใช้การรายงานข้อมูลจากกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม โดยตัวชี้วัดจะบรรลุเป้าหมายเมื่อมีการให้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงที่สามารถเข้าถึงและพร้อมใช้ในทุกหมู่บ้านและเขตเทศบาลทั่วประเทศ ทุกชุมชนในกรุงเทพมหานคร และสถานที่ท่องเที่ยวทุกแห่ง	ในปี 2565 สัดส่วนของหมู่บ้าน เขตเทศบาล ชุมชนในกรุงเทพมหานคร และสถานที่ท่องเที่ยวที่มีบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงที่สามารถใช้ถึงและพร้อมใช้คิดเป็นร้อยละ 19.15	สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

หมุดหมายที่ 6 ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			โดยสะดวกและให้สัญญาณที่มีคุณภาพและต่อเนื่อง **สถานที่ท่องเที่ยว** หมายถึง สถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่ทุกจังหวัดทั่วประเทศ ตามรายชื่อที่ปรากฏบนเว็บไซต์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย			

เป้าหมายที่ 2 การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศเพิ่มขึ้น

รหัสเป้าหมาย 0602

คำอธิบายเป้าหมาย

การพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าดั้งเดิม ไปสู่อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ ซึ่งได้แก่ ผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ที่มีความสามารถในการเก็บข้อมูล วิเคราะห์และประมวลผล และเชื่อมต่อกับอุปกรณ์อื่น ๆ ได้ รวมถึงการผลักดันให้อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะมีความสำคัญต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทยมากยิ่งขึ้น

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
2.1	060201	สัดส่วนการส่งออกในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศคิดเป็นร้อยละ 60 ของมูลค่าการส่งออกอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมด ภายในปี 2570	**การส่งออกในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ** หมายถึง การส่งออกชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ที่มีความสามารถในการเก็บข้อมูล วิเคราะห์และประมวลผล และเชื่อมต่อกับอุปกรณ์อื่น ๆ ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มต้นน้ำ เช่น แผ่นวงจรรวม เซ็นเซอร์ ระบบเครื่องกลไฟฟ้าจุลภาค (Micro Electro Mechanical Systems: MEMs) อุปกรณ์สารกึ่งตัวนำเชิงแสง (Optical Semiconductor) และอุปกรณ์สารกึ่งตัวนำไอโอที	ใช้สูตรการคำนวณ $SEER_{2570} = \left(\frac{SEE_{2570}}{EEE_{2570}}\right) \times 100$ โดยที่ $SEER_{2570}$ คือ สัดส่วนมูลค่าการส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะในปี 2570 (ร้อยละ) SEE_{2570} คือ มูลค่าการส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะในปี 2570 (บาท) EEE_{2570} คือ มูลค่าการส่งออกอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมดในปี 2570 (บาท) โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ $SEER_{2570} \geq$ ร้อยละ 60	อยู่ระหว่างการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล	สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

หมุดหมายที่ 6 ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			(IoT Semiconductor) เป็นต้น 2) กลุ่มกลางน้ำ เช่น อุปกรณ์เซนเซอร์ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์สำหรับยานยนต์ไฟฟ้า อุปกรณ์เกตเวย์ IoT ชุดควบคุมแบบอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic control unit) เครื่องอ่านสัญญาณ RFID เป็นต้น 3) กลุ่มปลายน้ำ เช่น อุปกรณ์ควบคุมและสั่งงานเครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน ระบบบริหารจัดการภายในโรงงาน ระบบบริหารจัดการฟาร์ม เป็นต้น			

หมุดหมายที่ 6 ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
2.2	060202	มีบุคลากรที่มีทักษะด้าน “ผู้บูรณาการระบบอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ” เพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ จำนวน 400,000 ราย ภายในปี 2570	**บุคคลที่มีทักษะด้านผู้บูรณาการระบบอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ** หมายถึง ผู้ที่มีทักษะที่เกี่ยวข้องกับการจัดการให้ระบบอัตโนมัติปฏิบัติการได้ตามความต้องการ เพื่อให้ได้โซลูชั่นที่เหมาะสมที่สุด ตั้งแต่การศึกษาขั้นตอนการใช้งาน/การตั้งค่าพื้นฐานและการปรับแต่งระบบ/การวิเคราะห์กระบวนการทำงาน/การเขียนโปรแกรม/การออกแบบระบบอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ การจัดขั้นตอนการทำงานของระบบอัตโนมัติ การพิจารณาเลือกใช้อุปกรณ์หลัก ออกแบบและผลิตอุปกรณ์เสริมสำหรับการนำระบบอัตโนมัติไปใช้ประโยชน์ในกระบวนการผลิต เป็นต้น	ใช้ข้อมูลจากสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อบุคลากรที่มีทักษะด้าน “ผู้บูรณาการระบบอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ” มีจำนวนเพิ่มขึ้นเป็นไม่ต่ำกว่า 400,000 ราย ในปี 2570	อยู่ระหว่างการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล	กระทรวงแรงงาน กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

เป้าหมายที่ 3 อุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมีความเข้มแข็งขึ้น

รหัสเป้าหมาย 0603

คำอธิบายเป้าหมาย

การส่งเสริมให้อุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะได้รับการพัฒนาให้มีความเข้มแข็ง สามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้ เพื่อนำไปสู่การปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจของไทยให้เป็นไปตามวิสัยทัศน์ “ไทยแลนด์ 4.0” และเพื่อให้ทุกคนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเศรษฐกิจดิจิทัลได้จากทุกที่ ทุกเวลา อย่างมีคุณภาพ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการสร้างความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ และความมั่นคงทางสังคมของประเทศ รวมทั้งเพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางด้านดิจิทัลของภูมิภาคในอนาคต

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
3.1	060301	จำนวนผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีขนาดใหญ่ของโลก ลงทุนในประเทศไทย อย่างน้อย 3 ราย ภายในปี 2570	**ผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีขนาดใหญ่ของโลก** หมายถึง ผู้ประกอบกิจการในสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยเฉพาะในด้านเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ คลาวด์คอมพิวติ้ง สื่อสังคมออนไลน์ ซอฟท์แวร์ และอุปกรณ์ IoT ที่มีความสำคัญในระดับโลก โดยมีรายได้ไม่ต่ำกว่าปีละ 1,000 ล้านเหรียญสหรัฐ	ใช้ข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อจำนวนผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีขนาดใหญ่ของโลกที่มีการลงทุนในประเทศไทยในช่วงปี 2566-2570 มีจำนวนไม่ต่ำกว่า 3 ราย	ณ ปี 2565 ยังไม่มีผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีขนาดใหญ่ของโลกลงทุนในประเทศไทย	สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
3.2	060302	จำนวนสตาร์ทอัพด้านเทคโนโลยี เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 6,000 แห่ง ในปี 2570 โดย 1 ใน 3	**สตาร์ทอัพด้านเทคโนโลยี** หมายถึง กิจการด้านเทคโนโลยีที่เริ่มต้นจากธุรกิจเล็ก ๆ ให้สามารถเติบโตได้อย่างรวดเร็วแบบก้าวกระโดด	ใช้ข้อมูลจากสำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า และสภาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งประเทศไทย โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อจำนวนสตาร์ทอัพ	ในปี 2565 ไทยมีสตาร์ทอัพด้านเทคโนโลยี จำนวน 2,000 แห่ง แบ่งเป็นผู้ประกอบการไทย	สภาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งประเทศไทย

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
		เป็นผู้ประกอบการที่ย้ายมาจากต่างประเทศ	ออกแบบให้ธุรกิจมีการทำซ้ำได้โดยง่าย และขยายกิจการได้ง่าย มีการนำเทคโนโลยี/นวัตกรรมมาใช้เป็นหัวใจหลักในการสร้างธุรกิจ เข้าถึงลูกค้าได้อย่างครอบคลุม ไม่ติดข้อจำกัดในเรื่องการเพิ่มบุคลากร/การหาสถานที่หรือทำเลในการขยายกิจการ สามารถเริ่มต้นธุรกิจด้วยเงินทุนที่ไม่สูงมากนัก มักเป็นธุรกิจที่เกิดขึ้นจากไอเดียเพื่อแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน หรือเห็นโอกาสทางธุรกิจที่ยังไม่มีใครเคยคิดหรือทำมาก่อน	ด้านเทคโนโลยีที่เพิ่มขึ้นในช่วงปี 2566-2570 มีจำนวนไม่ต่ำกว่า 6,000 แห่ง และ 1 ใน 3 เป็นผู้ประกอบการต่างชาติที่มาจดทะเบียนในประเทศไทย	จำนวน 780 แห่ง (คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 39) และเป็นผู้ประกอบการที่ย้ายมาจากต่างประเทศ 1,220 แห่ง (คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 61)	
3.3	060303	มีแรงงานที่เป็นผู้เชี่ยวชาญทางดิจิทัล (ระดับ 4) ไม่น้อยกว่าร้อยละ 6 ของจำนวนประชากรไทย ภายในปี 2570	**ผู้เชี่ยวชาญทางดิจิทัล (digital specialist)** หมายถึง ผู้ที่มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการสร้างสรรค์ผลงานต่าง ๆ เช่น การประมวลผลข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบอัตโนมัติ การออกแบบซอฟต์แวร์และวิทยาการบริการ ด้านความมั่นคง	ใช้สูตรการคำนวณ $DER_{2570} = \left(\frac{DE_{2570}}{TP_{2570}}\right) \times 100$ โดยที่ DER_{2570} คือ สัดส่วนแรงงานที่เป็นผู้เชี่ยวชาญทางดิจิทัลต่อประชากรไทยในปี 2570 (ร้อยละ)	ในปี 2561 มีแรงงานที่เป็นผู้เชี่ยวชาญทางดิจิทัลในประเทศไทยร้อยละ 1 ของจำนวนประชากรไทย	สภาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งประเทศไทย สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			ปลอดภัยทางไซเบอร์/ระบบสารสนเทศ สื่อสังคมออนไลน์ เป็นต้น **ผู้เชี่ยวชาญทางดิจิทัล (ระดับ 4)** หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญด้านดิจิทัล อาทิ การเขียนซอฟต์แวร์ การออกแบบระบบการจัดการระบบความปลอดภัยคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต	DE_{2570} คือ จำนวนแรงงานที่เป็นผู้เชี่ยวชาญทางดิจิทัล (ระดับ 4) ในปี 2570 (คน) TP_{2570} คือ จำนวนประชากรไทยในปี 2570 (คน) โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ $DER_{2570} \geq$ ร้อยละ 6		
3.4	060304	มีจุดเชื่อมต่อและแลกเปลี่ยนข้อมูลจราจรอินเทอร์เน็ตระหว่างประเทศที่ทำให้บริการดิจิทัลของไทยสามารถแข่งขันได้ภายในปี 2570	**จุดเชื่อมต่อและแลกเปลี่ยนข้อมูลจราจรอินเทอร์เน็ตระหว่างประเทศ** หมายถึง จุดที่เชื่อมต่อโครงข่ายของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (Internet Exchange Point: IXP) ในประเทศไทยกับต่างประเทศ เพื่อให้สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลของการให้บริการระหว่างกันได้โดยตรง ซึ่งจะช่วยลดระยะเวลาของการส่งต่อและแลกเปลี่ยนข้อมูล	ใช้ข้อมูลจากกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อมีการจัดทำจุดเชื่อมต่อและแลกเปลี่ยนข้อมูลจราจรอินเทอร์เน็ตระหว่างประเทศแล้วเสร็จภายในปี 2570	ณ ปี 2565 ยังไม่มีจุดเชื่อมต่อและแลกเปลี่ยนข้อมูลจราจรอินเทอร์เน็ตระหว่างประเทศที่ทำให้บริการดิจิทัลของไทยสามารถแข่งขันได้	กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

หมุดหมายที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

เป้าหมายที่ 1 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้

รหัสเป้าหมาย 0701

คำอธิบายเป้าหมาย

ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความสำคัญต่อการดำเนินธุรกิจของ SMEs ได้รับการปรับปรุงให้สามารถเอื้อประโยชน์ต่อการเติบโตและการแข่งขันของ SMEs เพิ่มมากขึ้น อาทิ การมีแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม กฎระเบียบที่เป็นธรรมและเปิดกว้าง การให้บริการที่สะดวกรวดเร็วและเป็นระบบ เพื่อให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเติบโตและสามารถแข่งขันได้

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
1.1	070101	สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานประกันสังคม (มาตรา 33) ต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 20 สัดส่วนของ SMEs ที่จดทะเบียนนิติบุคคลต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 40 สัดส่วนของ SMEs ที่จดทะเบียนภาษี	**วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)** หมายถึง กิจการที่มีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2562 ซึ่งได้แก่ กิจการที่มีลักษณะดังนี้ (1) กิจการผลิตสินค้าที่มีจำนวนการจ้างงานไม่เกิน 200 คน หรือมีรายได้ต่อปีไม่เกิน 500 ล้านบาท (2) กิจการให้บริการกิจการค้าส่ง หรือกิจการค้าปลีกที่มีจำนวนการจ้างงานไม่เกิน 200 คน หรือมีรายได้ต่อปีไม่เกิน 300 ล้านบาท	ใช้สูตรการคำนวณ $R_{i,2570} = \left(\frac{X_{i,2570}}{T_{2570}}\right) \times 100$ โดยที่ $R_{i,2570}$ คือ สัดส่วนของ SMEs ตามเงื่อนไข i ในตัวชี้วัด ต่อ SMEs รวมในปี 2570 $X_{i,2570}$ คือ จำนวน SMEs ตามเงื่อนไข i ในตัวชี้วัด ในปี 2570 T_{2570} คือ จำนวน SMEs ทั้งหมดในปี 2570 i คือ เงื่อนไขในตัวชี้วัด โดย i = 1 คือ การขึ้นทะเบียนกับสำนักงานประกันสังคม (มาตรา 33); i = 2 คือ	- ในปี 2564 SMEs ที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานประกันสังคม (มาตรา 33) คิดเป็นร้อยละ 12.84 ของ SMEs รวม - ในปี 2564 SMEs ที่จดทะเบียนนิติบุคคล คิดเป็นร้อยละ 25.0 ของ SMEs รวม - ในปี 2563 SMEs ที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มคิด	- ข้อมูล SMEs ที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานประกันสังคม มาตรา 33 จากสำนักงานประกันสังคม - ข้อมูล SME ที่จดทะเบียนนิติบุคคลและที่จดทะเบียนพาณิชย์ จากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า - ข้อมูล SMEs ที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มจากกรมสรรพากร

หมุดหมายที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
		มูลค่าเพิ่มต่อ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 5 ในปี 2570 รวมทั้งสัดส่วนของ SMEs ที่จดทะเบียนพาณิชย์ต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 20	โดยในกรณีที่กิจการมีจำนวนการจ้างงานที่เข้าลักษณะของวิสาหกิจประเภทหนึ่ง แต่มีรายได้ที่เข้าลักษณะของวิสาหกิจอีกประเภทหนึ่ง ให้ถือรายได้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณา **การขึ้นทะเบียนกับสำนักงานประกันสังคม (มาตรา 33) หมายถึง** การขึ้นทะเบียนนายจ้างและลูกจ้างที่เป็นผู้ประกันตน ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 **การจดทะเบียนนิติบุคคล** หมายถึง การจดทะเบียนกิจการเป็นนิติบุคคลประเภทห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทจำกัด ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ **การจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม** หมายถึง การจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กรมสรรพากร	การจดทะเบียนนิติบุคคล; i = 3 คือ การจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม; และ i = 4 การจดทะเบียนพาณิชย์ โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ $R_{1,2570}$ เพิ่มเป็นอย่างน้อยร้อยละ 20 และ $R_{2,2570}$ เพิ่มเป็นอย่างน้อยร้อยละ 40 และ $R_{3,2570}$ เพิ่มเป็นอย่างน้อยร้อยละ 5 และ $R_{4,2570}$ เพิ่มเป็นอย่างน้อยร้อยละ 20	เป็นร้อยละ 0.98 ของ SMEs รวม - ในปี 2564 SMEs ที่จดทะเบียนพาณิชย์คิดเป็นร้อยละ 12.58 ต่อ SMEs รวม	

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			กำหนด โดยผู้ประกอบการที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มพึงเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากการขายหรือการให้บริการและนำส่งกรมสรรพากร **การจดทะเบียนพาณิชย์** หมายถึง การจดทะเบียนพาณิชย์ตามพระราชบัญญัติทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ. 2499			
1.2	070102	มูลค่าการระดมทุนผ่านตลาดทุนขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 12 ต่อปี และสัดส่วนการเข้าถึงสินเชื่อของ SMEs ต่อสินเชื่อรวมเพิ่มขึ้นเป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ภายในปี 2570	**มูลค่าการระดมทุนผ่านตลาดทุน** หมายถึง มูลค่าการระดมทุนระยะยาวของกิจการทั้งหมดในประเทศ จากทั้งผู้ลงทุนในวงจำกัด (Private placement) และจากประชาชนทั่วไป ผ่านทั้งตราสารหนี้และตราสารทุน **สัดส่วนการเข้าถึงสินเชื่อของ SMEs ต่อสินเชื่อรวม** หมายถึง สัดส่วนระหว่างยอดคงค้างสินเชื่อที่ให้แก่ SME ทั้งในระบบธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินเฉพาะกิจ กับยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อธุรกิจทั้งหมด ทั้งในระบบธนาคาร	1. อัตราการขยายตัวเฉลี่ยของมูลค่าการระดมทุนผ่านตลาดทุน คำนวณโดยใช้สูตรดังนี้ $$GCF_{2566-2570} = \frac{\left[\left(\frac{CF_{2566}-CF_{2565}}{CF_{2566}}\right)+\cdots+\left(\frac{CF_{2570}-CF_{2569}}{CF_{2569}}\right)\right]\times 100}{5}$$ โดยที่ $GCF_{2566\text{-}2570}$ คือ อัตราการขยายตัวเฉลี่ยของมูลค่าการระดมทุนของ SMEs ผ่านตลาดทุนในช่วงปี 2566-2570 (ร้อยละ) CF คือ มูลค่าการระดมทุนผ่านตลาดทุนของ SMEs (ผ่าน กลต. อาทิ Crowdfunding/ PP-SMEs/ PO-	ในปี 2565 (ม.ค. - พ.ย.) มูลค่าการระดมทุนของ SMEs ผ่านตลาดทุนขยายตัวร้อยละ 10.59 ในปี 2564 สัดส่วนของสินเชื่อ SMEs ต่อสินเชื่อรวม คิดเป็นร้อยละ 52.5	- ข้อมูลการระดมทุนจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ - ข้อมูลการเข้าถึงสินเชื่อของ SMEs จากธนาคารแห่งประเทศไทย

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			พาณิชย์และสถาบันการเงินเฉพาะกิจ	SMEs และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย) ในปีนั้น ๆ (ล้านบาท) โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ $GCF_{2566\text{-}2570} \geq$ ร้อยละ 12 2. สัดส่วนการเข้าถึงสินเชื่อของ SMEs ต่อสินเชื่อรวม $$RL_{2570} = \left(\frac{SMEL_{2570}}{TL_{2570}}\right) \times 100$$ โดยที่ RL_{2570} คือ สัดส่วนการเข้าถึงสินเชื่อของ SMEs ต่อสินเชื่อรวม ในปี 2570 (ร้อยละ) $SMEL_{2570}$ คือ ยอดคงค้างสินเชื่อที่ให้แก่ SME ทั้งในระบบธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ในปี 2570 (ล้านบาท) TL_{2570} คือ ยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อธุรกิจทั้งหมด ทั้งในระบบธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ในปี 2570 (ล้านบาท) โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ $RL_{2570} \geq$ร้อยละ 60		

หมุดหมายที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
1.3	070103	อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านกฎระเบียบทางการค้าไม่เกินอันดับที่ 40 ในปี 2570 มีการออกกฎหมายลำดับรองภายใต้พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. 2560 จำนวนเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 2 ฉบับต่อปี และมีสัดส่วนของจำนวนเรื่องร้องเรียนที่พิจารณาแล้วเสร็จต่อจำนวนเรื่องร้องเรียนรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 80-90 ต่อปี	**อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านกฎระเบียบทางการค้า** หมายถึง อันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย ในด้านกฎระเบียบทางการค้า (Competition legislation) ที่จัดทำโดยสถาบันการจัดการนานาชาติ (International Institute for Management Development: IMD) **กฎหมายลำดับรองภายใต้พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. 2560** หมายถึง กฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ ข้อบังคับ หรือคำสั่งที่ประกาศภายใต้พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. 2560 **เรื่องร้องเรียน** หมายถึง เรื่องร้องเรียนภายใต้พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. 2560 ที่ส่งมายังสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า	1. อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านกฎระเบียบทางการค้า ใช้ข้อมูลจากการรายงานของสถาบันการจัดการนานาชาติ (International Institute for Management Development: IMD) 2. อัตราเฉลี่ยต่อปีในการออกกฎหมายลำดับรองภายใต้พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. 2560 ใช้สูตรการคำนวณดังนี้ $ACL_{2566-2570} = \frac{CL_{2566} + \ldots + CL_{2570}}{5}$ โดยที่ $ACL_{2566-2570}$ คือ จำนวนการออกกฎหมายลำดับรองฯ เฉลี่ยต่อปี ในช่วงปี 2566-2570 (ฉบับต่อปี) CL คือ จำนวนกฎหมายลำดับรองฯ ที่มีการประกาศใช้ในช่วงปีนั้น ๆ (ฉบับ) โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ $ACL_{2566-2570} \geq 2$ 3. สัดส่วนของจำนวนเรื่องร้องเรียนที่พิจารณาแล้วเสร็จต่อจำนวนเรื่องร้องเรียนรวม ใช้สูตรการคำนวณดังนี้	- ในปี 2565 อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านกฎระเบียบทางการค้าของไทยอยู่ในอันดับที่ 52 - ในปี 2565 มีการออกกฎหมายลำดับรองภายใต้พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า จำนวน 8 ฉบับ - ณ ปี 2564 สัดส่วนของจำนวนเรื่องร้องเรียนที่พิจารณาแล้วเสร็จต่อจำนวนเรื่องร้องเรียนรวม คิดเป็นร้อยละ 85	- อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านกฎระเบียบทางการค้า ใน sub-factor: Business Legislation ภายใต้ factor: Government Efficiency ของ The World Competitiveness Yearbook (WCY) โดยสถาบันการจัดการนานาชาติ - จำนวนกฎหมายลำดับรองฯ และเรื่องร้องเรียน จาก สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
				$RPC_{2570} = \frac{PC_{2570}}{RC_{2570}} \times 100$ โดยที่ RPC_{2570} คือ สัดส่วนของจำนวนเรื่องร้องเรียนที่พิจารณาแล้วเสร็จต่อจำนวนเรื่องร้องเรียนรวม ณ ปี 2570 (ร้อยละ) PC_{2570} คือ จำนวนเรื่องร้องเรียนที่พิจารณาแล้วเสร็จ ณ ปี 2570 (เรื่อง) RC_{2570} คือ จำนวนเรื่องร้องเรียนทั้งหมดที่ส่งมายังสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ณ ปี 2570 (เรื่อง) โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ $RPC_{2570} \geq$ ร้อยละ 90		
1.4	070104	ระบบฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่รัฐบาลและผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใช้ได้เป็นปัจจุบันและทั่วถึง	**ระบบฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่รัฐบาลและผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใช้ได้** หมายถึง ฐานข้อมูลโครงสร้าง SME และ ฐานข้อมูลเพื่อการส่งเสริม SME ที่มีการจัดเก็บอย่างเป็นระบบในรูปแบบ	ใช้ข้อมูลจากสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อมีการจัดทำระบบฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมฯ แล้วเสร็จภายในปี 2570	ณ ปัจจุบัน ยังขาดฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ครอบคลุมและเป็นระบบ	สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

หมุดหมายที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			อิเล็กทรอนิกส์ที่รัฐบาลและผู้ประกอบ SMEs สามารถเข้าถึงและนำไปใช้ประโยชน์ได้			

เป้าหมายที่ 2 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่

รหัสเป้าหมาย 0702

คำอธิบายเป้าหมาย

SMEs ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้น สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการประกอบธุรกิจ ปรับตัวให้สอดรับกับการเปลี่ยนแปลงของความต้องการของผู้บริโภค และสามารถเข้าถึงตลาดทั้งในและต่างประเทศ

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
2.1	070201	สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของ SMEs ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 40 และสัดส่วนมูลค่าการส่งออกของ SMEs ต่อการส่งออกทั้งประเทศเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 20 ในปี 2570	**ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของ SMEs** หมายถึง มูลค่าตลาดของสินค้าและบริการขั้นสุดท้าย ที่มาจากการประกอบกิจกรรมภายในประเทศของ SMEs **มูลค่าการส่งออกของ SMEs** หมายถึง มูลค่าของการส่งออกสินค้าที่ SMEs เป็นผู้ส่งออก	1. สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของ SMEs ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ใช้สูตรการคำนวณดังนี้ $VR_{2570} = \left(\frac{GDPS_{2570}}{GDP_{2570}}\right) \times 100$ โดยที่ VR_{2570} คือ สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของ SMEs ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศในปี 2570 (ร้อยละ) $GDPS_{2570}$ คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของ SMEs ในปี 2570 (ล้านบาท) GDP_{2570} คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศในปี 2570 (ล้านบาท)	- ในปี 2565 (ม.ค. - ก.ย.) สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของ SMEs ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 35.2 - ในปี 2565 สัดส่วนมูลค่าการส่งออกของ SMEs ต่อการส่งออกทั้งประเทศ คิดเป็นร้อยละ 13.13	สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
				โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ $VR_{2570} \geq$ ร้อยละ 40 2. สัดส่วนมูลค่าการส่งออกของ SMEs ต่อการส่งออกทั้งประเทศ ใช้สูตรการคำนวณดังนี้ $$XR_{2570} = \left(\frac{XS_{2570}}{XT_{2570}}\right) \times 100$$ โดยที่ XR_{2570} คือ สัดส่วนมูลค่าการส่งออกของ SMEs ต่อการส่งออกทั้งประเทศในปี 2570 (ร้อยละ) XS_{2570} คือ มูลค่าการส่งออกของ SMEs ในปี 2570 (ล้านบาท) XT_{2570} คือ มูลค่าการส่งออกทั้งหมดในปี 2570 (ล้านบาท) โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ $XR_{2570} \geq$ ร้อยละ 20		
2.2	070202	สัดส่วนมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของ SMEs ต่อมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของประเทศ เพิ่มขึ้น	**มูลค่าการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของ SMEs** หมายถึง มูลค่าทางเศรษฐกิจที่เกิดจากการดำเนินธุรกิจของ SMEs โดยการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (e-Commerce)	ใช้สูตรการคำนวณ $$REC_{2570} = \left[\left(\frac{ECS_{2570}}{ECT_{2570}}\right) - \left(\frac{ECS_{2565}}{ECT_{2565}}\right)\right] \times 100$$	ปี 2564 สัดส่วนมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของ SMEs ต่อมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของ	สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
		ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 จากปีฐาน (ปี 2565)	ในกิจกรรมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการซื้อ การขาย หรือการชำระเงิน ทั้งระหว่างผู้ประกอบการกับผู้ประกอบการ (Business to Business: B2B) และผู้ประกอบการกับผู้บริโภค (Business to Consumer: B2C)	โดยที่ REC_{2570} คือ สัดส่วนที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของ SMEs ต่อมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของประเทศในปี 2570 เมื่อเทียบกับปี 2565 (ร้อยละ) ECS คือ มูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของ SMEs ในปีนั้น ๆ (บาท) ECT คือ มูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของประเทศในปีนั้น ๆ (บาท) โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ $REC_{2570} \geq$ ร้อยละ 10	ประเทศ เท่ากับร้อยละ 61 (ข้อมูลประมาณการ)	
2.3	070203	SMEs ที่เป็นผู้ส่งออกรายใหม่เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 2,000 รายต่อปี	**ผู้ส่งออกรายใหม่** หมายถึง กิจการที่มีการส่งออกสินค้าในรอบปีนั้น ๆ โดยที่ไม่เคยมีการส่งออกสินค้าในปีก่อน ๆ	นับจำนวน SMEs ที่เป็นผู้ส่งออกรายใหม่ในแต่ละปี โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ SMEs ที่เป็นผู้ส่งออกรายใหม่ในช่วงปี 2566-2570 มีจำนวนไม่น้อยกว่า 2,000 ราย ในแต่ละปี	อยู่ระหว่างการรวบรวมข้อมูล	กรมศุลการกร สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
2.4	070204	ส่วนแบ่งตลาดภายในประเทศของ SMEs เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 25 ในปี 2570	**ส่วนแบ่งตลาดภายในประเทศของ SMEs** วัดโดยใช้ตัวชี้วัดเทียบเคียงที่คำนวณจากสัดส่วนของรายได้จากการขายสินค้าและบริการภายในประเทศไทย เปรียบเทียบระหว่าง SMEs	ใช้สูตรการคำนวณ $$SR_{2570} = \left(\frac{SMR_{2570}}{TR_{2570}}\right) \times 100$$ โดยที่ SR_{2570} คือ สัดส่วนของรายได้จากการขายสินค้าและบริการภายในประเทศ	ในปี 2562 สัดส่วนของรายได้จากการขายสินค้าและบริการภายในประเทศไทย เปรียบเทียบระหว่าง SMEs กับกิจการ	สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			กับกิจการทั้งหมด โดยนับรวมเฉพาะ SMEs และกิจการที่เป็นนิติบุคคล ทั้งนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยและนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทย	ระหว่าง SMEs กับกิจการทั้งหมดในปี 2570 (ร้อยละ) SMR_{2570} คือ รายได้จากการขายสินค้าและบริการในประเทศของ SMEs ในปี 2570 (บาท) TR_{2570} คือ รายได้จากการขายสินค้าและบริการในประเทศของกิจการทั้งหมดในปี 2570 (บาท) โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ $SR_{2570} \geq$ ร้อยละ 25	ทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 19.1	
2.5	070205	มูลค่าการจัดซื้อจัดจ้าง SMEs ของภาครัฐขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5 ต่อปี	**การจัดซื้อจัดจ้าง SMEs ของภาครัฐ** หมายถึง การดำเนินการของภาครัฐเพื่อจัดซื้อหรือจัดจ้างสินค้าหรือบริการของ SMEs ซึ่งได้ขึ้นทะเบียน SME เพื่อการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐไว้กับสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	ใช้สูตรการคำนวณ $AG_{2566-2570} = \left(\frac{SP_{2566}-SP_{2565}}{SP_{2565}} + \cdots + \frac{SP_{2570}-SP_{2565}}{SP_{2570}}\right) \times \frac{1}{5} \times 100$ โดยที่ $AG_{2566\text{-}2570}$ คือ อัตราการขยายตัวเฉลี่ยต่อปีของการจัดซื้อจัดจ้าง SMEs ของภาครัฐในช่วงปี 2566-2570 (ร้อยละ) SP คือ มูลค่าการจัดซื้อจัดจ้าง SMEs ของภาครัฐในปีนั้น ๆ (บาท)	ในปี 2565 มูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของภายรัฐ ขยายตัวร้อยละ 110	สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
				โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ $AG_{2566\text{-}2570} \geq$ ร้อยละ 5		
2.6	070206	มูลค่าการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10 ต่อปี	**มูลค่าการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม** หมายถึง มูลค่าของภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บจากผู้ประกอบการที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	ใช้สูตรการคำนวณ $AG_{2566-2570} = \left(\frac{VT_{2566} - VT_{2565}}{VT_{2565}} + \cdots + \frac{VT_{2570} - VT_{2565}}{VT_{2570}}\right) \times \frac{1}{5} \times 100$ โดยที่ $AG_{2566\text{-}2570}$ คือ อัตราการขยายตัวเฉลี่ยต่อปีของภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บจาก SMEs ในช่วงปี 2566-2570 (ร้อยละ) VT คือ ภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บจาก SMEs ในปีนั้น ๆ (บาท) โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ $AG_{2566\text{-}2570} \geq$ ร้อยละ 10	ในปี 2563 มูลค่าการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมขยายตัวร้อยละ 8.82	กรมสรรพากร

เป้าหมายที่ 3 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิผลจากภาครัฐ

รหัสเป้าหมาย 0703

คำอธิบายเป้าหมาย

การดำเนินการส่งเสริม SMEs ของภาครัฐได้รับการพัฒนาให้สามารถเข้าถึงได้ง่าย ตรงกับความต้องการและครอบคลุม SMEs ทุกกลุ่ม และสามารถสนับสนุนให้ SMEs มีความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
3.1	070301	จำนวนสตาร์ทอัพ ซีรีส์ซี ขึ้นไป เพิ่มขึ้นเป็น 20 ราย ในปี 2570	**สตาร์ทอัพ ซีรีส์ซี ขึ้นไป** หมายถึง สตาร์ทอัพที่สามารถระดมทุนจากนักลงทุนกลุ่มต่าง ๆ เพื่อนำเงินลงทุนมาใช้ในการขยายกิจการหรือเตรียมเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์	นับจำนวนของสตาร์ทอัพ ซีรีส์ซี ขึ้นไปทั้งหมด ณ ปี 2570 โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อจำนวนของสตาร์ทอัพ ซีรีส์ซี ขึ้นไปทั้งหมด ณ ปี 2570 ไม่ต่ำกว่า 20 ราย	ณ ปี 2565 จำนวนสตาร์ทอัพ ซีรีส์ซี ขึ้นไป มีจำนวน 4 แห่ง	Techsauce (https://startupdirectory.techsauce.co/)
3.2	070302	จำนวนการจดทะเบียนวิสาหกิจเพื่อสังคม เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ต่อปี	**จำนวนการจดทะเบียนวิสาหกิจเพื่อสังคม** หมายถึง จำนวนของบริษัท ห้างหุ้นส่วน นิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่นที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ซึ่งดำเนินกิจการเกี่ยวกับการผลิต การจำหน่ายสินค้า หรือการบริการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสังคมเป็นเป้าหมายหลักของกิจการ และได้รับการจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม พ.ศ. 2562	ใช้สูตรการคำนวณ $G_t = \left(\frac{SE_t - SE_{t-1}}{SE_{t-1}}\right) \times 100$ โดยที่ G_t คือ อัตราการเพิ่มขึ้นของการจดทะเบียนวิสาหกิจเพื่อสังคมต่อปี (ร้อยละ) SE_t คือ จำนวนวิสาหกิจเพื่อสังคมที่ได้รับการจดทะเบียนทั้งหมด ณ สิ้นปีปัจจุบัน (ราย)	ณ สิ้นปี 2565 จำนวนการจดทะเบียนวิสาหกิจเพื่อสังคม มีจำนวน 214 ราย	สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม

หมุดหมายที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
				SE_{t-1} คือ จำนวนวิสาหกิจเพื่อสังคมที่ได้รับการจดทะเบียนทั้งหมด ณ สิ้นปีก่อนหน้า (ราย) t คือ ปี 2566 ถึงปี 2570 โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ G_{2566} ถึง G_{2570} มีค่าไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ในแต่ละปี		

หมุดหมายที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ 1 การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น

รหัสเป้าหมาย 0801

คำอธิบายเป้าหมาย

การส่งเสริมให้เกิดการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการจ้างงานในภาคต่าง ๆ เพื่อยกระดับรายได้ของประชาชนในแต่ละภูมิภาค รวมทั้งมุ่งเน้นให้มีการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษต่าง ๆ เพิ่มขึ้น เพื่อพัฒนาให้เขตเศรษฐกิจพิเศษเป็นฐานในการสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจในภูมิภาคต่าง ๆ ต่อไป โดยการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการขยายตัวของการลงทุนในเศรษฐกิจพิเศษจะช่วยลดการกระจุกตัวของการพัฒนาเศรษฐกิจในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑลได้

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
1.1	080101	อัตราการเติบโตของรายได้ต่อประชากรในภาค เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าอัตราการเติบโตของรายได้ต่อประชากรของประเทศ	**รายได้ต่อประชากรในภาค** หมายถึง ผลิตภัณฑ์ภาคต่อหัว (Gross regional product per capita) ใน 7 ภูมิภาค ประกอบด้วย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก ภาคกลาง และกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหมุดหมายที่ต้องการลดความแตกต่างทางรายได้ระหว่างภาคต่าง ๆ ลง การวัดผลของตัวชี้วัดนี้จึง	ใช้สูตรการคำนวณ $D_{i,2570} = \left(\frac{RPC_{i,2570} - RPC_{i,2565}}{RPC_{i,2565}}\right) \times 100 - \left(\frac{NPC_{2570} - NPC_{2565}}{NPC_{2565}}\right) \times 100$ โดยที่ D_i คือ ส่วนต่างระหว่างอัตราการเติบโตของรายได้ต่อประชากรในภาค i กับรายได้ต่อประชากรของประเทศในช่วงปี 2566-2570 RPC_i คือ รายได้ต่อประชากรในภาค i ในปีนั้น ๆ NPC คือ รายได้ต่อประชากรของประเทศในปีนั้น ๆ	ในปี 2563 อัตราการเติบโตของรายได้ต่อประชากรในภาคต่าง ๆ เป็นดังนี้ - ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 0.149 - ภาคเหนือ ร้อยละ -5.037 - ภาคใต้ ร้อยละ -12.658 - ภาคตะวันออก เท่ากับร้อยละ -12.998	สศช.

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			พิจารณาเฉพาะภาคที่มีระดับรายได้ต่อประชากรต่ำกว่ารายได้ต่อประชากรของประเทศ **รายได้ต่อประชากรของประเทศ** หมายถึง ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว	i คือ ภาคที่มีรายได้ต่อประชากรในปี 2563 ต่ำกว่ารายได้ต่อประชากรของประเทศ ซึ่งได้แก่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ ภาคใต้ และภาคตะวันตก โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ D_i สำหรับทุกภาค i มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับศูนย์	- ภาคตะวันตก ร้อยละ -4.605 - ภาคกลาง ร้อยละ -2.871 - กรุงเทพและปริมณฑล ร้อยละ -8.354 อัตราการเติบโตของรายได้ต่อประชากรของประเทศ เท่ากับ ร้อยละ -7.691	
1.2	080102	มูลค่าการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษเพิ่มขึ้นตามเป้าหมายในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ 9 เขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกมีมูลค่าการลงทุนรวม 500,000 ล้านบาท พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้มีมูลค่าการลงทุนรวม	**มูลค่าการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ** วัดโดยเทียบเคียงจากมูลค่าของเงินลงทุนในโครงการที่ได้รับส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน **เขตเศรษฐกิจพิเศษ หมายถึง** 1) เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก 2) เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน 10 แห่ง และ 3) ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ 4 ภาค	ใช้ข้อมูลมูลค่าการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อมูลค่าของเงินลงทุนรวมในโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนทั้งหมดในช่วงปี 2566-2570 ในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน ไม่น้อยกว่าที่กำหนดในตัวชี้วัด	ในปีงบประมาณ 2565 การลงทุนในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกมีมูลค่ารวมทั้งสิ้น 247,771 ล้านบาท การลงทุนในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้มีมูลค่ารวมทั้งสิ้น 6,309 ล้านบาท และการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ	สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

หมุดหมายที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
		100,000 ล้านบาท และเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนมีมูลค่าการลงทุนรวม 10,000 ล้านบาท	**เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก หมายถึง** พื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง **พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ หมายถึง** พื้นที่จังหวัดชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช **เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน** หมายถึง พื้นที่ชายแดน 10 จังหวัด ได้แก่ 1) พื้นที่ 14 ตำบลที่ติดชายแดน ใน อ.แม่สอด อ.พบพระ อ.แม่ระมาด ของจังหวัดตาก 2) พื้นที่ 11 ตำบลที่ติดชายแดน ใน อ.เมือง อ.หว้านใหญ่ อ.ดอนตาล ของจังหวัดมุกดาหาร 3) พื้นที่ 4 ตำบล ใน อ.อรัญประเทศ อ.วัฒนานคร ของจังหวัดสระแก้ว		ชายแดนมีมูลค่ารวมทั้งสิ้น 7,967 ล้านบาท	

หมุดหมายที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			พื้นที่ 3 ตำบลที่ติดชายแดน ใน อ.คลองใหญ่ ของจังหวัดตราด 5) พื้นที่ 4 ตำบลที่ติดชายแดน ใน อ.สะเดา ของจังหวัดสงขลา 6) พื้นที่ 13 ตำบลที่ติดชายแดน ใน อ.เมือง อ.สระใคร ของจังหวัดหนองคาย 7) พื้นที่ 5 ตำบลที่ติดชายแดน ใน อ.เมือง อ.ตากใบ อ.ยี่งอ อ.แว้ง อ.สุไหงโก-ลก ของจังหวัดนราธิวาส 8) พื้นที่ 21 ตำบลที่ติดชายแดน ใน อ.แม่สาย อ.เชียงแสน อ.เชียงของ ของจังหวัดเชียงราย 9) พื้นที่ 9 ตำบลที่ติดชายแดน ใน อ.เมือง อ.ท่าอุเทน ของจังหวัดนครพนม 10) พื้นที่ 2 ตำบลที่ติดชายแดน ใน อ.เมือง ของจังหวัดกาญจนบุรี			

หมุดหมายที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			(ตามประกาศคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษที่ 1/2558 และ 2/2558)			

เป้าหมายที่ 2 ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง

รหัสเป้าหมาย 0802

คำอธิบายเป้าหมาย

การลดความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของประชากรภายในภาคต่าง ๆ ทั่วประเทศ ผ่านการพัฒนาพื้นที่และเมืองที่ทั่วถึง เป็นธรรม และมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
2.1	080201	สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคต่ำกว่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคของประเทศ	**สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้** หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์จีนี่ (Gini coefficient) เป็นเครื่องมือในการวัดความไม่เท่าเทียมในรูปของสัดส่วน (Gini ratio) ซึ่งค่าอยู่ระหว่าง 0 กับ 1 ยิ่งค่าเข้าใกล้ 1 มากเท่าไร แสดงว่าความไม่เท่าเทียมกันของรายได้ยิ่งมีมากขึ้น	ใช้สูตรการคำนวณ $D_{i,2570} = GN_{i,2570} - GNC_{2570}$ โดยที่ $D_{i,2570}$ คือ ส่วนต่างระหว่างสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาค i กับสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของประเทศ ในปี 2570 $GN_{i,2570}$ คือ สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาค i ในปี 2570 GNC_{2570} คือ สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของประเทศในปี 2570 i คือ ภาคต่าง ๆ ประกอบด้วย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก	ในปี 2564 สัมประสิทธิ์ของความไม่เสมอภาค (Gini coefficient) ของรายได้เท่ากับ 0.43	สศช.

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
				ภาคกลาง และกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ $D_i < 0$ สำหรับทุกภาค i		
2.2	080202	สัดส่วนผู้มีงานทำในแต่ละภาค เพิ่มสูงขึ้นกว่าสัดส่วนผู้มีงานทำของภาคในปี 2563 ยกเว้นกรุงเทพมหานครมีสัดส่วนผู้มีงานทำไม่เกินร้อยละ 13 ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด	**ผู้มีงานทำ** หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป และในระหว่าง 7 วันก่อนวันสัมภาษณ์มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง คือ 1) ได้ทำงานตั้งแต่ 1 ชั่วโมงขึ้นไป โดยได้รับค่าจ้าง เงินเดือน ผลกำไร เงินปันผล ค่าตอบแทนที่เป็นเงินสดหรือสิ่งของ 2) ทำงานอย่างน้อย 1 ชั่วโมง โดยไม่ได้รับค่าจ้างในวิสาหกิจหรือไร่นาของหัวหน้าครัวเรือนหรือสมาชิกในครัวเรือน 3) ไม่ได้ทำงานหรือทำงานน้อยกว่า 1 ชั่วโมง (เป็นผู้ปกติมีงานประจำ) แต่ 3.1) ยังคงได้รับค่าตอบแทน ค่าจ้าง ผลประโยชน์อื่นๆ ผล	ใช้สูตรการคำนวณดังนี้ $SEB_{i,\,2570} = \left[\left(\frac{EB_{i,2570}}{EC_{2570}}\right) - \left(\frac{EB_{i,2563}}{EC_{2563}}\right)\right] \times 100$ โดยที่ $SEB_{i,2570}$ คือ สัดส่วนที่เพิ่มขึ้นของผู้มีงานทำเฉลี่ยของภาค i ต่อจำนวนผู้มีงานทำของประเทศ ในปี 2570 เทียบกับปี 2563 (ร้อยละ) EB_i คือ จำนวนผู้มีงานทำเฉลี่ยทั้งปีของภาค i ในปีนั้น ๆ (คน) EC คือ จำนวนผู้มีงานทำเฉลี่ยทั้งปีของประเทศในปีนั้น ๆ i คือ ภาคต่าง ๆ ประกอบด้วย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก ภาคกลาง (รวมปริมณฑล) และกรุงเทพมหานคร	ในปี 2564 สัดส่วนผู้มีงานทำของภาคต่าง ๆ ต่อจำนวนผู้มีงานทำของประเทศเป็นดังนี้ - ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 24.63 - ภาคเหนือ ร้อยละ 16.10 - ภาคใต้ ร้อยละ 13.48 - ภาคกลาง ร้อยละ 31.62 - กรุงเทพมหานครต่อจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด เท่ากับร้อยละ 14.16	สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			กำไรจากงานหรือธุรกิจในระหว่างที่ไม่ได้ทำงาน 3.2) ไม่ได้รับค่าตอบแทน ค่าจ้างผลประโยชน์อื่น ๆ ผลกำไรจากงานหรือธุรกิจในระหว่างที่ไม่ได้ทำงาน แต่ยังมีงานหรือธุรกิจที่จะกลับไปทำ	โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ $SEB_{i,2570} > 0$ สำหรับทุกภาค i ยกเว้น $SEB_{i,2570}$ สำหรับกรุงเทพมหานคร ต้องมีค่าไม่เกินร้อยละ 13		

เป้าหมายที่ 3 การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

รหัสเป้าหมาย 0803

คำอธิบายเป้าหมาย

การพัฒนาเมืองที่เอื้อให้ประชากรมีคุณภาพชีวิตที่ดี ใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุข และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยอาศัยการวางแผนพัฒนาเมืองที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ความเหมาะสมทางภูมินิเวศ และลดผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมให้เหลือน้อยที่สุด รวมถึงให้ความสำคัญกับการเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงบริการของรัฐที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม ซึ่งรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานและการจัดการที่จำเป็นสำหรับการปรับตัวให้ทันต่อโลกยุคดิจิทัลและการรับมือกับภัยพิบัติทุกรูปแบบ

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
3.1	080301	เมืองอัจฉริยะมีจำนวนรวมทั้งสิ้นไม่ต่ำกว่า 105 พื้นที่ ภายในปี 2570	**เมืองอัจฉริยะ** หมายถึง เมืองที่ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัยและชาญฉลาด เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการให้บริการและการบริหารจัดการเมือง ลดค่าใช้จ่ายและการใช้ทรัพยากรของเมืองและประชากรเป้าหมาย โดยเน้นการออกแบบที่ดี และการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจและภาคประชาชนในการพัฒนาเมือง ภายใต้แนวคิดการพัฒนา เมืองน่าอยู่ เมืองทันสมัย ให้ประชาชนในเมืองมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุขอย่างยั่งยืน โดยการพัฒนา	นับจำนวนเมืองที่ได้รับมอบตราสัญลักษณ์เพื่อรับรองการเป็นพื้นที่พัฒนาเมืองอัจฉริยะ โดยคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนและบริหารโครงการเมืองอัจฉริยะ จนถึงปี 2570 โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อเมืองที่ได้รับมอบตราสัญลักษณ์เพื่อรับรองการเป็นพื้นที่พัฒนาเมืองอัจฉริยะ จนถึงปี 2570 มีจำนวนรวมไม่ต่ำกว่า 105 พื้นที่	จำนวนเมืองอัจฉริยะทั้งหมดจนถึงปี 2565 เท่ากับ 30 พื้นที่	สำนักงานเมืองอัจฉริยะภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			เมืองอัจฉริยะมีมิติที่สำคัญ 7 ด้าน ได้แก่ (1) สิ่งแวดล้อมอัจฉริยะ (Smart Environment) (2) การเดินทางและขนส่งอัจฉริยะ (Smart Mobility) (3) การดำรงชีวิตอัจฉริยะ (Smart Living) (4) พลเมืองอัจฉริยะ (Smart People) (5) พลังงานอัจฉริยะ (Smart Energy) (6) เศรษฐกิจอัจฉริยะ (Smart Economy) และ (7) การบริหารภาครัฐอัจฉริยะ (Smart Governance) ทั้งนี้ เมืองที่ได้รับการรับรองว่าเป็นเมืองอัจฉริยะจะได้รับมอบตราสัญลักษณ์เพื่อรับรองการเป็นพื้นที่พัฒนาเมืองอัจฉริยะ โดยคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนและบริหารโครงการเมืองอัจฉริยะ			
3.2	080302	เมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืนมีจำนวนมากขึ้น	สศช. อยู่ระหว่างการพัฒนานิยามของเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืนและวิธีการวัดผล			สศช.

หมุดหมายที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

เป้าหมายที่ 1 ครัวเรือนที่มีแนวโน้มกลายเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม จนสามารถหลุดพ้นจากความยากจนได้อย่างยั่งยืน

รหัสเป้าหมาย 0901

คำอธิบายเป้าหมาย

ครัวเรือนที่มีเด็กและเยาวชนและมีความขัดสนทางการเงิน หรือความขัดสนในมิติอื่น ๆ ได้แก่ สุขภาพ ความเป็นอยู่ และการศึกษา มีโอกาสในการเข้าถึงบริการภาครัฐที่จำเป็นหรือได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสม ที่ช่วยให้สามารถหลุดพ้นจากความขัดสนที่มีอยู่ได้ และไม่ส่งต่อความยากจนหรือความขัดสนไปสู่รุ่นต่อไป

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
1.1	090101	ทุกครัวเรือนที่ถูกคัดกรองว่ามีแนวโน้มกลายเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นในปี 2565 สามารถหลุดพ้นจากสถานะการมีแนวโน้มเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น ภายในปี 2570	**ครัวเรือนที่มีแนวโน้มกลายเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น หรือ ครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น** หมายถึง ครัวเรือนที่มีเด็กและเยาวชนอายุ 0-18 ปี และมีลักษณะตามเกณฑ์บ่งชี้ความขัดสนประการใดประการหนึ่งดังต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย (1) เด็กแรกเกิดมีน้ำหนักไม่ถึง 2,500 กรัม (2) เด็ก 0-12 ปี ได้รับวัคซีนไม่ครบ (3) ไม่มีความมั่นคงด้านที่อยู่อาศัย (4) ขาดแคลนน้ำสะอาดสำหรับบริโภค (5) เด็กขาดการเตรียมพร้อมก่อนวัยเรียน	นับจำนวนและระบุครัวเรือนที่เข้าข่ายเป็นครัวเรือนที่มีแนวโน้มกลายเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นในปี 2565 จาก TPMAP และติดตามข้อมูลความเปลี่ยนแปลงของครัวเรือนเหล่านั้นไปจนถึงปี 2570 โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อทุกครัวเรือนที่ได้รับการระบุว่าเข้าข่ายเป็นครัวเรือนที่มีแนวโน้มกลายเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นในปี 2565 สามารถหลุดพ้นจากลักษณะตามเกณฑ์บ่งชี้ความขัดสนได้ภายในปี 2570	ในปี 2565 ครัวเรือนที่ถูกระบุว่ามีแนวโน้มกลายเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น มีจำนวน 597,248 ครัวเรือน หรือคิดเป็นประมาณ 15% ของครัวเรือนที่มีเด็กและเยาวชนเป็นสมาชิก	สศช.

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			ไม่ได้รับการศึกษาภาคบังคับหรือไม่ได้เรียนต่อชั้น ม.4 หรือเทียบเท่า (6) มีคนในครัวเรือนที่ไม่มีงานทำ ไม่ได้รับการฝึกอาชีพ หรือขาดทักษะในการอ่าน เขียน และคิดเลขอย่างง่าย (7) รายได้ครัวเรือนต่ำกว่า 38,000 บาท/คน/ปี (8) ไม่มีเงินออม โดยข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์จำนวนและระบุครัวเรือนที่มีแนวโน้มกลายเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น มาจากระบบบริหารจัดการข้อมูลการพัฒนาคนแบบชี้เป้า (Thai People Map and Analytics Platform: TPMAP)			
1.2	090102	อัตราการเข้าเรียนสุทธิแบบปรับของเด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 100 และระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70	**อัตราการเข้าเรียนสุทธิแบบปรับ (Adjusted Net Enrolment Ratio: NER)** หมายถึง อัตราส่วนระหว่างจำนวนนักเรียนที่เข้าเรียนในระดับการศึกษาตามช่วงอายุระดับการศึกษาและระดับที่สูงกว่า กับจำนวนประชากรตามช่วงอายุระดับการศึกษา โดยมี	ใช้สูตรการคำนวณ $\text{NEP}_{2570} = \frac{E_{2570}}{T_{2570}}$ x 100 โดยที่ NEP_{2570} คือ อัตราการเข้าเรียนสุทธิแบบปรับของเด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นระดับมัธยมศึกษา	อยู่ระหว่างการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล	สศช.

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			การปรับฐานการคำนวณให้เป็น 100	ตอนต้น (หรือมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า) ในปี 2570 E_{2570} คือ คือ จำนวนเด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นที่เข้าเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือระดับที่สูงกว่า (หรือมัธยมศึกษาตอนปลาย/เทียบเท่า หรือระดับที่สูงกว่า) ตามช่วงอายุในปี 2570 T_{2570} คือ จำนวนเด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นทั้งหมดตามช่วงอายุของระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (หรือมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า) ในปี 2570 โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ NEP_{2570} = 100 สำหรับระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และ $NEP_{2570} \geq$ 70 สำหรับระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า		
1.3	090103	เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นเติบโตไปเป็นแรงงานที่มีทักษะหรือสำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษาหรือ	**เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นที่เติบโตไปเป็นแรงงานที่มีทักษะหรือสำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่า** หมายถึง เด็กอายุ 15-18 ปี จากครัวเรือนที่ได้รับการระบุ	ใช้สูตรการคำนวณ $\mathrm{RSC}_{2570} = \frac{SC_{2570}}{TP_{2570}} \times 100$ โดยที่ RSC_{2570} คือ สัดส่วนของเด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นที่เติบโตไป	อยู่ระหว่างการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล	สศช.

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
		เทียบเท่า เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50	ว่าเข้าข่ายเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นในปี 2565 ที่สามารถเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่าจนจบการศึกษา หรือได้รับการฝึกอบรมด้านอาชีพและมีอาชีพและรายได้	เป็นแรงงานที่มีทักษะหรือสำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่าในปี 2570 SC_{2570} คือ จำนวนเด็กอายุ 15-18 ปี จากครัวเรือนที่ได้รับการระบุว่าเข้าข่ายเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นในปี 2565 ที่สามารถเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่าจนจบการศึกษา หรือได้รับการฝึกอบรมด้านอาชีพและมีอาชีพและรายได้ภายในปี 2570 TP_{2570} คือ จำนวนเด็กอายุ 15-18 ปี ทั้งหมด จากครัวเรือนที่ได้รับการระบุว่าเข้าข่ายเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นในปี 2565 โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ $RSC_{2570} \geq 50$		
1.4	090104	สัดส่วนของเด็กปฐมวัยในครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นที่มีปัญหาพัฒนาการไม่เป็นไปตามเกณฑ์ลดลงร้อยละ 20	**เด็กปฐมวัยที่มีปัญหาพัฒนาการไม่เป็นไปตามเกณฑ์** หมายถึง เด็กอายุ 3-4 ปี ที่ได้รับการประเมินว่ามีพัฒนาไม่เป็นไปตามเกณฑ์ของโครงการสำรวจสถานการณ์	จัดทำการสำรวจพัฒนาการของเด็กอายุ 3-4 ปี ในครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น เพื่อประเมินสัดส่วนของเด็กที่มีปัญหาพัฒนาการไม่เป็นไปตามเกณฑ์ โดยสัดส่วนเป็นร้อยละของเด็กที่มีปัญหาพัฒนาการไม่เป็นไปตามเกณฑ์เท่ากับจำนวนของเด็กที่ได้รับสำรวจ	อยู่ระหว่างการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล	สศช.

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			เด็กและสตรี อย่างน้อย 1 ด้าน จากทั้งหมด 4 ด้าน ดังนี้ **1) การอ่านออกและการรู้จักตัวเลข:** เด็กจะถูกจัดว่ามีพัฒนาการเป็นไปตามเกณฑ์เมื่อเข้าเงื่อนไขต่อไปนี้อย่างน้อย 2 ข้อ คือ (1) เด็กสามารถบอกหรือเรียกชื่อตัวอักษรได้อย่างน้อย 10 ตัว (2) เด็กสามารถอ่านคำง่าย ๆ หรือคำที่ใช้/ได้ยินบ่อย ๆ ได้อย่างน้อย 4 คำ และ (3) เด็กรู้จักเลขและสามารถบอกตัวเลข 1–10 ได้ **2) กายภาพ:** หากเด็กสามารถหยิบสิ่งของเล็ก ๆ (เช่น กิ่งไม้ ก้อนหิน เป็นต้น) ขึ้นจากพื้นด้วยนิ้ว 2 นิ้วได้ และ/หรือแม่หรือผู้ดูแลไม่ได้ระบุว่าบางครั้งเด็กป่วยหนักจนไม่สามารถเล่นได้ จะจัดว่าเด็กมีพัฒนาการด้านกายภาพเป็นไปตามเกณฑ์ **3) สังคมและอารมณ์:** เด็กจะถูกจัดว่ามีพัฒนาการเป็นไป	พบว่ามีปัญหาพัฒนาการไม่เป็นไปตามเกณฑ์ หารด้วยจำนวนเด็กทั้งหมดที่ได้รับการสำรวจ แล้วคูณด้วย 100 โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ $RUD_{2570} < (RUD_{2565} \times 0.8)$ โดยที่ RUD คือ สัดส่วนของเด็กปฐมวัยในครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นที่มีปัญหาพัฒนาการไม่เป็นไปตามเกณฑ์ในปี 2565 หรือ 2570		

หมุดหมายที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			ตามเกณฑ์ เมื่อเข้าเงื่อนไขต่อไปนี้อย่างน้อย 2 ข้อ คือ (1) สามารถเข้ากับเด็กคนอื่นได้ดี (2) เด็กไม่มีการเตะ กัด หรือทุบตีเด็กคนอื่นหรือผู้ใหญ่ และ (3) เด็กไม่ถูกดึงความสนใจได้โดยง่าย **4) การเรียนรู้:** หากเด็กสามารถทำตามคำสั่งง่าย ๆ ได้อย่างถูกต้อง และ/หรือเมื่อให้ทำบางสิ่งบางอย่าง แล้วเด็กสามารถทำได้ด้วยตัวเองได้ จะจัดว่าเด็กมีพัฒนาการด้านการเรียนรู้เป็นไปตามเกณฑ์			

เป้าหมายที่ 2 คนทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

รหัสเป้าหมาย 0902

คำอธิบายเป้าหมาย

คนทุกช่วงวัยได้รับบริการทางสังคม ความช่วยเหลือ การคุ้มครองสิทธิ และหลักประกันต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับการลดความยากจนหรือความขัดสนต่าง ๆ และป้องกันไม่ให้ตกอยู่ในความยากจนหรือความขัดสนเมื่อเจอสถานการณ์เปราะบางทางเศรษฐกิจและสังคม

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
2.1	090201	ดัชนีรวมของความคุ้มครองทางสังคมมีค่าไม่ต่ำกว่า 100 โดยดัชนีรวมของความคุ้มครองทางสังคมประกอบด้วย 3 มิติ โดยมีตัวชี้วัดในแต่ละมิติ ดังนี้ 1) ความคุ้มครองทางสังคมสำหรับวัยเด็ก (1) อัตราการเข้าถึงบริการเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย (0-2 ปี) เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 2) ความคุ้มครองทางสังคมสำหรับวัยแรงงาน (1) แรงงานที่อยู่ในระบบประกันสังคมมีสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ 60	**อัตราการเข้าถึงบริการเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย (0-2 ปี)** หมายถึง อัตราส่วนระหว่างจำนวนเด็ก 0-2 ปี ที่อยู่ภายใต้การดูแลของสถานเลี้ยงเด็กที่ได้รับอนุญาต กับจำนวนเด็ก 0-2 ปี ทั้งหมด โดยใช้ข้อมูลจากการสำรวจแบบสุ่มตัวอย่าง **แรงงานที่อยู่ในระบบประกันสังคม** หมายถึง บุคคลที่เป็นลูกจ้างตามมาตรา 33 หรือเป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจตามมาตรา 39 หรือมาตรา 40 ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 **ผู้ที่อยู่ในระบบการออมเพื่อการเกษียณภาคสมัครใจที่ภาครัฐจ่ายสมทบ** หมายถึง ผู้	ดัชนีรวมของความคุ้มครองทางสังคม (CI) คำนวณโดยใช้สูตรคำนวณดังนี้ $CI = \frac{\left(\frac{SP1}{T1} \times 100\right) + \ldots + \left(\frac{SP6}{T6} \times 100\right)}{6}$ โดยที่ SP1-SP6 และ T1-T6 คือ ค่าที่วัดได้และค่าเป้าหมายของแต่ละตัวชี้วัดย่อย ซึ่งมีวิธีการคำนวณดังนี้ **SP1** เท่ากับจำนวนเด็ก 0-2 ปี ที่สำรวจพบว่าอยู่ภายใต้การดูแลของสถานเลี้ยงเด็กที่ได้รับอนุญาตในปี 2570 หารด้วยจำนวนเด็ก 0-2 ปี ทั้งหมดที่ได้รับการสำรวจในปี 2570 และ **T1** เท่ากับจำนวนเด็ก 0-2 ปี ที่สำรวจพบว่าอยู่ภายใต้การดูแลของสถานเลี้ยงเด็กที่ได้รับอนุญาตในปี 2565 หารด้วยจำนวนเด็ก 0-2 ปี ทั้งหมดที่ได้รับการสำรวจในปี 2565 แล้วคูณด้วย 1.5	- อัตราการเข้าถึงบริการเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย (0-2 ปี) อยู่ระหว่างการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล - ในปี 2564 สัดส่วนของแรงงานที่อยู่ในระบบประกันสังคม เท่ากับร้อยละ 48 - ในปี 2565 จำนวนผู้ที่อยู่ในระบบการออมเพื่อการเกษียณภาคสมัครใจที่ภาครัฐจ่ายสมทบเท่ากับ 2.49 ล้านคน	สศช. สำนักงานประกันสังคม สำนักงานสถิติแห่งชาติ กองทุนการออมแห่งชาติ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
		ของกำลังแรงงานรวม (2) จำนวนผู้ที่อยู่ในระบบการออมเพื่อการเกษียณภาคสมัครใจที่ภาครัฐจ่ายสมทบเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 100 (3) แรงงานที่อยู่ภายใต้การจ้างงานทุกประเภทได้รับความคุ้มครองโดยกฎหมายแรงงาน 3) ความคุ้มครองทางสังคมสำหรับผู้สูงวัย (1) สัดส่วนผู้สูงอายุที่ยากจนลดลงเหลือไม่เกินร้อยละ 4 (2) สัดส่วนผู้สูงอายุภาวะพึ่งพิงที่เข้าถึงบริการดูแลระยะยาวด้านสาธารณสุขในระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติเพิ่มขึ้นเป็นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70	ที่เป็นสมาชิกของกองทุนการออมภาคสมัครใจเพื่อการเกษียณอายุที่รัฐจัดให้กับแรงงานนอกระบบประกันสังคมและไม่มีสวัสดิการอื่นใดรองรับ และรัฐร่วมจ่ายเงินสมทบ อาทิ กองทุนการออมแห่งชาติ **แรงงานที่อยู่ภายใต้การจ้างงานทุกประเภทได้รับความคุ้มครองโดยกฎหมายแรงงาน** หมายถึง ผู้ที่อยู่ภายใต้การจ้างงานทุกประเภท รวมถึงผู้ประกอบอาชีพอิสระ แรงงานที่อยู่ในการจ้างงานในภาคเศรษฐกิจที่ไม่เป็นทางการ และผู้ที่อยู่ภายใต้การจ้างงานรูปแบบใหม่ อาทิ แรงงานในระบบเศรษฐกิจแพลตฟอร์ม ได้รับความคุ้มครองจากกฎหมายซึ่งมีข้อกำหนดที่ครอบคลุมถึงสิทธิขั้นพื้นฐานในการทำงาน ความปลอดภัยในการทำงาน และหลักประกันทางสังคม	**SP2** เท่ากับจำนวนแรงงานที่อยู่ในระบบประกันสังคมทั้งหมดในปี 2570 หารด้วยจำนวนผู้มีงานทำในปี 2570 แล้วคูณด้วย 100 และ **T2** เท่ากับ 60 **SP3** เท่ากับจำนวนสมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติ และกองทุนอื่น ๆ ที่รัฐจัดให้กับแรงงานนอกระบบประกันสังคมและไม่มีสวัสดิการอื่นใดรองรับ และรัฐร่วมจ่ายเงินสมทบ และ **T3** เท่ากับจำนวนผู้ที่อยู่ในระบบการออมเพื่อการเกษียณภาคสมัครใจฯ ในปี 2565 คูณด้วย 2 **SP4** เท่ากับ 1 หากในปี 2570 แรงงานที่อยู่ภายใต้การจ้างงานทุกประเภทได้รับความคุ้มครองโดยกฎหมายแรงงาน และเท่ากับ 0 หากมีแรงงานบางประเภทที่ยังไม่ได้ความคุ้มครองโดยกฎหมายแรงงาน และ **T4** เท่ากับ 1 **SP5** เท่ากับจำนวนของผู้สูงอายุที่สำรวจพบว่ามีรายได้ต่ำกว่าเส้นความยากจนในปี 2570 หารด้วยจำนวนผู้สูงอายุที่ได้รับการสำรวจทั้งหมดใน	(ข้อมูล ณ 31 สิงหาคม 2565) - แรงงานกลุ่มที่ยังไม่ได้รับการคุ้มครองโดยกฎหมายแรงงาน ได้แก่ ผู้ประกอบอาชีพอิสระ แรงงานที่อยู่ในการจ้างงานในภาคเศรษฐกิจที่ไม่เป็นทางการ และแรงงานในระบบเศรษฐกิจแพลตฟอร์ม - ในปี 2564 สัดส่วนผู้สูงอายุที่ยากจนเท่ากับร้อยละ 6.8 - สัดส่วนผู้สูงอายุภาวะพึ่งพิงที่เข้าถึงบริการดูแลระยะยาวด้านสาธารณสุขในระบบหลักประกันสุขภาพ	

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			ผู้สูงอายุที่ยากจน หมายถึง ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไปและมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าเส้นความยากจน คำนวณโดยใช้ข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ **ผู้สูงอายุภาวะพึ่งพิงที่เข้าถึงบริการดูแลระยะยาวด้านสาธารณสุขในระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ** หมายถึง ผู้สูงอายุกลุ่มติดบ้าน (ผู้สูงอายุที่ยังช่วยเหลือตนเองได้แต่มีความลำบากหรือติดขัดในการเคลื่อนไหว) และผู้สูงอายุกลุ่มติดเตียง (ผู้สูงอายุที่ต้องการความช่วยเหลือจากผู้อื่นในการเคลื่อนย้ายและการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน) ที่ได้รับบริการการรักษาพยาบาล ฟื้นฟู บำบัด และส่งเสริมสุขภาพ อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ตามสิทธิประโยชน์ที่สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติกำหนด	ปี 2570 แล้วคูณด้วย 100 และ **T5** เท่ากับ 4 **SP6** เท่ากับจำนวนผู้สูงอายุภาวะพึ่งพิงที่เข้าถึงบริการดูแลระยะยาวด้านสาธารณสุขในระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติในปี 2570 หารด้วยจำนวนผู้สูงอายุภาวะพึ่งพิงทั้งหมดในปี 2570 แล้วคูณด้วย 100 และ **T6** เท่ากับ 70 โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ CI มีค่าไม่ต่ำกว่า 100	แห่งชาติ อยู่ระหว่างการรวบรวมข้อมูล	

หมุดหมายที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

เป้าหมายที่ 1 การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

รหัสเป้าหมาย 1001

คำอธิบายเป้าหมาย

การพัฒนาสินค้าและบริการที่นำไปสู่การลดของเสียและการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด เช่น สินค้าที่มีการนำวัสดุเหลือทิ้งมาใช้เป็นวัตถุดิบ อุปกรณ์ที่ช่วยลดการสูญเสียทรัพยากรและการปล่อยของเสีย เป็นต้น รวมถึงการใช้ทรัพยากรเท่าที่จำเป็นและมีการนำกลับมาใช้ซ้ำ โดยเฉพาะวัสดุ พลังงาน และน้ำ

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
1.1	100101	มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศจากเศรษฐกิจหมุนเวียนเพิ่มขึ้น สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 1 ในปี 2570	สศช. อยู่ระหว่างการพัฒนานิยามและวิธีการวัดมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศจากเศรษฐกิจหมุนเวียน			
1.2	100102	การบริโภควัสดุในประเทศมีปริมาณลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ในปี 2570	**การบริโภควัสดุในประเทศ** (Domestic Material Consumption: DMC) หมายถึง ปริมาณของวัสดุทั้งหมดโดยน้ำหนักที่มีการใช้ภายในประเทศ โดยคำนวณจากปริมาณวัสดุทั้งหมดที่มีการสกัดหรือผลิตขึ้นภายในประเทศ บวกกับวัสดุที่มีการนำเข้า และหักลบด้วย	ใช้สูตรการคำนวณ $R_{2566-2570} = \frac{DMC_{2565} - DMC_{2570}}{DMC_{2565}} \times 100$ โดยที่ $R_{2566-2570}$ คือ สัดส่วนที่ลดลงของการบริโภควัสดุในประเทศ (ร้อยละ) ในช่วงปี 2566-2570	- ในปี 2563 ค่า DMC ของประเทศไทย เท่ากับ 893.5 ล้านตัน หรือ 12.5 ตัน/คน - ในปี 2558 ค่า DMC ของประเทศไทย เท่ากับ	สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			วัสดุที่มีการส่งออก ทั้งนี้ วัสดุที่นำมาคิดคำนวณ ได้แก่ แร่โลหะ แร่อโลหะ (อาทิ ยิปซัม ทราย ดินขาว) ชีวมวล และเชื้อเพลิงฟอสซิล	DMC_{2565} คือ ปริมาณการบริโภควัสดุในประเทศ ในปี 2565 (ตัน) DMC_{2570} คือ ปริมาณการบริโภควัสดุในประเทศ ในปี 2570 (ตัน) โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ $R_{2566\text{-}2570} \geq$ ร้อยละ 25	547.13 ล้านตัน หรือ 8.12 ตัน/คน	
1.3	100103	ดัชนีการหมุนเวียนวัสดุสำหรับผลิตภัณฑ์เป้าหมาย (พลาสติก วัสดุก่อสร้าง เกษตร-อาหาร) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ในปี 2570	**ดัชนีการหมุนเวียนวัสดุ (Material Circularity Indicator: MCI)** หมายถึง อัตราส่วนระหว่างปริมาณการใช้วัสดุที่มาจากการนำของเสียกลับมาใช้ซ้ำหรือกระบวนการรีไซเคิล ต่อปริมาณการใช้วัสดุทั้งหมดในช่วงระยะเวลา 1 ปี ทั้งนี้ การวัดระดับการไหลของวัสดุ (Flow of material) ในตลอดกระบวนการของผลิตภัณฑ์หนึ่งจะมีค่าตั้งแต่ 0.1 จนถึง 1 โดย MCI = 1 คือ วัตถุดิบทั้งหมดที่ใช้จะต้องมาจากส่วนประกอบที่นำกลับมาใช้ใหม่หรือวัสดุรีไซเคิลโดยไม่สูญเสียในการรีไซเคิล (ประสิทธิภาพการรีไซเคิล 100%) รวมทั้งไม่มีของเสียที่	ใช้สูตรการคำนวณ $R_{2566-2570} = \frac{MCI_{2570} - MCI_{2565}}{MCI_{2565}} \times 100$ โดยที่ $R_{2566\text{-}2570}$ คือ สัดส่วนที่เพิ่มขึ้นของดัชนีการหมุนเวียนวัสดุสำหรับผลิตภัณฑ์เป้าหมาย ได้แก่ พลาสติก วัสดุก่อสร้าง เกษตร-อาหาร ในช่วงปี 2566-2570 (ร้อยละ) MCI คือ ค่าดัชนีการหมุนเวียนวัสดุผลิตภัณฑ์ประเภทเป้าหมายในปีนั้น ๆ (ร้อยละ) โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ $R_{2566\text{-}2570}$ มีค่าไม่น้อยกว่าร้อยละ 10	ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล	ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			เกิดขึ้นระหว่างการผลิตและเมื่อผลิตภัณฑ์หมดอายุจะต้องนำมาใช้ซ้ำหรือนำกลับมาใช้ใหม่โดยไม่สูญเสีย (Zero Waste) ในขณะที่ MCI = 0.1 คือ ผลิตภัณฑ์มีการไหลเวียนแบบเส้นตรงอย่างสมบูรณ์ซึ่งหมายความว่าวัตถุดิบทั้งหมดที่นำมาใช้มาจากวัตถุดิบใหม่ (Virgin materials) และไม่มีของเสียที่นำกลับมาใช้ใหม่หรือไม่มีการรีไซเคิลเลย			

เป้าหมายที่ 2 การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

รหัสเป้าหมาย 1002

คำอธิบายเป้าหมาย

การอนุรักษ์และฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศ รวมถึงการควบคุมและจัดการการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติไม่ให้ทำลายความสามารถในการฟื้นตัวของทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศ

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
2.1	100201	คะแนนดัชนีสมรรถนะด้านสิ่งแวดล้อมดีขึ้น ติดอันดับ 1 ใน 3 ของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีคะแนนไม่น้อยกว่า 55 คะแนน ในปี 2570	**ดัชนีสมรรถนะด้านสิ่งแวดล้อม** (Environmental Performance Index: EPI) จัดทำโดยมหาวิทยาลัยเยลและมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย โดยตัวชี้วัดที่ใช้ในการประเมินแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านสภาพภูมิอากาศ (Climate) อนามัยสิ่งแวดล้อม (Environmental Health) และการให้ความสำคัญกับระบบนิเวศ (Ecosystem Vitality) การประเมินครอบคลุมประมาณ 180 ประเทศ **ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้** มีจำนวน 11 ประเทศ ประกอบด้วย ไทย อินโดนีเซีย เมียนมาร์	ใช้ข้อมูลจาก EPI Report 2028 (ปี พ.ศ. 2571) โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อประเทศไทยมีอันดับอยู่ใน 3 อันดับแรกของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และมีคะแนนไม่น้อยกว่า 55	ตาม EPI Report 2022 (ปี พ.ศ. 2565) ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 3 ของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รองจากสิงคโปร์และบรูไน มีคะแนน 38.1	EPI Report ของ Yale Center for Environmental Law & Policy และ Center for International Earth Science Information Network Earth Institute, Columbia University

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			มาเลเซีย เวียดนาม กัมพูชา ลาว ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ บรูไน และติมอร์-เลสเต			
2.2	100202	พื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น โดยเป็นป่าไม้ธรรมชาติ ร้อยละ 33 และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจเพื่อการใช้ประโยชน์ ร้อยละ 12 ของพื้นที่ประเทศภายในปี 2570	**พื้นที่ป่าไม้** ตามนโยบายป่าไม้แห่งชาติ พ.ศ. 2562 หมายถึง พื้นที่ปกคลุมของพืชพรรณที่สามารถจำแนกได้ว่าเป็นไม้ยืนต้นปกคลุมเป็นผืนต่อเนื่อง ขนาด ไม่น้อยกว่า 3.125 ไร่ และหมายรวมถึงทุ่งหญ้าและลานหินที่มีอยู่ตามธรรมชาติที่ปรากฏล้อมรอบด้วยพื้นที่ที่จำแนกได้ว่าเป็นพื้นที่ป่าไม้ โดยไม่รวมถึงสวนยูคาลิปตัส หรือพื้นที่ที่มีต้นไม้แต่ประเมินได้ว่าผลผลิตหลักของการดำเนินการไม่ใช่เนื้อไม้ ได้แก่ พื้นที่วนเกษตร สวนผลไม้ สวนยางพารา และสวนปาล์ม ทั้งนี้ สศช. อยู่ระหว่างการหารือคำนิยามของคำว่า **"พื้นที่ป่าเศรษฐกิจเพื่อการใช้ประโยชน์"** ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ใช้สูตรการคำนวณ $S_{2570} = \frac{FA_{2570}}{TA_{2570}} \text{ x } 100$ โดยที่ S_{2570} คือ สัดส่วนของพื้นที่ป่าไม้ธรรมชาติหรือพื้นที่ป่าเศรษฐกิจในปี 2570 (ร้อยละ) FA_{2570} คือ จำนวนพื้นที่ป่าไม้ธรรมชาติหรือพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ ณ ปี 2570 (ไร่) TA_{2570} คือ จำนวนพื้นที่รวมทั้งประเทศ ณ ปี 2570 (ไร่) โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ S_{2570} สำหรับพื้นที่ป่าธรรมชาติ ≥ ร้อยละ 33 และ S_{2570} สำหรับพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ ≥ ร้อยละ 12	ในปี 2564 พื้นที่ป่าไม้ธรรมชาติคิดเป็นร้อยละ 31.64 ของพื้นที่ประเทศ แต่สัดส่วนของพื้นที่ป่าเศรษฐกิจเพื่อการใช้ประโยชน์ยังอยู่ระหว่างการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล	กรมป่าไม้

เป้าหมายที่ 3 การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

รหัสเป้าหมาย 1003

คำอธิบายเป้าหมาย

การลดปริมาณของก๊าซเรือนกระจก มลพิษ และของเสียที่เป็นผลจากกิจกรรมการผลิต การบริโภค และการใช้ชีวิตในมิติต่าง ๆ

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
3.1	100301	สัดส่วนของการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายเพิ่มขึ้น มีสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ 24 ภายในปี 2570	**พลังงานทดแทน** หมายถึง พลังงานที่นำมาใช้ทดแทนพลังงานฟอสซิล (ถ่านหิน ปิโตรเลียม ก๊าซธรรมชาติ) ประกอบด้วย พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม พลังงานน้ำ ชีวมวล ก๊าซชีวภาพ ขยะ และเชื้อเพลิงชีวภาพ (เอทานอลและไบโอดีเซล) **การใช้พลังงานขั้นสุดท้าย** หมายถึง การใช้พลังงานเพื่อการบริโภคหรือผลิตสินค้าและบริการ โดยไม่นับรวมพลังงานที่ใช้เป็นวัตถุดิบหรือใช้ในกระบวนการผลิตสำหรับพลังงานประเภทอื่น	ใช้สูตรการคำนวณ $S_{2570} = \frac{RE_{2570}}{FE_{2570}} \times 100$ โดยที่ S_{2570} คือ สัดส่วนของการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายในปี 2570 (ร้อยละ) RE_{2570} คือ ปริมาณการใช้พลังงานทดแทนในปี 2570 (ตัน) FE_{2570} คือ ปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายในปี 2570 (ตัน) โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ $S_{2570} \geq$ ร้อยละ 24	ในปี 2564 สัดส่วนของการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย เท่ากับร้อยละ 14.49	กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
3.2	100302	การนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่เพิ่มขึ้น โดยมีอัตราการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ของประเทศ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40 ของปริมาณขยะที่นำกลับมาใช้ใหม่ได้ภายในปี 2570	**การนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่** หมายถึง การนำขยะกลับมาใช้ซ้ำ ทั้งที่ใช้ในรูปลักษณะเดิมโดยไม่ผ่านการแปรรูปหรือแปรสภาพ (Reuse) หรือการนำขยะมาแปรรูปเป็นวัตถุดิบสำหรับผลิตภัณฑ์ประเภทเดิมหรือนำไปผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ประเภทใหม่ (Recycle และ Upcycle)	ใช้สูตรการคำนวณ $R_{2570} = \frac{C_{2570}}{W_{2570}}$ x 100 โดยที่ R_{2570} คือ อัตราการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ในปี 2570 (ร้อยละ) C_{2570} คือ ปริมาณขยะที่มีการนำกลับมาใช้ใหม่ในช่วงระยะเวลา 1 ปี ในปี 2570 (ตัน) W_{2570} คือ ปริมาณขยะทั้งหมดในช่วงระยะเวลา 1 ปี ในปี 2570 (ตัน) โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ R_{2570} เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 40	ในปี 2564 อัตราการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ของประเทศเท่ากับร้อยละ 32.95 ของปริมาณขยะที่นำกลับมาใช้ใหม่ได้	กรมควบคุมมลพิษ
3.3	100303	ปริมาณขยะต่อหัวในปี 2570 ลดลงจากปี 2560 ร้อยละ 10	**ปริมาณขยะต่อหัว** หมายถึง อัตราส่วนของปริมาณขยะมูลฝอย (ชุมชน) ที่เกิดขึ้นรวมทั้งประเทศใน 1 วัน ต่อประชากร 1 คน	ใช้สูตรการคำนวณ $R_{2570} = \frac{W_{2565} - W_{2570}}{W_{2565}}$ x 100 โดยที่ R_{2570} คือ สัดส่วนที่ลดลงของปริมาณขยะต่อหัวในปี 2570 เทียบกับปี 2560 (ร้อยละ)	- ในปี 2560 ปริมาณขยะมูลฝอยต่อหัว เท่ากับ 1.13 กิโลกรัมต่อคนต่อวัน - ในปี 2564 ปริมาณขยะมูลฝอยต่อหัว เท่ากับ 1.03	กรมควบคุมมลพิษ

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
				W คือ ปริมาณขยะต่อหัวในปีนั้น ๆ (ตัน) โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ $R_{2570} \geq$ ร้อยละ 10	กิโลกรัมต่อคนต่อวัน - สัดส่วนที่ลดลงของปริมาณขยะต่อหัวในปี 2564 เมื่อเทียบกับปี 2560 คิดเป็นร้อยละ 8.85	

หมุดหมายที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมายที่ 1 ความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

รหัสเป้าหมาย 1101

คำอธิบายเป้าหมาย

การใช้มาตรการป้องกันและปรับตัวที่จำเป็นเพื่อลดความล่อแหลมหรือความเสียหายที่อาจเกิดจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ซึ่งส่งผลกระทบต่อชีวิต ทรัพย์สิน และความเป็นอยู่ของประชาชน

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
1.1	110101	จำนวนประชาชนที่เสียชีวิต สูญหาย และได้รับผลกระทบโดยตรงจากภัยธรรมชาติลดลง เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในแผนฯ 12 แต่ละภัย	**ประชาชนที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากภัยธรรมชาติ** หมายถึง ประชาชนที่ได้รับบาดเจ็บหรือผลกระทบทางสุขภาพ หรือต้องอพยพย้ายที่อยู่อาศัย หรือมีทรัพย์สินที่สูญหายหรือได้รับความเสียหายอันเนื่องมาจากเหตุการณ์ภัยธรรมชาติ **ภัยธรรมชาติ** หมายถึง ภัยอันตรายที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติและมีผลกระทบต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของมนุษย์ ตัวอย่างเช่น อุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัย แผ่นดินถล่ม แผ่นดินไหว สึนามิ ลูกเห็บ	เปรียบเทียบจำนวนเฉลี่ยต่อปีของประชาชนที่เสียชีวิต สูญหาย และได้รับผลกระทบโดยตรงจากอุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัย และภัยหนาว ในช่วงของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 (2560-2565) กับช่วงของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 (2566-2570) ทั้งนี้ จำนวนประชาชนที่ได้รับผลกระทบ หมายถึง จำนวนประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนและได้รับบาดเจ็บ โดยตรงจากภัยธรรมชาติ ในขณะที่จำนวนประชาชนที่สูญหายยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อจำนวนเฉลี่ยต่อปีของประชาชนที่เสียชีวิต สูญหาย และได้รับผลกระทบโดยตรงจากภัยธรรมชาติ	อยู่ระหว่างการรวบรวมข้อมูล	กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			ภัยหนาว คลื่นความร้อน เป็นต้น อย่างไรก็ดี ภัยธรรมชาติสำหรับตัวชี้วัดนี้รวมเฉพาะอุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัย และภัยหนาว	ในแต่ละประเภท ในช่วงของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 มีจำนวนน้อยกว่าในช่วงของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12		
1.2	110102	ความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากภัยธรรมชาติโดยตรงต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (รวมถึงความเสียหายที่เกิดกับโครงสร้างพื้นฐานและการหยุดชะงักของการบริการขั้นพื้นฐานที่สำคัญ) ลดลง เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12	**ความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากภัยธรรมชาติโดยตรง** หมายถึง **ความเสียหาย (Damage)** ได้แก่ ความเสียหายทางกายภาพของทรัพย์สิน (เช่น โครงสร้างพื้นฐาน อาคารและส่วนประกอบ ผลผลิต วัตถุดิบ เครื่องจักร) โดยความเสียหายอาจเกิดขึ้นระหว่างหรือภายหลังจากประสบเหตุการณ์ภัยในทันที และ**ความสูญเสียโดยตรง (Direct Loss)** ได้แก่ การสูญเสียรายได้ ประสิทธิภาพการผลิตที่ลดลง ทรัพย์สินในการประกอบอาชีพถูกทำลาย ค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นในช่วงเวลาหนึ่ง	เปรียบเทียบอัตราเฉลี่ยต่อปีของมูลค่าความสูญเสียโดยรวมทางเศรษฐกิจจากภัยธรรมชาติทุกประเภท ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ในช่วงของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 (2560-2565) กับช่วงของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 (2566-2570) โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อความสูญเสียทางเศรษฐกิจฯ ในช่วงแผนฯ 13 ต่ำกว่ามูลค่าความสูญเสียทางเศรษฐกิจฯ ในช่วงแผนฯ 12	อยู่ระหว่างการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล	- ข้อมูลความสูญเสียทางเศรษฐกิจฯ จากกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ - ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศจากสภาพัฒน์

หมุดหมายที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
1.3	110103	จำนวนพื้นที่และมูลค่าความเสียหายจากภัยธรรมชาติลดลง เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12	**จำนวนพื้นที่** เป็นการนับจำนวนของ จังหวัด/อำเภอ/กิ่งอำเภอ/ตำบล/หมู่บ้าน ที่เป็นพื้นที่ประสบภัย **มูลค่าความเสียหาย** หมายถึง มูลค่าเป็นตัวเงินของความเสียหายของทรัพย์สินและสิ่งก่อสร้างที่ถูกทำให้เสียหายโดยตรงจากเหตุภัยธรรมชาติ ทั้งนี้ ภัยธรรมชาติสำหรับตัวชี้วัดนี้รวมเฉพาะอุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัย และภัยหนาว	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยต่อปีของจำนวนพื้นที่และมูลค่าความเสียหายรวมจากภัยธรรมชาติทุกประเภท ในช่วงของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 (2560-2565) กับช่วงของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 (2566-2570) โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อทั้งจำนวนพื้นที่และมูลค่าความเสียหาย ในช่วงของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 มีจำนวนน้อยกว่าในช่วงของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12	อยู่ระหว่างการรวบรวมข้อมูล	กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

เป้าหมายที่ 2 ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

รหัสเป้าหมาย 1102

คำอธิบายเป้าหมาย

มีการพัฒนาและใช้ประโยชน์จากเครื่องมือและกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อจัดการกับภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ทั้งในการ ป้องกัน เตรียมพร้อม และรับมือ

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
2.1	110201	มีแผนที่แสดงพื้นที่เสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระดับพื้นที่ โดยเฉพาะพื้นที่สำคัญด้านต่าง ๆ หรือระดับจังหวัดอย่างครอบคลุม เชื่อมโยงกับฐานข้อมูลของมิติทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ	**แผนที่แสดงพื้นที่เสี่ยง** หมายถึง แผนที่ที่มีการระบุพื้นที่ที่มีแนวโน้มจะได้รับผลกระทบ และมีการจัดแบ่งพื้นที่ตามระดับของความรุนแรงของผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งแผนที่ดังกล่าวจะแสดงผลการประเมินความเสี่ยงที่มีการวิเคราะห์สภาวะการเปิดรับต่อความเสี่ยง (exposure) ความเปราะบาง (vulnerability) ศักยภาพ (capacity) ในการรับมือของชุมชนที่อาจเป็นอันตรายและคาดการณ์ผลกระทบต่อชีวิต ทรัพย์สิน การดำรงชีวิตและสิ่งแวดล้อม **พื้นที่สำคัญ** หมายถึง พื้นที่ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจและ	นับรวมจำนวนพื้นที่สำคัญทั้งหมดที่มีการจัดทำแผนที่แสดงพื้นที่เสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ที่มีระยะเวลาครอบคลุมถึงปี 2570 และจัดทำแล้วเสร็จภายในปี 2570 โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อมีการจัดทำและเผยแพร่แผนที่แสดงพื้นที่เสี่ยงฯ สำหรับพื้นที่สำคัญครบทุกแห่ง	อยู่ระหว่างการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล	กรมทรัพยากรธรณี กรมโยธาธิการและผังเมือง กรมทรัพยากรน้ำ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			สังคมในระดับประเทศ อาทิ พื้นที่เมืองหลัก พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจ เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ทั้งนี้ สศช. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอยู่ระหว่างการกำหนดหลักเกณฑ์และรายชื่อของพื้นที่สำคัญ			
2.2	110202	การมีแผนจัดการป้องกันความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระดับพื้นที่ โดยเฉพาะพื้นที่สำคัญ	**แผนจัดการป้องกันความเสี่ยง** หมายถึง แผนที่มีการจัดระบบในการรับมือกับภัยฯ ให้ทันต่อสถานการณ์และมีประสิทธิภาพ โดยสอดคล้องกับความเสี่ยงของพื้นที่ ทั้งในแง่ของลักษณะของภัยฯ และระดับของผลกระทบ **พื้นที่สำคัญ** หมายถึง พื้นที่ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจและสังคมในระดับประเทศ อาทิ พื้นที่เมืองหลัก พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจ เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ทั้งนี้ สศช. อยู่ระหว่างการกำหนดหลักเกณฑ์และรายชื่อ	นับรวมจำนวนพื้นที่สำคัญทั้งหมดที่มีการจัดทำแผนจัดการป้องกันความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ที่มีระยะเวลาครอบคลุมถึงปี 2570 และจัดทำแล้วเสร็จภายในปี 2570 โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อมีการจัดทำและเผยแพร่แผนจัดการป้องกันความเสี่ยงฯ สำหรับพื้นที่สำคัญครบทุกแห่ง	อยู่ระหว่างการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล	กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

หมุดหมายที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			ของพื้นที่สำคัญ ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง			
2.3	110203	การเตือนภัยที่มีประสิทธิภาพ (ครอบคลุมภัยสำคัญ สามารถเชื่อมโยงระดับพื้นที่ ระดับประเทศ และระดับโลก มีความแม่นยำ ทันต่อเวลา และสามารถเข้าถึงกลุ่มเปราะบางได้)	สศช. อยู่ระหว่างหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดคำนิยามของการเตือนภัยที่มีประสิทธิภาพและวิธีการวัดผล			กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรมอุตุนิยมวิทยา สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ กรมประชาสัมพันธ์

เป้าหมายที่ 3 สังคมไทยมีภูมิคุ้มกันจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

รหัสเป้าหมาย 1103

คำอธิบายเป้าหมาย

ภาคส่วนต่าง ๆ ของสังคมไทยมีความสามารถในการปกป้องตนเองและรับมือกับภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และสามารถฟื้นฟูได้อย่างรวดเร็วจากความเสียหายที่เกิดขึ้น

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
3.1	110301	ชุมชน ท้องถิ่น อาสาสมัคร และเครือข่าย ที่สามารถจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเบื้องต้นได้ด้วยตนเอง เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 80 ภายในปี 2570 และมีการจัดฝึกอบรมด้านการป้องกันและบรรเทาผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศครอบคลุมทุกพื้นที่ของประเทศ	**ชุมชน ท้องถิ่น อาสาสมัครและเครือข่าย** หมายถึง (1) ชุมชนที่มีการจดแจ้งจัดตั้งกับเทศบาล กรุงเทพมหานคร หรือกำนัน (2) อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน และจิตอาสาภัยพิบัติ (3) เครือข่ายองค์กรชุมชนที่ได้รับการรับรองสถานภาพ และจัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เกี่ยวข้องกับการจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ **ความสามารถจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเบื้องต้นได้ด้วยตนเอง** หมายถึง การมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเสี่ยง	นับจำนวนชุมชน อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน จิตอาสาภัยพิบัติ และเครือข่ายองค์กรชุมชน ที่ได้รับการฝึกอบรมด้านการป้องกันและบรรเทาผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และผ่านการประเมินความรู้หลังการอบรม ในช่วงปี 2566-2570 จากข้อมูลในระบบฐานข้อมูลเครือข่ายอาสาสมัครด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อจำนวนชุมชน อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน จิตอาสาภัยพิบัติ และเครือข่ายองค์กรชุมชน ที่ได้รับการฝึกอบรมฯ และผ่านการประเมินความรู้หลังการอบรม มีสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของจำนวน	อยู่ระหว่างการรวบรวมข้อมูล	กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			ของภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในพื้นที่ของตนเอง และความสามารถในการป้องกันและรับมือกับภัยฯ เบื้องต้นได้ด้วยตนเอง เพื่อลดความเสี่ยงและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น	ชุมชน อาสาสมัครอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน จิตอาสาภัยพิบัติ และเครือข่ายองค์กรชุมชนทั้งหมด		
3.2	110302	ระดับความสำเร็จในการสร้างความตระหนักรู้ในระดับชุมชนและการมีส่วนร่วมในการส่งข้อมูลจากพื้นที่เกิดภัยเข้าสู่ระบบเตือนภัยส่วนกลาง	**การสร้างความตระหนักรู้ในระดับชุมชน** หมายถึง การสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับคนทุกกลุ่มในชุมชนเกี่ยวกับความเสี่ยงของภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในพื้นที่ รวมถึงแนวทางในการเฝ้าระวังและติดตามสถานการณ์การเกิดภัยฯ และการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องภายในชุมชน **ชุมชน** หมายถึง ชุมชนที่มีการจดแจ้งจัดตั้งกับเทศบาลกรุงเทพมหานคร หรือกำนัน	นับจำนวนชุมชนที่ได้รับการอบรมเพื่อสร้างความตระหนักรู้และการมีส่วนร่วมในการส่งข้อมูลจากพื้นที่เกิดภัย ในช่วงปี 2566-2570 โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อจำนวนชุมชนที่ได้รับการอบรมมีสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของจำนวนชุมชนทั้งหมด	อยู่ระหว่างการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล	กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
3.3	110303	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีองค์ความรู้และมีแผนในการจัดการด้านภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	**แผนในการจัดการด้านภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ** หมายถึง แผนที่กำหนดวิธีการและบทบาทของภาคส่วนต่าง ๆ ในการป้องกันและลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในพื้นที่ รวมถึงการเตรียมความพร้อม การรับมือ และการฟื้นฟูบูรณะ ในช่วงก่อน ระหว่าง และหลังเกิดภัยธรรมชาติ	นับรวมจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดที่มีการจัดทำแผนในการจัดการด้านภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ครอบคลุมระยะเวลาถึงปี 2570 และจัดทำแล้วเสร็จภายในปี 2570 โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งมีการจัดทำและเผยแพร่แผนในการจัดการด้านภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	อยู่ระหว่างการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล	กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
3.4	110304	ประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากระบบประกันภัยพืชผลทางการเกษตรและภัยธรรมชาติ	**ระบบประกันภัยพืชผลทางการเกษตร** หมายถึง การประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองความเสียหายหรือสูญเสียต่อพืชผลทางการเกษตรอันเนื่องมาจากภัยธรรมชาติ โดยผู้ที่จะทำประกันภัยพืชผลต้องเป็นผู้ที่ทำการผลิตพืชผลนั้น ๆ ด้วยตนเองและเป็นเจ้าของผลผลิตนั้น **ระบบประกันภัยทางธรรมชาติ** หมายถึง	สศช. อยู่ระหว่างหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาวิธีการวัดผลและการจัดเก็บข้อมูล		สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			การประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองความเสียหายต่อทรัพย์สิน ชีวิต และร่างกายของผู้ประสบภัยธรรมชาติ **การที่ประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากระบบประกันภัยพืชผลทางการเกษตรและภัยธรรมชาติ** หมายถึง การมีบริการประกันภัยพืชผลที่ครอบคลุมพืชผลประเภทต่าง ๆ ที่เกษตรกรปลูก และมีบริการประกันภัยสำหรับทรัพย์สินและร่างกายที่ครอบคลุมความเสี่ยงจากภัยสำคัญ โดยมีการให้ความคุ้มครองที่เหมาะสมและเบี้ยประกันที่ไม่สูงเกินไป รวมถึงการที่เกษตรกรและประชาชนมีความรู้ความเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของการประกันภัยฯ			
3.5	110305	มีกองทุนเพื่อสนับสนุนการป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการ	**การรับประกันภัยต่อ** หมายถึง การรับโอนการประกันภัยบางส่วนหรือทั้งหมดจากบริษัทประกันภัย เพื่อช่วยลด	ตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อมีการพัฒนากองทุนที่สามารถดำเนินการได้ครบตามวัตถุประสงค์ที่ตัวชี้วัด	ปัจจุบันยังไม่มีกองทุนเพื่อสนับสนุนการป้องกันและลดผลกระทบจากภัย	กระทรวงการคลัง กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

หมุดหมายที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
		เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงการศึกษาวิจัยและเป็นแหล่งเงินรับประกันภัยต่อ	ภาระความเสี่ยงในส่วนที่บริษัทประกันภัยต้องรับผิดชอบ	กำหนด จำนวน 1 กองทุน แล้วเสร็จภายในปี 2570	ธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

หมุดหมายที่ 12 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

เป้าหมายที่ 1 คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมฉับพลันของโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข

รหัสเป้าหมาย 1201

คำอธิบายเป้าหมาย

เด็กปฐมวัยได้รับการดูแลให้มีพัฒนาการและสติปัญญาที่สมวัย และอุปนิสัยที่ดี วัยเรียนได้รับการพัฒนาให้มีทักษะ สมรรถนะ และคุณธรรมจริยธรรม ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและการทำงานในอนาคต วัยแรงงานได้รับการพัฒนาให้มีขีดความสามารถในการทำงานที่เพิ่มขึ้น และสอดคล้องกับโลกของการทำงานที่เปลี่ยนแปลงไป และผู้สูงอายุสามารถทำงานและมีบทบาทในสังคมได้ตามศักยภาพ และใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุข

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
1.1	120101	ดัชนีพัฒนาการเด็กสมวัย เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 88 เมื่อสิ้นสุดแผน	**ดัชนีพัฒนาการเด็กสมวัย** หมายถึง สัดส่วนของเด็กอายุ 0-5 ปีทั่วประเทศ ที่ได้รับการประเมินว่ามีพัฒนาการสมวัยตามคู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย (DSPM) ภายในช่วงระยะเวลา 1 ปีงบประมาณ โดยเด็กที่ได้รับการประเมินว่ามีพัฒนาการสมวัย ต้องผ่านเกณฑ์การประเมินตามช่วงอายุครบทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ การเคลื่อนไหว การใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กและสติปัญญา ความเข้าใจภาษา การใช้ภาษา	ใช้สูตรการคำนวณ $R_{2570} = \frac{CD_{2570}}{CT_{2570}}$ x 100 โดยที่ R_{2570} คือ ดัชนีพัฒนาการเด็กสมวัยในปี 2570 (ร้อยละ) CD_{2570} คือ จำนวนเด็ก 0-5 ปีที่ได้รับการประเมินว่ามีพัฒนาการสมวัยในปี 2570 (คน) CT_{2570} คือ จำนวนเด็ก 0-5 ปีที่ได้รับการตรวจคัดกรองพัฒนาการทั้งหมดในปี 2570 (คน)	ดัชนีพัฒนาการเด็กสมวัยในปี 2565 เท่ากับร้อยละ 85.13 ปี 2654 เท่ากับร้อยละ 82.55 ปี 2563 เท่ากับร้อยละ 95.25 และปี 2562 เท่ากับร้อยละ 91.94	กรมอนามัย (ระบบสารสนเทศสนับสนุนด้านการส่งเสริมสุขภาพและอนามัยสิ่งแวดล้อม)

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			และการช่วยเหลือตัวเองและสังคม	โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ $R_{2570} \geq$ ร้อยละ 88		
1.2	120102	ร้อยละของนักเรียนที่มีสมรรถนะจากการประเมินโปรแกรมประเมินสมรรถนะนักเรียนมาตรฐานสากลไม่ถึงระดับพื้นฐานของทั้ง 3 วิชาในแต่ละกลุ่มโรงเรียนลดลงร้อยละ 8 เมื่อสิ้นสุดแผน	**โปรแกรมประเมินสมรรถนะนักเรียนมาตรฐานสากล หรือ PISA** หมายถึง โปรแกรมการประเมินขององค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา หรือ OECD ที่จัดขึ้นทุก 3 ปี เพื่อวัดความสามารถทางด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และการอ่านของนักเรียนอายุ 15 ปีในประเทศต่าง ๆ โดยนักเรียนที่มีผลประเมินไม่ถึงระดับพื้นฐานในแต่ละวิชาเป็นนักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่าระดับ 2 จากทั้งหมด 6 ระดับ **กลุ่มโรงเรียน** หมายถึง กลุ่มของโรงเรียนที่แบ่งตามสังกัด ได้แก่ (1) โรงเรียนในสังกัดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) (2) โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา	ใช้สูตรการคำนวณ $S_{ij} = F_{ij,\ 2565} - F_{ij,\ 2570}$ โดยที่ $S_{ij,\ 2570}$ คือ สัดส่วนที่ลดลงของนักเรียนที่มีผลการประเมินไม่ถึงระดับพื้นฐานในวิชา *i* ในกลุ่มโรงเรียน *j* (ร้อยละ) $F_{ij,\ 2565}$ คือ สัดส่วนของนักเรียนที่มีผลการประเมินไม่ถึงระดับพื้นฐานในวิชา *i* ในกลุ่มโรงเรียน *j* ในปี 2565 (PISA 2022) $F_{ij,\ 2570}$ คือ สัดส่วนของนักเรียนที่มีผลการประเมินไม่ถึงระดับพื้นฐานในวิชา *i* ในกลุ่มโรงเรียน *j* ในปีที่มีการจัดสอบที่ใกล้เคียงกับปี 2570 i คือ วิชาที่มีการประเมิน ได้แก่ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และการอ่าน j คือ กลุ่มโรงเรียนตามสังกัดทั้ง 6 กลุ่ม	ร้อยละของนักเรียนที่มีผลประเมินไม่ถึงระดับพื้นฐาน ใน PISA 2018: 1. โรงเรียนในสังกัด สพฐ.: คณิตศาสตร์ ร้อยละ 43.8 วิทยาศาสตร์ร้อยละ 34.6 การอ่านร้อยละ 50.5 2. โรงเรียนในสังกัด สพฐ. (ขยายโอกาส): คณิตศาสตร์ร้อยละ 62.3 วิทยาศาสตร์ ร้อยละ 52.9 การอ่านร้อยละ 79.3 3. โรงเรียนในสังกัด สช.: คณิตศาสตร์ ร้อยละ 47.2 วิทยาศาสตร์ร้อยละ 38.7 การอ่านร้อยละ 50.6 4. โรงเรียนในสังกัด	สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			เอกชน (สช.) (3) โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร (กทม.) (4) โรงเรียนในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (สถ.) (5) โรงเรียนสาธิตของมหาวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และ (6) วิทยาลัยในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.)	โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ $S_{ij,\ 2570} \geq 8$ สำหรับทุกวิชา i และทุกกลุ่มโรงเรียน j	กทม.: คณิตศาสตร์ร้อยละ 62.3 วิทยาศาสตร์ร้อยละ 49.5 การอ่านร้อยละ 72.4 5. โรงเรียนในสังกัด สถ.: คณิตศาสตร์ร้อยละ 64.6 วิทยาศาสตร์ร้อยละ 53.8 การอ่านร้อยละ 71.1 6. โรงเรียนสาธิต: คณิตศาสตร์ร้อยละ 8.6 วิทยาศาสตร์ร้อยละ 4.8 การอ่านร้อยละ 10.3 7. โรงเรียนในสังกัด สอศ.: คณิตศาสตร์ร้อยละ 73.8 วิทยาศาสตร์ร้อยละ 68.8 การอ่านร้อยละ 80.2 8. โรงเรียนสังกัด อว. (เน้นวิทย์) คณิตศาสตร์ร้อยละ	

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
					0.4วิทยาศาสตร์ร้อยละ 0.1 การอ่านร้อยละ 1.2 ทั้งนี้ Baseline Pisa 2018 ภาพรวม เมื่อแบ่งตามด้านการทดสอบ เป็นดังนี้ - ด้านการอ่านสมรรถนะต่ำกว่าพื้นฐานร้อยละ 59.5 - คณิตศาสตร์ร้อยละ 52.7 - วิทยาศาสตร์ร้อยละ 44.5	
1.3	120103	ทุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทย เพิ่มขึ้นร้อยละ 3 เมื่อสิ้นสุดแผน	**ทุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทย** หมายถึง ค่าเฉลี่ยของต้นทุนชีวิตในทั้ง 5 ส่วน ได้แก่ พลังตัวตน พลังครอบครัว พลังสร้างปัญญา พลังเพื่อนและกิจกรรม และพลังชุมชน จากการสำรวจสถานการณ์ต้นทุนชีวิตของเด็กและเยาวชนไทยในช่วงอายุ 12-18 ปี ที่	ใช้สูตรการคำนวณ $C_{2566-2570} = \frac{LA_{2570} - LA_{2565}}{LA_{2565}}$ x 100 โดยที่ $C_{2566-2570}$ คือ สัดส่วนที่เพิ่มขึ้นของต้นทุนชีวิตเด็กและเยาวชนในช่วงปี 2566-2570 (ร้อยละ)	ทุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทยในปี 2564 เท่ากับร้อยละ 62.10 และในปี 2562 เท่ากับร้อยละ 65.24	ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			ดำเนินการโดยศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)	LA คือ ค่าเฉลี่ยของต้นทุนชีวิตโดยรวมในปีนั้น ๆ โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ C ≥ ร้อยละ 3		
1.4	120104	จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาบัณฑิตฐานสมรรถนะ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 30	**การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาบัณฑิตฐานสมรรถนะ** หมายถึง การจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยโดยใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะ ซึ่งเป็นหลักสูตรที่มุ่งให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาสมรรถนะหลักที่สำคัญต่อการใช้ชีวิต การทำงาน และการเรียนรู้ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพในโลกศตวรรษที่ 21	ใช้สูตรการคำนวณ $RGC_{2570} = \frac{GC_{2570}}{GT_{2570}}$ x 100 โดยที่ RGC_{2570} คือ สัดส่วนของนักศึกษาที่เข้าร่วมการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาบัณฑิตฐานสมรรถนะในปี 2570 (ร้อยละ) GC_{2570} คือ จำนวนของนักศึกษาที่เข้าร่วมการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาบัณฑิตฐานสมรรถนะในปี 2570 (คน) GT_{2570} คือ จำนวนของนักศึกษาทั้งหมดในปี 2570 (คน) โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ RGC_{2570} ≥ ร้อยละ 30	จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาบัณฑิตฐานสมรรถนะในปี 2565 เท่ากับร้อยละ 15 และในปี 2563 เท่ากับร้อยละ 15	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
1.5	120105	ผลิตภาพแรงงานเพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 4 ต่อปี	**ผลิตภาพแรงงาน** หมายถึง สัดส่วนระหว่างผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อจำนวนผู้มีงานทำ ซึ่งสามารถสะท้อนถึงศักยภาพของแรงงานในการสร้างรายได้	ใช้สูตรการคำนวณ $g_t = \left(\frac{LP_t - LP_{t-1}}{LP_{t-1}}\right) \times 100$ โดยที่ g_t คือ อัตราการเติบโตของผลิตภาพแรงงาน (ร้อยละต่อปี) LP_t คือ ผลิตภาพแรงงานในปีปัจจุบัน (บาทต่อคนต่อปี) LP_{t-1} คือ ผลิตภาพแรงงานในปีก่อนหน้า (บาทต่อคนต่อปี) t คือ ปี 2566 ถึงปี 2570 โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ g_t ในช่วงปี 2566-2570 มีค่าไม่ต่ำกว่าร้อยละ 4 ในแต่ละปี	ผลิตภาพแรงงานในปี 2564 เท่ากับ 275,582 บาท ต่อคนต่อปี (เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 1.35 จากปี 2563) และในปี 2563 เท่ากับ 271,934 บาทต่อคนต่อปี	- ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ จาก สศช. - จำนวนผู้มีงานทำ จากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ
1.6	120106	จำนวนผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาความยากจนหลายมิติ ลดลงร้อยละ 20 ต่อปี	**ความยากจนหลายมิติ** หมายถึง การวัดระดับของความยากจนที่ครอบคลุมถึงความยากจนที่ไม่ใช่ตัวเงิน โดยมิติที่ใช้วัดมี 4 มิติ ได้แก่ การศึกษา การใช้ชีวิตในแบบที่ดีต่อสุขภาพ ความเป็นอยู่ และความมั่นคงทางการเงิน	ใช้สูตรการคำนวณ $RPE_t = \left(\frac{PE_{t-1} - PE_t}{PE_{t-1}}\right) \times 100$ โดยที่ RPE_t คือ สัดส่วนที่ลดลงของจำนวนผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาความยากจนหลายมิติ (ร้อยละ)	จำนวนของผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาความยากจนหลายมิติในปี 2563 เท่ากับ 0.55 ล้านคน และในปี 2562 เท่ากับ 0.69 ล้านคน	สศช.

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			ทั้งนี้ ผู้ที่ประสบปัญหาความยากจนหลายมิติ คือ ผู้ที่มีความขัดสนตั้งแต่ 2 มิติขึ้นไป	PE_t คือ จำนวนผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาความยากจนหลายมิติในปีปัจจุบัน (คน) PE_{t-1} คือ จำนวนผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาความยากจนหลายมิติในปีก่อนหน้า (คน) t คือ ปี 2566 ถึงปี 2570 โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ RPE_t ในช่วงปี 2566-2570 มีค่าไม่ต่ำกว่าร้อยละ 20 ในแต่ละปี		

เป้าหมายที่ 2 กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย และสามารถสร้างงานอนาคต

รหัสเป้าหมาย 1202

คำอธิบายเป้าหมาย

กำลังคนมีทักษะ ความสามารถ และจำนวน ที่สอดคล้องและเพียงพอกับความต้องการของภาคการผลิตและบริการเป้าหมายตามที่ระบุในหมุดหมายที่ 1-6

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
2.1	120201	ดัชนีความสามารถในการแข่งขันของสภาเศรษฐกิจโลกด้านทักษะ คะแนนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 20 เมื่อสิ้นสุดแผน	**ดัชนีความสามารถในการแข่งขันของสภาเศรษฐกิจโลก** เป็นดัชนีชี้วัดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่าง ๆ ครอบคลุมทั้งหมด 140 ระบบเศรษฐกิจทั่วโลก โดยตัวชี้วัดทั้งหมดที่ใช้แบ่งออกเป็น 12 เสาหลักและทักษะเป็นหนึ่งในเสาหลัก ซึ่งครอบคลุมตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับระดับการศึกษาและทักษะของประชากร และคุณภาพของการจัดการศึกษาและการฝึกอบรมอาชีพ	ใช้สูตรการคำนวณ $RCS_{2566-2570} = \left(\frac{CS_{2570} - CS_{2565}}{CS_{2565}}\right) \times 100$ โดยที่ $RCS_{2566-2570}$ = สัดส่วนที่เพิ่มขึ้นของคะแนนดัชนีความสามารถในการแข่งขันของสภาเศรษฐกิจโลกด้านทักษะในช่วงปี 2566-2570 (ร้อยละ) CS_{2565} = คะแนนดัชนีความสามารถในการแข่งขันของสภาเศรษฐกิจโลกด้านทักษะในปี 2565 (คะแนน) CS_{2570} = คะแนนดัชนีความสามารถในการแข่งขันของสภาเศรษฐกิจโลกด้านทักษะในปีในปี 2570 (คะแนน) โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ $RCS_{2566-2570} \geq$ ร้อยละ 20	คะแนนความสามารถในการแข่งขันของสภาเศรษฐกิจโลกด้านทักษะในปี 2562 เท่ากับ 62.3 คะแนน และในปี 2561 เท่ากับ 63.0 คะแนน	สภาเศรษฐกิจโลก

หมุดหมายที่ 12 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
2.2	120202	การจัดอันดับในด้านบุคลากรผู้มีความสามารถของสถาบันการจัดการนานาชาติ มีคะแนนเพิ่มขึ้นร้อยละ 3 ต่อปี	**การจัดอันดับในด้านบุคลากรผู้มีความสามารถของสถาบันการจัดการนานาชาติ** เป็นการประเมินระดับความสามารถของบุคลากรของประเทศต่าง ๆ โดยสถาบันการจัดการนานาชาติ (IMD) :ซึ่งพิจารณาจากปัจจัย 3 ด้าน คือ การลงทุนและพัฒนา (Investment and Development) ความดึงดูด (Appeal) และความพร้อม (Readiness)	ใช้สูตรการคำนวณ $RHS_t = \left(\frac{HS_t - HS_{t-1}}{HS_{t-1}}\right) \times 100$ โดยที่ RHS_t คือ สัดส่วนที่เพิ่มขึ้นของคะแนนในด้านบุคลากรผู้มีความสามารถ (ร้อยละต่อปี) HS_t คือ คะแนนในด้านบุคลากรผู้มีความสามารถในปีปัจจุบัน (คะแนน) LP_{t-1} คือ คะแนนในด้านบุคลากรผู้มีความสามารถในปีก่อนหน้า (คะแนน) t คือ ปี 2566 ถึงปี 2570 โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ RHS_t ในช่วงปี 2566-2570 มีค่าไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ในแต่ละปี	คะแนนในด้านบุคลากรผู้มีความสามารถของสถาบันการจัดการนานาชาติในปี 2565 เท่ากับ 49.73 (อันดับ 45) ในปี 2564 เท่ากับ 53.01 (อันดับ 43) และในปี 2563 เท่ากับ 53.26 (อันดับ 43)	สถาบันการจัดการนานาชาติ (IMD)
2.3	120203	จำนวนและมูลค่าของธุรกิจสตาร์ทอัพเพิ่มขึ้น	**สตาร์ทอัพ** หมายถึง ธุรกิจเกิดใหม่ที่มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือบริการโดยการนำเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมมาใช้ในการดำเนินธุรกิจ โดยรูปแบบธุรกิจสามารถทำซ้ำ (Repeatable) และขยายตลาดได้โดยง่าย (Scalable)	ใช้สูตรการคำนวณ $DS_{2566\text{-}2570} = S_{2570} - S_{2565}$ โดยที่ $DS_{2566\text{-}2570}$ คือ จำนวนของธุรกิจสตาร์ทอัพที่เพิ่มขึ้น (ราย) หรือรายได้ของธุรกิจสตาร์ทอัพที่เพิ่มขึ้นในช่วงปี 2566-2570 (ล้านบาท)	จำนวนของธุรกิจสตาร์ทอัพในปี 2565 เท่ากับ 467 องค์กร (ข้อมูล ณ วันที่ 11 ก.พ. 2566) และปี 2564 เท่ากับ 404 องค์กร	สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			สามารถมูลค่าเพิ่มและเติบโตอย่างก้าวกระโดด **มูลค่าของธุรกิจสตาร์ทอัพ** วัดโดยใช้รายได้รวมต่อปีของธุรกิจสตาร์ทอัพทุกรายเป็นตัวชี้วัดเทียบเคียง เนื่องจากไม่มีการรายงานข้อมูลมูลค่าของธุรกิจสตาร์ทอัพ	S_{2565} คือ จำนวนของธุรกิจสตาร์ทอัพในปี 2565 (ราย) หรือรายได้ของธุรกิจสตาร์ทอัพในปี 2565 (ล้านบาท) S_{2570} คือ จำนวนของธุรกิจสตาร์ทอัพในปี 2570 (ราย) หรือรายได้ของธุรกิจสตาร์ทอัพในปี 2570 (ล้านบาท) โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ DS > 0 สำหรับทั้งจำนวนของธุรกิจสตาร์ทอัพและรายได้ของธุรกิจสตาร์ทอัพ		

เป้าหมายที่ 3 ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

รหัสเป้าหมาย 1203

คำอธิบายเป้าหมาย

ประชาชนทุกกลุ่มสามารถใช้ประโยชน์จากแหล่งเรียนรู้และสื่อเรียนรู้ ทั้งบนพื้นที่กายภาพและพื้นที่เสมือนจริง ที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการ และสามารถนำไปใช้พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
3.1	120301	การประเมินสมรรถนะผู้ใหญ่ในระดับนานาชาติของคนไทยในทุกด้าน ไม่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศที่เข้ารับการประเมิน	**การประเมินสมรรถนะผู้ใหญ่ในระดับนานาชาติ** เป็นการประเมินโดยองค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD) เพื่อวัดระดับของทักษะของประชากรในช่วงอายุ 16-65 ปี ของประเทศต่าง ๆ ในด้านการอ่าน การคิดคำนวณ และการใช้เทคโนโลยีเพื่อแก้ปัญหาในการทำงานและการใช้ชีวิตที่บ้านและในสังคม	ใช้สูตรการคำนวณ $P_{i,2570} = T_{i,2570} - A_{i,2570}$ โดยที่ $P_{i,\ 2570}$ คือ ผลต่างระหว่างคะแนนการประเมินของไทยกับคะแนนเฉลี่ยของประเทศที่เข้ารับการประเมิน ในทักษะ *i* ในปี 2570 $T_{i,\ 2570}$ คือ คะแนนการประเมินของไทยในทักษะ *i* ในปี 2570 $A_{i,\ 2570}$ คือ คะแนนเฉลี่ยของประเทศที่เข้ารับการประเมิน ในทักษะ *i* ในปี 2570 i คือ ทักษะที่ใช้ในการประเมินสมรรถนะผู้ใหญ่ในระดับนานาชาติ ประกอบด้วย การอ่าน การคิดคำนวณ และการใช้เทคโนโลยีเพื่อ	อยู่ระหว่างการจัดทำข้อมูล	องค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD)

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
				แก้ปัญหาในการทำงานและการใช้ชีวิตที่บ้านและในสังคม โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ $P_{i,\ 2570}$ ของทุกทักษะ i มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับศูนย์		
3.2	120302	กลุ่มประชากรอายุ 15-24 ปี ที่ไม่ได้เรียน ไม่ได้ทำงาน หรือไม่ได้ฝึกอบรม ไม่เกินร้อยละ 5 เมื่อสิ้นสุดแผน	**กลุ่มประชากรอายุ 15-24 ปี ที่ไม่ได้เรียน ไม่ได้ทำงาน หรือไม่ได้ฝึกอบรม** หมายถึง กลุ่มประชากรอายุ 15-24 ปี ที่ไม่ได้กำลังศึกษาอยู่ ไม่มีงานทำ และไม่ได้กำลังอยู่ในระหว่างการฝึกอบรมใด ๆ ในช่วงเวลาที่ทำการสำรวจ	ใช้สูตรการคำนวณ $U_{2570} = \frac{N_{2570}}{T_{2570}} \text{ x } 100$ โดยที่ U_{2570} คือ สัดส่วนของประชากรอายุ 15-24 ปี ที่ไม่ได้เรียน ไม่ได้ทำงาน หรือไม่ได้ฝึกอบรม ในปี 2570 (ร้อยละ) N_{2570} คือ จำนวนประชากรอายุ 15-24 ปี ที่ไม่ได้เรียน ไม่ได้ทำงาน หรือไม่ได้ฝึกอบรม ในปี 2570 (คน) T_{2570} คือ จำนวนประชากรอายุ 15-24 ปี ทั้งหมดในปี 2570 (คน) โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ $U_{2570} \leq$ ร้อยละ 5	สัดส่วนของประชากรอายุ 15-24 ปี ที่ไม่ได้เรียน ไม่ได้ทำงาน หรือไม่ได้ฝึกอบรมในปี 2564 เท่ากับร้อยละ 11.6 ในปี 2563 เท่ากับร้อยละ 12.3 ในปี 2562 เท่ากับร้อยละ 12.9 และในปี 2561 เท่ากับร้อยละ 12.7	สำนักงานสถิติแห่งชาติ

หมุดหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

เป้าหมายที่ 1 การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้

รหัสเป้าหมาย 1301

คำอธิบายเป้าหมาย

ประชาชนทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงการบริการของภาครัฐที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ ได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
1.1	130101	ความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90	**ความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐ หมายถึง** การความพึงพอใจของประชาชนในการใช้บริการหน่วยงานของรัฐ ซึ่งจัดทำการสำรวจโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ โดยการสำรวจครอบคลุมความพอใจต่อบริการภาครัฐในด้านต่าง ๆ เช่น ขั้นตอน/ระยะเวลา เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ สถานที่/สิ่งอำนวยความสะดวก การให้บริการออนไลน์ เป็นต้น	ใช้ข้อมูลจากรายงานการสำรวจของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อผลสำรวจความพึงพอใจฯ ในปี 2570 มีคะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ 90	ประชาชนไทยมีความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐในปี 2565 อยู่ที่ร้อยละ 81.69	สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน)

เป้าหมายที่ 2 ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว

รหัสเป้าหมาย 1302

คำอธิบายเป้าหมาย

ภาครัฐปรับสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพ มีการทำงานที่รวดเร็ว ชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อนกัน ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีพัฒนาอื่น ๆ เพิ่มมากขึ้น โดยสามารถให้บริการต่อสาธารณะได้ครอบคลุมพื้นที่อย่างทั่วถึง สามารถตอบโจทย์ความต้องการของประชาชนได้

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
2.1	130102	ผลการสำรวจรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ในองค์ประกอบ ดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีการมีส่วนร่วมทางอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีทุนมนุษย์ และดัชนีการให้บริการภาครัฐออนไลน์ ไม่เกินอันดับที่ 40 ของโลก และมีคะแนนไม่ต่ำกว่า 0.82	**การสำรวจรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์** เป็นการจัดทำแบบสอบถาม (E-Government Survey) โดยสำนักงานกิจการเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติ (United Nations Department of Economic and Social Affairs – UN DESA) ซึ่งจัดการสำรวจประเมินสมาชิกองค์การสหประชาชาติ จำนวน 193 ประเทศ ทุก 2 ปี โดยมีการประเมินผลใน 2 ดัชนี ได้แก่ **1) ดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (E-Government Development Index: EGDI)** ประกอบด้วย 3 ดัชนี	ใช้สูตรการคำนวณ $GI_{2570} = \frac{EGDI_{2570} + OSI_{2570} + HCI_{2570} + EPI_{2570}}{4}$ x 100 โดยที่ GI_{2570} คือ ค่าเฉลี่ยของอันดับ (หรือคะแนน) ในปี 2570 $EGDI_{2570}$ คือ อันดับ (หรือคะแนน) ตามดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ในปี 2570 OSI_{2570} คือ อันดับ (หรือคะแนน) ตามดัชนีการให้บริการภาครัฐออนไลน์ในปี 2570 HCI_{2570} คือ อันดับ (หรือคะแนน) ตามดัชนีทุนมนุษย์ในปี 2570 EPI_{2570} คือ อันดับ (หรือคะแนน) ตามดัชนีการมีส่วนร่วมทาง	ในปี 2565 ประเทศไทยมีผลการสำรวจรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ดังนี้ (1) ดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (EGDI) อยู่ในอันดับที่ 55 โดยมีคะแนน 0.766 คะแนน (2) ดัชนีการให้บริการภาครัฐออนไลน์ (OSI) อยู่ในอันดับที่ 47 โดยมีคะแนน 0.7763 คะแนน (3) ดัชนีทุนมนุษย์ (HCI) อยู่ในอันดับที่ 76 โดยมีคะแนน 0.7879 คะแนน	สำนักงานกิจการเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติ

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			ย่อย ได้แก่ (1) ดัชนีการให้บริการภาครัฐออนไลน์ (Online Service Index: OSI) (2) ดัชนีทุนมนุษย์ (Human Capital Index: HII) และ (3) ดัชนีโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคม (Telecommunication Infrastructure Index: TII) **2) ดัชนีการมีส่วนร่วมทางอิเล็กทรอนิกส์ของประชาชน (e-Participation Index: EPI)** ซึ่งพิจารณาจากการมีข้อมูลรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแสดงความคิดเห็นต่อการให้บริการและร่วมกำหนดรูปแบบการให้บริการ ทั้งนี้ การวัดผลตามตัวชี้วัดนี้จะใช้ค่าเฉลี่ยจากผลการประเมินจากดัชนีข้างต้น จำนวน 4 ดัชนี ประกอบด้วย (1) ดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์	อิเล็กทรอนิกส์ของประชาชนในปี 2570 โดยตัวชี้วัดจะบรรลุค่าเป้าหมายเมื่อ GI_{2570} สำหรับอันดับไม่เกินอันดับที่ 40 และ GI_{2570} สำหรับคะแนนไม่ต่ำกว่า 0.82 คะแนน	(4) ดัชนีการมีส่วนร่วมทางอิเล็กทรอนิกส์ (EPI) อยู่ในอันดับที่ 18 โดยมีคะแนน 0.7841 คะแนน	

ตัวชี้วัดที่	รหัสตัวชี้วัด	รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	คำอธิบายคำสำคัญ	วิธีการคำนวณและวัดผล	ข้อมูลฐาน	แหล่งที่มาของข้อมูล
			(EGDI) (2) ดัชนีการให้บริการภาครัฐออนไลน์ (OSI) (3) ดัชนีทุนมนุษย์ (HCI) และ (4) ดัชนีการมีส่วนร่วมทางอิเล็กทรอนิกส์ของประชาชน (EPI)			